

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

בעזרה"ת

ספר

פוקח עורים

[חלק א']

יורה לנבוכים דעת תורה בהירה בעניני
השעה, ויגן בעוז על דברי חכמים היחיד
והרבים, ויסיר המסכה מהעושים מעשה
זמרי ומבקשים שכר כפנחס, כמבואר
בשער השני

יו"ל ע"י תלמידי מרן המחבר זצוק"ל
ניו יורק תשד"ם

תוכן הענינים

א	מכתבי קודש (א' ב' ג')
א	מבוא
ג	גילוי דעת
ד	הבהרה
ז	מכתב מהמחבר לאדמור מסאטמאר
ה	(א) מלכות ישראל
ט	(ב) אימת מלכות
ט	(ג) פסול נגיעה
יא	(ד) גזירת הגלות
יא	(ה) מי הם האפיקורסים שבזמנינו, ומי הם רק עושים לטובתם ולהנאתם
יד	(ו) רובו מתוך כולו
טז	(ז) יחיד ורבים – יחידו של עולם, הלכה כרבים
טז	(ח) התחברות לרשעים
יה	(ט) נטפל לעושי עבירה
כ	(י) בית המינים
נד	(יא) ערכאות עכו"ם
נד	(יב) משא ומתן להצלת הדת אינה הסכמה למחריבי הדת
נו	(יג) לשון המשתמע לתרי אפי אינה הודאה בע"ז – (רמ"א וחזון איש)
נו	(יד) מדינה לחוד, ופיקוח נפש לחוד
ל	(טו) מי הם הלוחמים האמיתיים נגד ההעברה על הדת ומי נלחם בלוחמים כגייס חמישי
לג	(טז) על מי לא חל החרם, ומה אינו בכלל החרם
לה	(יז) מצדיק רשע – ומרשיע צדיק – תובעת ה' גם שניהם
לה	דו שיח (מהמול)
מח	דעת תורה
נא	מיהו הלוחם ונגד מי
נד	מכתבים ומסמכים

בפקודת גדולי ישראל הושמש שם המתבר
מן הטעם הידוע !...

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

בעזה"ת

ספר

פוקח עורים

(חלק א')

בו יבואר היטב שיד זדים שלטה בספר הדרוש "ויואל משה" (המצוי בשוק), והוא שובש וזוייף בצורה חמורה ביותר בידי חבורת מושחתים ולצנים הרחוקים מהבנה יסודית בתורה והמה כופרים מובהקים באמונת חכמים, ויוכיח זאת בראיות ברורות מתוך הספר המזוייף עצמו, (בעיקר בדברים הידועים כיסודות השיטה שלהם).

וזאת כדי להסיר הבזיון הנורא מכ"ק האדמו"ר מהר"י ט"ב מסטמאר (שליט"א) [וצ"ל] שתלו בו בוקי סריקי כאילו הוא ח"ו כתב דברי הבל ובורות, ודברי בלע ונאצה חירוף וגידוף שבו כנגד גדולי ישראל המובהקים. וכאילו חלק על גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע, והחשיבם כמתחברים לרשעים בקונגרס הרפורמי (בשנת תרכ"ט)

קבל האמת ממי שאמרו!

ניו-יורק - תדש"ם

קונטרס מכתבי קודש

א'

והוא דעת תורה ברורה בעניני השקפה מהגאון החסיד
רבי בנימין מנדלסון זצ"ל אב"ד קוממיות ומהגאון
הצדיק רבי יוסף נפתלי שטרן זצ"ל ראש ישיבת
פרשבורג.

ובסופו

קול קורא

שהתפרסם [בשנת תשי"ב] מזקני רבני הונגריה שם קוראים
לחידוש הרבנות האורתודוקסית ההונגרית בארץ הקודש.

יו"ל

בעיה"ק ירושלים ת"ו

תשמ"ג

והוא, "דעת תורה" בהירה מהגאון החסיד רבי בנימין מנדלסון זצוק"ל גאב"ד קוממיות

ח"י לחודש הרחמים והסליחות תשכ"ט לפ"ק

בס"ד

שלום ורב ישע וכל טוב סלה א"כ הרה"ח ר' משה שורץ נ"י

אחדשה"ט

...וע"ד שאלתך אם להצביע בבחירות, משום שהנך מיצאי הונגריה, ובשורת מחנה חיים (ח"ב - סי' ה') הביא כרוז מכ"ו גדולי ישראל בהונגריה (אחר עזיבת החרדים את הקונגרס) ושם כתוב לאמר: שאסור להשתתף בבחירות לקונגרס (הרפורמי) כדי שלא לשעבד בכך את החרדים תחת חוקי הקונגרס הזדוניים, ומיסי המיוחדים, המיועדים לעקירת הדת מכל יהודי הונגריה ר"ל, והמשתתף בבחירות לקונגרס (שהוא רק פרבילגיה לכת הרפורמים מטעם הממשלה) הוא נותן יד לפושעים לעקירת הדת, ובוזה הוא כופר בתורה. עכת"ד, וחשבת שהצבעה לאגו"י (העומדים על משמר הגנת הדת) בכנסת ג"כ אסור, משום שהכנסת היא כמו הקונגרס בהונגריה, שהרי הללו והללו לעקירת הדת נתכוונו.

אולם דע כי לא מחכמה שאלת זאת, משום שידוע כי כמה וכמה מגדולי ישראל המובהקים בהונגריה - תלמידי מרן החת"ס זי"ע (ומגדולי החותמים על הכרוז הנ"ל) בעצמם ישבו כנציגים מטעם החרדים בקונגרס הנ"ל, (שנוסד בא' טבת תרכ"ט) ומטרתם היתה כדי להשפיע בו לטובת הדת, וכל זמן שחשבו להציל הדת בכך מרודפיה הרפורמים ישבו אתם יחד בקונגרס אחד, אע"פ שהרפורמים היו הרוב הגדול (120 כנגד 88), ולא ראו בכך שום התחברות לרשעים, אלא אדרבא ראו בכך מלחמת הצלת הדת מרשת האפיקורסות, כפי שדן ופסק הלכה למעשה בכך מרן המהר"ם שיק זי"ע, וז"ל (שר"ת מהר"ם שיק אר"ח סי' ש"ט): על מה אנו סומכין לישוב ב, קונגרס" שידוע שיש בהם אנשים העוברים על התורה, וחז"ל למדו אוחנו, "דאסור להתחבר עם רשע", אמנם אחרי הבחינה והעיון ראינו כי טוב וישר הוא, כי הלא ירוד ירדנו בתחילה, אגוס עפ"י הדיבור" לעמוד על המשמר וללחום מלחמת ד' להציל שה פזורה שלומי אמוני בני ישראל מרשת אפיקורסות והירוס הדת זו טמנו לנו, וואין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש! עכ"ל המהר"ם שיק.*

והרי שדן ופסק הלכה למעשה (ונתקבל לכולם) שמפני חומר פיקוח נפש חובה עפ"י הדיבור להציל כל מה שאפשר גם אם צריך לשבת עם אותם רשעים, ואין בוזה שום התחברות - אלא טוב וישר הוא כדי להציל ישראל מרשת אפיקורסות והירוס הדת, ולא היה בכל הדור ההוא מגדולי ישראל מי שיתנגד לכך, אדרבה! גדולי הדור המובהקים ישבו בעצמם בקונגרס, מפני חומר פיקוח נפש רוחני לכלל, וכל זה לא בשביל שחזרו בהם מדרך ההתבדלות. אלא אדרבה, דוקא בכדי שיוכלו כל החרדים להתבדל כראוי מהרפורמים ברחבי המדינה לכן עשו זאת, וא"כ הדבר ברור כי בא"י שאין ברירה להפטר ממיסי וחוקי הכופרים המעיקים לדת (כמו שהיה אפשרות בהונגריה), ויש תועלת גדולה בישיבת נציגי החרדים בכנסת לטובת שומרי הדת העשוקים ברוח ובגשם, א"כ פשוט וברור שאותם גדולי הונגריה מאז שישבו בקונגרס (אע"פ שהיה ברירה מלכתחילה לבקש משלטון הונגריה פרבילגיה נפרדת גם לחרדים וכמו שעשו לבסוף), בודאי במצבנו המחוסר ברירה היו מסכימים לשבת בעצמם בכנסת מטעם החרדים למען הגנת קדשי ישראל,

ועוד הנני מתפלא עליך מאד, שהרי ידוע לכל כי גדולי רבני האורטודוקסים מהונגריה וסביבותיה (שחיו בא"י) הורו להשתתף בבחירות לאגו"י, כמו הגאון רבי עקיבא סופר זצ"ל גאב"ד דפרשבורג, והגאון רבי דוד שפרבר זצ"ל גאב"ד דבראשוב, ויבלחט"א הגאון רבי יוסף אדלר שליט"א גאב"ד דטורדא, והגאון רבי יוסף נפתלי שטרן שליט"א, ועוד, וא"כ איך הנך עדיין עומד ומסתפק במקום שהיית צריך לציית לכה"פ להוראת גדולי הונגריה ממשכי דרך מרן החת"ס זי"ע שהורו להצביע לרשימת החרדים אשר נציגיהם מסייעים להעומדים

* וכשהראו למרן הגרי"ז הלוי זצ"ל את דברי המהר"ם שיק הנ"ל (באר"ח סי' ש"ט), והקשו על זה, הרי באדר"ג (פ"ט) מפורש דאסור דאל תתחבר לרשע הוא אפילו לדבר מצוה.

השיב דמש"ב אל תתחבר אף לדבר מצוה הוא רק בהתחברות למצוה מרצון בלא הכרח, כגון לעשות יחד עמהם מוסד לגמ"ח וכיו"ב, שאין הכרח בדבר, אבל במקום הצלה מהירוס הדת וכמו שהיה בוועדי הקהילה, ואין ברירה אלא ע"י נטילת שררה עמהם, אין שום איסור בדבר ממנואר להדיא במהר"ם שיק. אף שלמראית עין נראה הדבר כשותפות, אבל כאמת מלחמת יעקב בעשוי יש בכך.

על משמר הדת בארה"ק, ואדרבא, מי כיוצאי הונגריה יודעים כ"כ את גודל העוולה של מי שעומד בשויון נפש מן הצד ואינו בא לעזרת השם בגיבורים, הלא כל גדולי הונגריה אסרו גם את קהילות ה"סאטוס"קוו" במדינתם רק מפני שעמדו מן הצד ולא באו למלחמת ה' בגיבורים כנגד הרפורמים (נאולוגים), כמבואר בשו"ת מהר"ם ש"ק (יר"ד סי' של"ג - ד"ה אבל השטאטוס - קוו אפילו הם קדושים וטהורים וכ"ו) ובשו"ת הנ"ל (באו"ח סי' ש"י דף ק"ד טור השני) ע"ש,

ב.) וכדי להוציא מדעת המסלפים, אבאר בקצרה השתלשלות כל הענין, הנה במדינת הונגריה חיו היהודים תחת ממשלת נכרים בשויון זכויות מלא, וכתוצאה מכך נתרחקו רבים מאד מתורה ומצוות והלכו בדרכי הרפורמים שבגרמניה ובין שאר פעולותיהם להריסת הדת השיגו הרפורמים (בשנת תרכ"ט) הכרה ממשלתית ל"קונגרס יהודי" שינהל את כל קהילות ישראל בהונגרי ע"י מיסים מיוחדים, וחוקים להנהגת הקהילות כפי הסכמת רוב נציגי הציבור היהודי בקונגרס. הרפורמים שהיו אז קרוב למחצית יהודי הונגריה הצליחו במרמה להשיג רוב גדול בקונגרס (120 רפורמים - כנגד 88 חרדים) ורצונם היה בעזרת שורת חוקים זדוניים (המוכאים בשו"ת מהר"ם ש"ק או"ח - סי' ש"ט), להכריח כל זכר יהדות במדינת הונגריה ר"ל, * ובתחילה ניסו גדולי ישראל שישבו בקונגרס להשיג לפחות את הסכמת הרפורמים של יכפו על החרדים (אורטודוקסים) שום דבר הנוגד את השו"ע (כמבואר במהר"ם שיק - שם), ומכיון שלא הסכימו הרפורמים לכך, וכל קהילות ישראל בהונגריה נעמדו בסכנה רוחנית ודאית ר"ל, אז נקטו גדולי ישראל בעצה נפלאה, ובאו בבקשה ותחנונים למלך פראנץ יוזף (שהיה מלך חסד) שיתן פרכילגיה ויכיר באופן רשמי גם בזרם החרדים (אורטודוקסים) כזכאי לנהל את עצמו בלי אפטרופסות רפורמיות. ואמנם המלך הנ"ל שהכיר את חברת "שומרי הדת" החרדית (שנוסדה כרפואה קודם למכה) סמוך לקונגרס, נעתר לבקשתם והסכים להכיר בהם כרשות נפרדת, ובכך הצליחו להפריד את החרדים מהרוב הרפורמי שזמם להשתלט עליהם, וזו הייתה מטרתם בעזיבת הקונגרס הרפורמי.

אגב, בגליציה שעמדה תחת אותה מלכות, לא הסכים המלך הנ"ל להכרה נפרדת כזו, ולכן היו החרדים צריכים ליסד את חברת "מחזיקי הדת" (בשנת תרל"ט) כדי להלחם למען זכויות החרדים באופן פוליטי, וכל גדולי הונגריה שבחו את חברת "מחזיקי הדת" (שנוסדה ע"י הגה"ק מהר"י מבעלו זי"ע והגה"צ רבי שמעון סופר אב"ד קראקא - בנו של מרן החת"ס זי"ע - שהיה נציג החרדים בפרלמנט), וזה ראייה ברורה שלא היה שום חילוקי דעות בשיטה, אלא רק הסכמת המלך בהונגריה וסירובו בגליציה היא שגרמה לחילוקי מצבים, ובכל מדינה קבעו גדולי ישראל איך להתנהג בהגנת הדת כפי האפשרות). והנה המצב בא"י (משנת תש"ח) גרוע ביותר, שאנו בלי ברירה תחת שלטון ישראלי פוקר, שלא רק שאינו מוכן להכיר בקהילות החרדים לענין חוקים ומיסים, אלא שם לעצמו

* ובנוגע למצב המיוחד של הונגריה, ראיתי להעתיק בזה מה שכתוב בספר "המהר"ם שיק זמנר" (מאת הרב יקותיאל יהודה גרינוולד ז"ל, יליד סיגעט, ואב"ד קולומבוס אוהיו, בפרק ד') ח"ל: לא הרי תנועת ההשכלה באונגריה - אשר בשלה כל הסער - כהרי תנועה זו בליטא, רוסיא, ופולניא, משכילי היהדות שבליטא, רוסיא, ופולניא, - עפ"י רוב - כוונתם היתה לשם השכלה לשמה, לזכות את הרבים בדעת ותבונה... ורבים מהם האמינו כי ההשכלה והתורה אחיות הן, ואינה בניגוד לתורה [לפיכך קשה היה להם - אפילו להגדולים שבארצות ההן - להבין, מדוע קראו גדולי הדור להפרדו וכ"ו], אבל לא כן באונגריה, משכילי אונגריה (הרפורמים) לדבר אחד התכוונו ולמטרה אחת שאפו, לקעקע את בירת היהדות, ולהכחיד את עצמיותה הלאומית של האומה, ולהכשירה להתבוללות וטמיעה ולשמד, זוהי תמצית כוונתם ושאיפתם, וכל המלחמה לא נבראה אלא לשמש לזה, עכ"ל הבהיר.

עוד יש להדגיש, שמכילי רוסיא, פולין, וליטא, נפרדו - והתבדלו* בעצמם מהמחנה החרדי, כי לא חפשו כבוד ועוצמה כשטח הדת כלל, אלא רק על כמת ההשכלה בלבד, לא כן משכילי אונגריה שרצו להשתלט על מעוזי הדת לזייפם ולכלותם, (בעזרת הקונגרס בשנת תרכ"ט) לכן היה דרוש, "הפירוד" כדי "להפרידם" ולמנוע מהם להפיק את זממם.

ההפרדה היתה הכרה ממשלתית בזרם החרדי (אורטודוקסי) כמו בזרם הרפורמי, בסוף חיי הכתב סופר, אבל מלחמת ההתבדלות הוכרזה עוד כחמישים שנה קודם לכן, ע"י מרן החת"ס זי"ע, כמו שאנו מתבדלים מהחילונים בכל מוסדות החינוך והכשרות, וגם הם עצמם מתבדלים מכל מוסד קדוש, והמלחמה היא על נפש הילד היהודי, אשר יכולתה בנויה כרוכה על קופת המיסים, ואידך זיל גמור במכתבי הגאב"ד [המור"ל] דקוממיות זצ"ל.

למטרה למחוק את חיי הדת בא"י ר"ל, ובכל כוחו מחוק את חינוך הכפירה גם על חשבון כספי מיסיו, ואת מוסדות החרדים מקפח בכל יכולתו, וגוזר גזירות שונות על הדת, ואין לנו ברירה להנתק ממיסיהם וחוקיהם, א"כ איך נוכל לראות זרעינו וכספינו יורדים לבאר שחת ומשנאי תורתנו נבנים מחורבנו ר"ל, הלא מצוה עלינו מפני פיקו"נ הרוחני להציל כל מה שאפשר, כמש"כ מרן המהר"ם שיק זי"ע, וכבר נודע שהרמב"ם (בסוף הלכות סנהדרין) חילק אף בערכאות עכו"ם בין "לדון" ובין "להציל", דעל מי שהולך בסתם לדון לפני ערכאות - כתב הרמב"ם - שהוא רשע והוי כמתרף ומגדף ומרים יד בתורת משה, אבל אם בא "להציל" ממונו מיד האלם שאינו צרית דינא, מותר לילך ברשות בי"ד אף לערכאות עכו"ם כדי להציל ממונו מיד האלם, ולכן אנו משגרים נציגים חרדים לכנסת (שדינא כערכאות, כמש"כ החזו"א), וכל זה ברשות בי"ד "דמועצת גדולי התורה" כדי להציל זרעינו וכספינו מיד האלמים, וכבר טענתי זאת להאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) ולא היה לו פתחון פה להשיב על דברי אע"פ שהיה המתחיל בשאלה על זה, גם היואל משה לא השיב כלום, בהנוגע לחרדים בזה.

והרגשתי הכללית ששלטה יד זרים בס' ויואל משה, כי הרבה דברים שבו תמוהים ביותר, ולדוגמא - ענין התחברות לרשעים בכנסת עומד בסתירה מוחלטת להוראת האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) שיש להצביע לערירות,

ג. ומה שיש טוענים שהכנסת בא"י הוא כמו הוועד הלאומי שהיה בזמן האנגלים ונאסר, הוא טעות גמורה, וגדולי ישראל שחייבו היציאה מהוועד הלאומי, ומצד שני חייבו גם הבחירות, המה מכחישים אותם בתכלית], כי אינו דומה כשיושבים תחת מלכות עכו"ם ויש ברירה לחרדים לפעול אצל השלטון הנכרי שיתנו אפשרות לחרדים להיות במסגרת מנהלית נפרדת ולפטרם ממיסים וחוקים של מוסדות הכופרים, כמו שהיה בענין הקונגרס תחת ממשלת הונגריה, ובענין הוועד הלאומי תחת שלטון המנדט האנגלי, ופשוט דכשיש ברירה צריך להתרחק עד קצה האחרון מלתת מיסים וכיו"ב לארגוני הכופרים למיניהם, אבל במקום שאין ברירה להפרד ממיסיהם וחוקיהם, חייבים לכה"פ לעמוד בתוקף על כך שלא יכפו עלינו לעבור על הדת, ע"י שכסף מיסיו יתמוך במוסדות הכופרים, ושלא ישברו ח"ו את מוסדות התורה ע"י קיפוח והפליה מחלק המיסים המגיע להם בצדק כמשלמי מיסים, ושלא להניחם לגזור עלינו חוקים כנגד התורה ח"ו, ולזה הנציגות החרדית בכנסת מסייעת לחרדים לחיות בקהילותיהם ומסגרותיהם בהתבדלות גמורה בלא כפיה, "ונציגות בכנסת היא אך ורק בגדר שתדלנות, אבל בשום אופן אינה חבורת בקהילה, כי אין זה קהילה כלל אלא מוסד מנהלי שיש בו מקום לשתדלנות, ובוה שונה הכנסת מהוועד הלאומי תכלית שינוי. (וגם גדולי הונגריה שאסרו להתפלל בבתי הכנסת של הרפורמים ואף להכנס לשם, עוד מזמן מרן החת"ס זי"ע, בכל זאת ישבו בעצמם אח"כ בקונגרס היהודי-רפורמי (ולא רק כפרלמנט נכרי) כל זמן שחשבו שיש בו תועלת לדת, "והמתנגד לרשימת החרדים בכנסת הוא לא רק יחיד כנגד רבים מגדולי דורינו, אלא גם יחיד כנגד כל תלמידי מרן החת"ס זי"ע!! , כי לפנינו ראייה ברורה מהם דוקא, שהשתדלנות במוסד מנהלי לטובת הדת אינה נחשבת לא כשיבה בבית המינים, ולא כהתחברות לרשעים, אלא נחשבת כמלחמת ה' וכהצלת היהדות מהרס וחורבן, (! ! !)

ועוד שהוועד הלאומי נועד להוכיח למלכות אנגליה וחבר הלאומים שכל יהודי הדר בא"י הוא ציוני, ולכן היתה היציאה ממנו סתירה לדבריהם, משא"כ הכנסת הנועדת לייצג בה דעות פלגי העם, א"כ מי שאינו מפגין דעתו ודרישתו לשלטון התורה בארה"ק, וסלידתו מחילול התורה, הריהו בשתיקתו נותן יד לפושעים ופתחון פה לטעון שמעשיהם בהפרת הדת הוא ח"ו לרצון כל העם, ואין לך חילול השם גדול מזה.*

* בנות הגה"ח גאב"ד דקוממיות: שהצבעתנו לכנסת מהווה תנועת מחאה כנגד חילול התורה, כמו הפרישה מהוועד הלאומי. אלא שהכנסת הוא מקום שתדלנות כלכד ולא קהילה, והוועד הלאומי היה גם קהילה המרימה יד בתורת משה, לכן חוב הפרישה ממנה היה בכפליים, וגדולי הונגריה שהשתתפו בקונגרס ישבו בקהילות, "מתבדלות" וגם אנו בארה"ק יושבים בקהילות, "מתבדלות" בתכלית, ומשגרים נציגים כלכד לכנסת, שהוא מוסד שתדלני, וזאת כדי להגן על החרדים שיוכלו להתפתח בהתבדלות גמורה מהכופרים באין מפריע.

ויש להדגיש שאנו מתבדלים מכל מתנה למוסדות התורה גם משאר מחללי שבת שאינם ציונים, אבל תקציכים הכאים מכסף מיסי החרדים הוא כסף חרדי שאסור להשאירו בידי הכופרים כדי שלא יתמוך כספינו בחינוך הכופרים.

הנני מסיים מכתבי זה בתקוה טובה שתזכה להיות נמנה על מקדשי שם שמים המוכיחים לעין כל שעדיין יש אלפים ורבות בא"י החפצים בשלטון התורה, ובהצבעה זו חייבות גם הנשים כהוראת כל גדולי ישראל בדורינו ובדור שלפנינו! כמבואר גם במכתבי החפץ חיים זי"ע (מכתב כ"ז) שבבחירות ל"סיים" ול"סענאט" (כמו הכנסת) חייב כל אחד ואחד להצביע לרשימה החרדית "הוא ובני ביתו", וכן נהגו, ורק בבחירתו למוסדות הקהילה אסרו גדולי ישראל לנשים לבחור, כמובא במכתבי הח"ח (מכתב ל"ז)!

א"ד המצפה להרמת קרן התורה וישראל במהרה בימינו

בנימין מנדלזון רב דקוממיות ת"ו

בס"ד

קוממיות - תשל"ז

א"כ הרה"ח מוה"ר יוסף לוי שיחי

אחדשה"ט

ע"ד שאלתכם (מלבד הבירור הלכה שכתבתי לכם) איך מותר לחבר כנסת לומר הצהרת אמונים. שאומרים שם בזה"ל: "אני מצהיר אמונים למדינת ישראל וחוקיה", הלא לכו"ע כל המדינה נוסדה על יסוד הכפירה בקודשא ב"ה אורייתא וישראל, ומטרתם רק רע כל הימים להיות ר"ל כגויי הארצות וכמשפחות האדמה, ואף שאין הצהרה זו בגדר שבועה כלל וכלל, אלא אמירה פורמלית בלבד, וכעין פזמון, ולמעשה הם עצמם מזלזלים בחוקי המדינה כאוות נפשם, אבל מ"מ הדבר נראה קצת כמודה בע"ז שלהם, וקי"ל בשר"ע (יר"ד - סי' קנ"ז - סעי' ב') דאסור לאיש יהודי לומר שהוא עכו"ם כדי שלא יהרגוהו, ורק לשנות לבושו כדי שיחשבוהו לעכו"ם - מותר, אבל לומר בפיו שהוא עכו"ם לכו"ע אסור, וזה ביהרג ואל יעבור. ע"ש.

הנה שאלה זו שאלתי את העסקן הנודע בליבו הטהור הרב החסיד ר' זלמן ינקלביץ, (בן יעקב) ז"ל, שהיה חבר כנסת, והשיב לי ששאל את מרן החזו"א זי"ע בזה, וסיפר שהחזו"א פתח לפניו השו"ע (יר"ד סי' קנ"ז - סעי' ב') והראה לו שברמ"א שם, כתב בזה"ל: ואע"ג שאסור לומר שהוא עובד כוכבים, מ"מ יוכל לומר להם לשון דמשתמע לתרי אפין (נימוקי יוסף פרק הגזול) והעובדי כוכבים יבינו שהוא אומר שהוא עובד כוכבים, והוא יכוון לדבר אחר. עכ"ל, והיות שלשון ההצהרה הנ"ל מתפרשת יפה על נאמנות לארץ הקודש ומצוות התלויות בארץ, לכן הוא ממש לשון המשתמע לתרי אפין המפורש ברמ"א להיתר גמור, ואם בסכנת הגוף דיחיד מותר, א"כ כ"ש וכ"ש בסכנת הנשמה לרבים - דמותר.

ויותר מזה הוסיף מרן החזו"א דלא רק להציל עצמו מסכנת נפשות מותר לומר בלשון המשתמע לתרי אפי, אלא אף כדי להציל ממונו מותר לומר בלשון הנשמע לתרי אפי, דהרי בגמ' (נדרים ס"ב:) מבואר להדיא דמותר לומר - עבדא "דנורא" אנא, (עבד לע"ז ששמה "נורא", או עבד עכו"ם שעובדים לאש. מהרש"ל ב"ק פרק י' סי' י"ט) לא יהיבנא אכרגא (מיסים), [ופי הר"ן: עבד לאיש שהוא כהן לעובדי האש, שעבדי פטורים מכרגא, ולא הוי כמודה בעכו"ם, דמוכחא מילתא דלא אמר הכי אלא לפטורי מכרגא], וכי קאמר צורבא מרבנן, רבותא קאמר, דאפילו צורבא מרבנן שרי ליה למימר הכי, דהן סבורין לעכו"ם, והוא לבו לשמים, כדכתיב ה"א אש אוכלה הוא. עכ"ל] ומכאן ראה ברורה דלא רק בסכנת נפשות שרי, אלא אף בהפסד ממון שרי לכו"ע לומר לשון המשתמע לתרי אפי כדי להכריח הנזק ממנו, ולא חשיב כלל כמודה בע"ז כמובאר להדיא בר"ן, וכן כתב התוס' שם, משום דידוע שעושה הדבר רק כדי להציל ממונו מכרגא. (ובא"י יודע כל בר בי רב גודל החיוב להציל ממון החרדים מכרגא כדי שלא יתמוך כספנו במוסדות הכופרים). ומשמע בר"ן דכל אדם מותר בזה, ואפי' ת"ח.

ואף דהש"ך (יר"ד קנ"ז ס"ק י"ח) הביא דעת המהרש"ל (יש"ש ב"ק סי' י"ט) דדוקא לת"ח היתרו דלא חיישינן שמא יתפקר לזלזל יותר, וגם מאחר שהוא פטור ממש והעובדי כוכבים באים עליו בגזילה, אבל לא בענין אחר, וכן משמע בפ"י הרא"ש בנדרים ס"ב: דדוקא לת"ח שרי, וחלק על הר"ן בזה. ע"ש. מ"מ היות שכל החשש בלשון המשתמע לתרי אפי,

לפטור ממיסים, למי שאינו צורבא מרבנן, הוא רק משום דמיסים הוא דבר שכיח ואם יתירו לו הדבר בתמידות יבוא לזלזול לבסוף גם באמירה ודאית, משא"כ בהצהרה המשתמעת לתרי אפי שהיא חד פעמית לד' שנים, והיא אך ורק לצורך הכלל, ואינו צריך ואינו יכול כלל לאמרה לצורך עצמו, ואין בה היתר לשאר העם, פשוט הדבר שאין שייך לחוש בה לזלזולי יותר כלל ועיקר ובודאי לא גרע בזה מצורבא דרבנן דמותר, לפי שאין בו חשש דלזולתי, ובפרט שהם שלוחי דרבנן לצורך הכלל להגנת קדשי ישראל מהקמים עליהם כדינא דגולנותא על עסקי נשמות וממונות. אלא שצריכים לכיין לשמים, היינו לאדמת הקודש ולמצוות התלויות בארץ, שהמה חוקי חורב, וכההיא דעבדא דנורא אנא, היינו עבד ה' שהוא אש אוכלה. ע"כ סיפר לי הרה"ח ר' זלמן ינקלביץ' זצ"ל מדברי מרן החו"א, והוא תשובה מספקת לכל המקטרגים בדבר זה, והנה בדעתי עוד לפרסם בס"ד הכירור הלכה שכתבתי בענין החוב להשתתף בבחירות, ועוד חזון למועד, כי יש לי הוספות רבות בזה.

והנני מקוה שיהיה חלקו בין החרדים לדבר ה' הנשמעים לדעת תורה ומצביעים לרשימה ג' שהם הלוחמים לחיזוק הדת והרחבת גבולות הקדושה במעשים ולא רק בדיבורים. בנימין מנדלזון רב דפה

מכתב קודש מהגאון הצדיק רבי יוסף נפתלי שטרן
זצ"ל חבר "מועצת גדולי התורה" בארה"ק .

בס"ד יום ה' לסדר - לא בשמים היא וגו' - כ"ו לחודש הרחמים והסליחות תשכ"ה לפ"ק.
שלום ורב ישע וכל טוב סלה א"כ ידידי עוז הרב הגאון המופלג... שליט"א
איתן מרשבו ב.....
אחדשה"ט כראוי לחושבי שמו.

יקרת מכתבו הגיעני... אולם הנני בזה להעירו על שגגה חמורה המקובלת בטעות על יוצאי מדינתנו (הונגריה) [בעיקר בין אלו שעדיין בחו"ל], כאילו רק במדינתנו התבדלו החרדים בקהילות נפרדות, ואילו במדינת פולין, וגליציה היו הקהילות החרדיות מעורבות, אך ח"ו לומר כן על קהילות קודש! ומי הוא זה שיעלה בדעתו שהשטיבלאך והחדרים או הבתי מדרשים היו מעורבים עם כופרים ומחללי שבתות ואוכלי השקץ, הלא ידוע ומפורסם לכל כי הכופרים התרחקו בעצמם מהבתי מדרשות ומהחדרים, ומכל דבר שבקדושה, וא"כ מה הפירוש של „קהילות מעורבות“!...

ואם כוונתו לעובדא שב,,וועד הקהילה (כמו עיריה) ישבו נציגי החרדים [לטובת הדת] יחד עם נציגי הכופרים, כמו שהיה במדינתנו (הונגריה) עד קרוב לאמצע שנת תרכ"ט (הוא שנת יסוד הקונגרס) וכן היה במונקאטש, ועוד, גם אח"כ! הלזה יקרא קהילה מעורבת? הלא הכל יודעים שנציגי החרדים בקונגרס [מהם מגדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע] ישבו יחד עם נציגי הרפורמים בקונגרס אחד, ובשר'ת מהר"ם שיק (אר"ח - סי' ש"ט) דן איך מותר ליישב בקונגרס, ופסק עם שאר הגדולים שבזמנו הלכה למעשה, שאין בישיבה בקונגרס הנ"ל משום התחברות לרשעים כלל, אלא טוב וישר לעשות כן כדי להגן על שלומי אמוני בני ישראל מרשת האפיקורסות והירוס הדת, עיי"ש, ולא עלה על לב שום בר דעת לומר שאותם גאונים וצדיקים גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע ישבו - בקהילה מעורבת - שרובה הניכר רפורמים, (88 חרדים כנגד 120 רפורמים), לא מינה ולא מקצתיה! הם ישבו בסה"כ בקונגרס מעורב לטובת הדת כמו שישבו נציגי החרדים (לטובת הדת) רק ב,,וועד הקהילה" עם נציגי הכופרים והמתכוללים בכל מקום. אבל לא בקהילה מעורבת ח"ו. [גם מוח"ז מרן הגה"צ רבי שמעון סופר זצ"ל אב"ד קרקא [בנו של מרן החת"ס זי"ע] ישב בפרלמנט יחד עם נציגי נכרים וכופרים, אבל בקהילתו לא התערבו כופרים כלל].

וכמו"כ גם נציגי החרדים שאנו משגרים לכנסת להגנת הדת יושבים כל אחד ואחד בקהילות קודש המבדלות תכלית התבדלות מכל חוליין וחול כידוע לכל. ורק בכנסת כשבאים ללחום למען הדת נפגשים עם ראשי המדינה לטובת החרדים ומוסדות התורה [כמצוה עליהם מפי גדולי ישראל. וכמו שעשו רבותינו גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע].

מכתבי קודש

לכן חכמים הזהירו בדבריכם, כי קהילות החרדים לחוגיהם הם על טהרת הקודש וסמל ההתבדלות, והכנסת והעיריות הם רשויות מנהלות בלבד, ולא קהילות....!

וכל מה שקורין לקהילות האורטודוקסים (בהונגריה) בשם „קהילות נפרדות“, הוא רק מחמת הכרת השלטון בהם עפ"י חוק המדינה (שיכולין לגבות מיסי קהל, ולתקן תקנות כפי ראות עיני הרבנים בלבד). ואינם כפופים לרפורמים כלל בשום דבר. וכידוע לכל יוצאי מדינתנו דבר זה לא נתחדש רק כשלושים שנה אחר פטירת מרן החת"ס זי"ע, ועדיין לא נמצא שום פתי שיאמר שבזמן מרן החת"ס זי"ע היו הקהילות מעורבות ולא קהילות מתבדלות (נפרדות), כי כל בר בי רב ידע היטב שמלחמת ההתבדלות מן המתחדשים ניהל מרן החת"ס זי"ע בעצמו עשרות שנים, (למעלה מחמישים שנה) לפני שנולד „חוק הקהילות הנפרדות“, (וידוע שבא"י לא שייך להשיג חוק כזה כי הכל הוא תחת שלטון הכופרים. משא"כ בהונגריה שהיו תחת שלטון נכרי שהכיר בהם [לחוד]. ולכן ההתבדלות בלבד היא דגלנו, כמו שהיה בתקופת מרן החת"ס זי"ע.

ב

וביותר הנני להעירו בזה, שהחולק על הכרעת גדולי ארה"ק בענין הבחירות בא"י, הריהו דעת יחיד, לא רק כנגד גדולי ארה"ק בעבר ובהווה (משנת תשי"ט ואילך), אלא בעיקר נגד כל גאוני קמאי [תלמידי מרן החת"ס זי"ע] כמבואר היטב בשו"ת המהר"ם שיק הנ"ל, וכל דיבור על התחברות לרשעים כנגד שלוחי דרבנן העומדים על משמרת הגנת הדת בכנסת, הוא חירוף וגידוף כנגד גאוני ישראל ראשונים כמלאכים במדינתנו (הונגריה) [תלמידי מרן החת"ס זי"ע] שישבו בעצמם בקונגרס הרפורמי [בשנת תרכ"ט] למען הגנת הדת, וביררו הלכה למעשה שאין בכך משום התחברות כלל, כמבואר בשו"ת מהר"ם שיק הנ"ל.

וזאת מלבד הידוע כי גדולי מדינתנו (הונגריה) מקדמת דנא התנגדו בתוקף ועוז גם לרבנים היותר גדולים ממדינות אחרות שרצו לחוות דעתם בהנוגע למעשה בהגנת הדת במדינתנו, כי בכל מדינה גדולי ישראל שבה מטיבים להבין תכסיסי המלחמה לחיזוק הדת יותר מהדרים מחוץ למדינתם. ובפרט במדינתנו שמצבה היה רע במיוחד ושונה משאר המקומות, וגדולי פולין רוסיא וליטא ברויבם לא הבינו בשעתו את המצב, ועתה יסוד זה שריר וקיים ביתר שאת בנוגע למלחמת הדת בארה"ק שאין לשום רב בחו"ל להתערב בהכרעת גדולי ארה"ק בעיניני הנהגת הכלל, (שהיא שונה מחו"ל לגמרי), ובפרט אם הוא יחיד, וכ"ש אם הוא מהרבנים יוצאי מדינתנו (הונגריה) שהכל מודדים רק כפי שהיה אצלם. ואינם יורדים לעומק מצבים אחרים לאשורם, [וזאת אף בלי להזכיר ענין ההתנגדות הכללית לאגו"י עוד בחו"ל, הגורמת לנגיעות על כל צד ושעל], (ומלבד ענין רבנות העדה - ואגו"י בתרצ"ג).

ג

והנה אף שענין הבחירות לא משנה לכם למעשה, כי אתם בחו"ל, אבל יוצאי מדינתנו (הונגריה) בארה"ק נפגעו הרבה ממלחמת דעות זו, כי [בשנת תשי"ב] נתאספו כל השרידים מזקני הרבנים החרדים (אורטודוקסן) לחדש הרבנות החרדית דמדינתנו - בארה"ק כולה, כדי להציל יוצאי מדינתנו מפיוור ונפילה מדרך הסלולה לנו מאבותנו ורבותנו זי"ע, אך מתנגדי הבחירות לאגו"י כשראו שאנו מצוים להשתתף בהם, רדפונו עד חרמה לאבד זכרנו, ולבשר בקהל עם שהם ממשיכי דרך תלמידי מרן החת"ס זי"ע, וכל זה חיך חילול כבוד רבותנו [תלמידי מרן החת"ס זי"ע] שישבו בקונגרס הרפורמי (בשנת תרכ"ט) כדי להגן על דת קדשנו, והתעלמות מוחלטת מפסקם המפורש, המבואר בשו"ת מהר"ם שיק הנ"ל, ותוך דחיקות רגלי תלמידי תלמידיהם מבנין מוסדות הרבנות החרדית שחרבו בחורבן ישראל באירופה, ומעתה לא יתפלא מר מה קרה ליוצאי מדינתנו. ואף שאת הנעשה אין להשיב, אך כבוד רבותנו זי"ע מה יהא עליו....!

יוסף נפתלי שטרן

חתן בן בנו של מרן החת"ס זי"ע

(ראש ישיבת פרשבורג)

קול קורא

בימים האלה אשר חלית' זכינו שרבנים גאונים גדולי-החורה וגם לרכוב הרבה מאח"י החרדים לדבר השי"ח -- עזבו את ארץ הגר הישנה וזכו לעלות לארצנו הקדושה.

הנה לשמחתינו נוכחנו לדעה אשר רובם ככולם מאח"י על אף שטף הרפלקציות וגלי הצרות דעו עליהם. ולמרות הסינינות הקשים שעברו ונתסו, חשיקתם עזה להמשיך במסורת אבות ללכת בדרך שהורו לנו מארצנו גדולי החורה מארצי הגולה. הלא הוא סרן החת"ס וי"ע והבאים אחריו הגאונים הצדיקים מוסרי דור ודור וי"ע, ורוח המסורה הקדושה הואת פועמת -- כלבכם עזר, ורבים החרושים להתאחד תחת דגל אחד קורש לה' כפי שהורגלו מאז ועד עתה.

אחרי ראותינו את משאלתם ההגונה, נדרשנו לאשר שאלונו וטכסנו עצה והתאספנו באסיפה שבה נוכחו רבנים גדוה"ח ובע"כ נכבדים מהערים והמושבות והרכס פה אחד להענות לבקשתם הצורקת והוצרה יסודו של התאחדותינו והתאחדות עולים חרדים מארץ הגר הישנה אשר מטרתה לחוק את -- מסורת אבותינו הק' שמפיהם אנו חיים ולאפשר המשבחה הלאה לבינו אחרינו כמפורט בהצגה להלן.

אי לזאת מצאנו חובה לנפשינו לפנות אל אחינו שארית הפליטה החרדים לדבר ה' יוצאי מדינת הגר הישנה -- לבא לעזרת ה' בנכורים שיכתבו ידם לה' להסתפת בנחלת וירושת אבותינו הק' כי היא לכה העצה היחידה לכסם את חיינו וחיי זרענו באר"ק על יסודי החורה לקיפוינו וקיום צאצאינו ברוח ישראל סבא הכלית חיינו ואורך ימינו.

וה' השוכן בציון ישפוט עלינו רוח מפרום למען עבדו שכס אחר כלב-אחד באיש אחר, וחפץ ה' בידנו יצליח ברכ פעלים לחורה ולהעורה כאשר עם לבבינו, וכי"ר.

וער הרבנים המכינה

ה צ ה ר ה

ב"ה יום ב' דר"ח אייר תשי"ג למ"ק. מנהיג ירושלים ת"ו

אנחנו תחומי מטה נתאספנו באסיפה, שבה היו נוכחים גם בע"כ נכבדים מערים ומושבות וכאנו לירי הסכמה בפה אחר ל א ח ד את ה ע ו ל י מ ה ח ר ר י מ מ מ ד י ת הגר הישנה שהיו בני קהלות שומרי הדת שחונכו על כרכי החורה וה מסו ר ה ברוח וכשיטת רבינו החת"ס והבאים אחריו הגאונים הצדיקים מוסרי דור ודור וי"ע. וליצור להם מרכז רוחני כדי שיוכלו להמשיך הלאה באותה המסורה הק' בארצנו הק' על פי התקנות שיתוקנו בקרוב.

וה' ינחנו במעגלי צדק למען שמו ויתקדש ש"ש על ירינו ער ביאת גואל צדק בכ"א.

- שמואל וואזנר ר"מ יחיל בוכרין-מאיר
- א. חיים שווארץ אב"ד גורהאן
- יוסף נפתלי שטערן רב באראר
- יהושע עהרנרייך שימלוי
- מרדכי האפמאן רומיץ ב. אויפאלו
- נחמן כהנא אב"ד מסטי
- י. מ. דושינסקי ר"מ ריישיבת בית יוסף צ"ב
- מאיר חיים אונגער אב"ד לאקענבאך
- י. ש. הלבערשטאם אב"ד רמלה
- י. ארי' זעלמאנוביץ אב"ד יבנה
- ד. א. הרשקוביץ נבעת שאול
- י. דוב גולדשטיין רב רמז חתם סופר
- יצחק ש. אונגער רב ריר יסין

- עקיבא סופר אב"ד פרסבורג
- צבי קינסטליכר סעכען
- דוד שפערבער כראשוי
- יוסף ארלער סאראא
- אברהם ש. ב. סופר ראב"ד פרסבורג
- ישראל וועלץ ראב"ד בודאפעסט
- א. ש. פאנעט אב"ד קארלסבורג
- יהודה הורוביץ חתן הרה"צ מווינוניץ שליט"א
- יהושע דייטש רב רקטמן
- צבי פוקס אב"ד ב. קערעסטעש
- ישראל טויסיג רומיץ מאסטראף
- חיים יואל דוהאן אב"ד האלאש
- אברהם צבי ווייס רב ביטו

(* שמות הרה"ג היו נרשמו כפי סדר חתימתם ואין מוקדם ומאוחר בתורה).

מסיבה טכנית נפסק מקומם של ה"קול קורא" הנדורל משנת תש"ג ובהוצאה שניה יתוקן הדבר בס"ד י

לא נוכל לעצור במילין מלספר בקהל קדושים מה הביא את מרן המחבר לכתוב הספר הזה, (שהוא למעשה כעין הקדמה כוללת לספרו הגדול פוקת עורים, שמקוים אנו בס"ד להו"ל). ידוע כי נצטוינו בתורתינו הקדושה לדון את חברינו לכף זכות שנאמר (ויקרא יט"ט) בצדק תשפוט עמיתך, וזה החיוב הוא מדאורייתא אף באיש בינוני מישראל, כמבואר בפוסקים, וכל שכן באדם שהוא זקן ות"ח מפורסם, שמצוה להדרו ולכבדו, שנאמר (ויקרא יט"ב) והזדת פני זקן, ודרשו חז"ל (קדושין ל"ב:) זקן שקנה חכמה, ואם ח"ו ביזה לחכם, הריהו בכלל מבזה ת"ח שדינו כאפיקורס ממש, כמבואר בגמ' סנהדרין (צ"ט:) ובשו"ע (יר"ד סי' קנ"ח בש"ך סק"ו).

היות שהספר ויואל משה נכתבו בו דברי בורות, ושחיתות, וכיוזי ת"ח, וכיו"ב, (כמבואר היטב בפוקח עורים) והכל כנגד גדולי הדור המובהקים, [שחייבים עפ"י ד"ת למחות על זה] ור"ל נחתם עליו שמו של האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, לכן יש לנו חיוב מפורש מן התורה לדונו לצדיק הזה לכף זכות, שכודאי לא הוא כתב כזאת, אלא יד זרים שלטה בספר הדרשות שלו (ועי' בדרושי, בחלקו הראשון). כי אם ח"ו אמת הדבר שכארוזים נפלה שלהבת, ושטות קורח לפנינו, א"כ אין להתפלא יותר מאזובי הקיר על שום שחיתות שבעולם, כי יאמרו התירו פדושים הכל, ואוי לו לדור שכך עלתה לו כימיו, שזהו כבר הדיוטא תחתונה להיות המורה דרך עושה כמעשה הציונים והמשכילים שכיוזו תמיד לחכמי הזורות בדברי הכל ותעתועים וכשנעשה בהתחסדות גרוע יותר, כדברי ינאי המלך לאשתו (סוטה כ"ב:) עיי"ש.

וכדי לברר הדבר לאשורו, שלח מרן המחבר בעצמו מכתב (שיוצג להלן בתחילת הספר) לכ"ק האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל להעירו על האמת, שכודאי היה כאן איזה זיוף, כי לא יתכן שיצא תקלה כזו [לזורות] מתחת ידו, וכרוח זה כתב כל הספר, משום שלא נענה כלל, ולדון לכף זכות מחוייב מן התורה בין כך ובין כך,

ולא כחינם נתלה הדבר כמזייפים ששרצו סביב האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, כי רגליים לדבר, כמעשה הידוע בכרוקלין (מלבד דברים שהשתיקה יפה להם) שאחד מגבאי האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל (ש.ה.) זייף את כתב וחתמת האדמו"ר המצוה שאחר מאה ועשרים שנה שלו, יכתירו (לאותו גבאי) כממלא מקומו באדמורות, והדבר נתגלה רק אחר שאותו "גבאי" – זייפן" לא כוש ואחר פטירת האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל בא והציג את שטר הצוואה (המזוייף) לפרעון. כחשבו שגם דבר כזה יעלה בידו, אכן זה רק מהדברים שנתגלו, אבל זייפנים הרי מסחירים מעשיהם, ומסווים זיופם מעין הביקורת, ורק במקום קוצר דעתם מתגלה קלונם.

ולכן מעתה ועד עולם אין להאמין יותר כלל וכלל, לשום כתב וחתימה שיציגו כאילו הוא כתב וחתימת האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל אחרי שכבר הוכח שהוא ניתן היטב לזיוף.

ובסיום דברינו הננו פונים שוב בקריאה גדולה, יירא הקהל התורני וישפוט! למי מתאים יותר לכתוב דברי בורות ושחיתות, לזיפנים וקנטרנים, או ח"ו לאדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, ולקהל הקודש פתרונים!

הכותבים והחותמים בתקוה להתגלות האמת

הוועד להו"ל הספה"ק "פוקח עורים"

מתלמידי מרן המתבר זצוק"ל

ברוקלין – ירושלים.

האנשים המושחתים ששרצו סביב האדמו"ר מסטמאר זצ"ל מלבד סילוף וזיוף דברי רבם, עסקו בעיקר בטירור מחריד והסתה נוראה נגר גדולי ישראל, והיו בשקריהם מסבכים את רבם בכל מיני מחלוקות משפחתיות ורבניות גם לפני השואה, והשתמשו בו ככלי שרת לפוליטיק שלהם, (וכ"כ ביישו שם רבם בכך, עד שהציבור חשב את הרב מקראלי – ואח"כ סאטמאר לאיש מצה ומריבה, עד שאמרו עליו שאם ידור ביער בודאי יריב עם העצים ר"ל).

להלן (בעמוד נו) נביא מכתבי גדולי ישראל וזעקת הנרדפים, רק על ב' דוגמאות שבהם סיבכו את רבם קודם השואה במחלוקות מפורסמות, האחת, מחלוקת "קראלי-ספינקא" שעשו אחר שרבם עזב מקראלי לסאטמאר, ונתקבל שם כאב"ד הגאון הצדיק רבי אביש הורוביץ הי"ד (חתן האדמו"ר מספינקא הי"ד), והשנית, המחלוקת על רבנות רבם בסאטמאר, והמקצת יעיד על כל מעשיהם של מושחתים וצבועים אלו, כפי שהעידו על כך גדולי ישראל במכתבים שנרפסו (ומובאים להלן) ע"ש.

גילוי דעת!

א.

היות שהדבר ברור, כי המזייפים לא ישלימו עם גילוי האמת (על דבר זיוף הויואל משה), ובודאי יחתימו את כל הרבנים הקרובים "לחוג השיטה" שלהם כדי לטהר את השרץ. (כדרכם, בחרופים וגידופים)

לכן הננו מודיעים בזה כי הדבר לא יועיל להם מאומה, כי כל זמן שדברי בורות והבל ממש כתובים שחור על גבי לבן ב"ויואל משה המזוייף" ישפוט כל הקהל בודאות גמורה, שלא יתכן בשום פנים ואופן שגדול כמו כ"ק האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] יטעה ויכשל ח"ו בדברי הבל ורעות רוח מבהילים כאלו (כפי שיבואר היטב בגוף הספר).

ב.

גם נתברר בזה שמעולם לא נדפס שום בירור הלכה מהאדמו"ר מסטמאר על ה"שיטה", אלא לכל היותר רק דברי דרוש לשומעי לקחו, – שהכירם, בבחינת יודע צדיק נפש בהמתו, וגם זה זוייף בהוספות של בורות ושחיתות ר"ל.

ג.

ומעתה גם ברור כי כל המתעקש לתלות את כל דברי השטות והשחיתות שב"ויואל משה המזוייף" – בכ"ק

האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] הריהו בגדר "מבזה תלמיד חכם" שדינו כאפיקורס", כמבואר להלכה בש"ס (סנהדרין צ"ט:) – ובשו"ע (יו"ד – קנ"ח בש"ך סק"ו), [כי השטות לעולם עומדת, ולא תטהר לעולם בתלייתה בחכם], ואסור להתווכח עם המתעקשים הנזכרים. כי דינם כדין אפיקורס ישראל – העושה בזדון להצדיק דרכו, וכ"ש דפקר טפי, כמבואר (בסנהדרין ל"ח:).

ד'.

ובעיקר מתברר (בספר) כי מזייפי היואל משה סרו וסטו לגמרי מדרך תלמידי מרן החת"ס זי"ע, וברוב חוצפתם באו לסתור דרכם ופסקם המפורש, שהוא נר לרגלי גדולי ישראל בעבר ובהווה, (כמבואר בדוגמאות ח' וי"), ואנו אין לנו אלא דברי רבותינו שהם,, דעת תורה", וחילופיהן ב...מזייפים.

הבהרה!

הנני מודיע ומבהיר בזה, כי כל דברינו בספר זה הוא אך ורק כנגד המזייפים ומחרחרי ריב, שהם תכלית השלילה, ושליחי השטן להטיל שנאה במחנה החרדים כדי לעכב הגאולה השלימה ר"ל. ובאמת יודע כל יהודי חרדי, שכל גדולי ישראל בלי יוצא מן הכלל, בדרך אחד הולכים, לקרב ישראל לאביהם שבשמים ולהרחיקם מכל רע, מחזקים הטוב

ושוללים הרע, וכל החילוקי דעות הוא רק בדרכי המלחמה כנגד המשחיתים.

, והנה כאשר כל צד יודע לכבד זולתו (למרות חילוקי הדעות) סימן מובהק הוא שכוונתם לשם שמים. אבל המטיל דופי בגדולי ישראל משום שרבו סובר אחרת באיזה פרט, בלי ספק אדם כזה הוא פגום ביותר באמונת חכמים, ואף אמונתו ברבו היא מפלגתית בלבד ולא אמיתית, כי אין אמונת חכמים ניתנת לחלוקה ופשרה. [ובדבר זה חברי אגו"י ראויים לשבח שמקפידים בכבוד זולתם, למרות ההסתה כנגד רבותיהם].

בספר זה יתברר היטב להלכה בס"ד (בקצרה), דעתם של גדולי ישראל המובהקים שבדור, [שחייבו להשתתף בבחירות לרשימת החרדים], ושדעתם הוא המשך לפסקם של גדולי ישראל בהונגריה [תלמידי מרן החת"ס זי"ע], וכן המשך לפסקם של גדולי ישראל בכל המדינות (בועדי הקהילות). „ועד עצם היום הזה לא נמצא אפילו דעת יחיד שיחלוק על דבריהם (המבוארים בדוגמאות ח', י', ועוד) בדברי טעם"!

קצרתי מאד בכתיבת הספר בכדי שכל בן תורה – ויודע ספר יוכל להקיף בירור הענין, ולכן אבקש ללמוד הספר כסדרו בלי דילוג וקוטוע, המפריעים להבנת הדברים.

ובטוח אני שגם בין חסידי סטמאר ישנם היודעים את האמת ונזהרים בכבוד חכמים, רק שהם המיעוט השותק שאינו ניכר, והרושם השלילי של קהילתם הוא רק מחמת ההדיוטות הקופצים בראש להשמיע

* וגם בוואל משה המזוייף נשמט לגמרי פסקם של גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע (המבואר במהר"ם שיק – שם) כי לא ידעו מה להשיב על כך.

קולם, וחבל על הדור הצעיר שלהם הקולט לתוכו את כל השלילה באין מוחה מצד האחראים לכל זה, וסופו מי ישורנו.

גם האדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] (קודם שנחלה) זעק והתריע נגד „הקנאות של סיטרא אחרא” המהרסת והמחבלת שסופה הרס וחורבן, ודרש מהם לעזוב את הישיבה והבימ"ד שלו, והבטיח להם שאם לא יסתלקו ממחנהו ינקום בהם את נקמתו (את לשונו הטהור תמצא להלן בסוף דוגמא ה').
ולכן ברור לכל שאם רבני סטמאר והעדה חרדית לא יקיימו דברי האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל], ולא יתייצבו בשער קהלם נגד מסיתים ואלוימים ומבזי ת"ח שבמחנם, ותיקון מצב חינוך ילדיהם, (היודעים מקטנותם לגנות ולקלל את כל גדולי הדור ממש – כידוע) הרי שכל התוצאות שיצאו מכך בהוה ובעתיד, ובזה ובבא, תלוי הכל בצאוורם, ולא יהיה להם שום התנצלות בדבר.

ובהבהרה ואזהרה זו יצאנו ידי חובתנו שלא נתפס ח"ו באשמה על כך בזה ובבא.

המחבר

מכתבו של מרן המחבר זצ"ל אל כ"ק האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל בענין ספרו !

כס"ר

יום ג' לסדר 'והייתם נקים מד' ומישראל" חצום הרביעי חשכ"ז לפ"ק

רב שלומים ורב ישע לכ"ק הגה"צ המפורסם רבי יואל סיטלבוים שליט"א אדמו"ר מסאטמאר

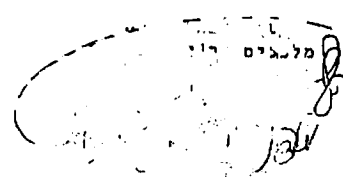
אהרשה"ס כראוי
 ירוע וספורטם ככל, שבאשר הכריזו כח הרעפורמען המחודשים מרידה בר' ובתורחור, ורצו להחריב עד היסוד אח כל קהילות ישראל הק'. כאונגארן ע"י חוקי-ה"קאנגרעס" (שנוסד ב-תרכ"ס. וחיה מוסד "אוטונומיע" לקהילות היהודים מסעם הממשלה - בכקשת הרעפורמען), ונחפוררה או השאלה - אם מותר לשליחי התורים להגן על חרת כאותר "קאנגרעס" שרוב הגדול רעפורמען(שנפסק רינג שחם מינים ואפיקורסים-באסיפת ה- רכנים דמיכלוביץ-כשנח תרכ"ו-כהקנח חשביעיה, ובשו"ת מהר"ם שיק או"ח - סי' ר"ש) והיו אז איזה מחסורים שאמרו שיש להסחמק במתאור כלבר, ואסור ליכנס ל"יכית הקאנג- רעס שלהם" ללחום מלחמה רה, כי חשכו זאת ההחכרות לרשעים-ובכניסת לכיה המינים, אך כל גדולי ישראל(חלמידי מרן חהח"ס זי"ע)חבריעו כרעת תורתם חק' שאין לחוש ל- זה כלל, ובקעצמם ישכו ב"קאנגרעס" כרי ללחום מלחמה ר', (כל זמן שחשכו חרבר לחוע- לח), וכובר סענה המספקים כחכ מרן המהר"ם שיק(בשו"ת או"ח-סי' ש"ט)כזה"ל:על מה "אנו" סומכין ליישב ב"קאנגרעס" שידוע שיש כהם אנשים העוברים על החורה, וזה ז"ל לימרו אותנו "ראטור להחכר עם רשע" ? , אמנס אתר חכתינת והעיון ראינו כי טוב וישר הוא, כי הלא יורנו כחחילה אנוס עפ"י הדיבור לעמוד על המשמר וללחום מלחמת ד' להציל שה פזורה שלומי אמוני בני ישראל מרשח האפיקודוסו ו- הירוס הרח זו סמנו לנו, ואין לך רכר עשורס מפני פיקוח נפש. עכ"ל המהר"ם שיק, והרי שהכריעו כרעת תורתם חק' שאין בנך החחכרות לרשעים וכו"ב, אלא יש כזה מלח- מח ד' והצלה ליהרות, וטוב וישר לעשות כן, (ומרן חהח"ס זי"ע כיאר כזה:שהחכרות הוא רק אם יש אינסרעס משוחף, כמו שהיה ליהושפט עם אתויה וכו"ב, אבל כשכאים מכת קבוצה נפרדת והריעו והאינסרעסן נוגדים, א"כ יש כאן מחלוקת-ולא החחכרות), עד שוכו התורים(ארטהקאסן)כס"ר ל"אוטונומיע" נפרדת מסעם הממשלה, שזה נקרא:חוק - הקהילות נפרדות !

ותנה כל זה כחכתי בקיצור כמקום שיכולתי להאריך חרבה, וזאת כרי ל- העיר דעתו כלבר, שחספר ויואל משה(חמצוי כשוק)חנכתב משמו, שלטת כו יד זרים ש- אין לחם ריה תורה, המדברים עחק על גאוני וצדיקי הרור כעבר ובהורות להאשימם ש- ציוו על החחכרות לרשעים ככנסה, כו כזמן שכזה הם מכזים בעיקר אח גדולי חלמידי מרן חהח"ס זי"ע כאילו חיו הם ח"ו מחחכרים לרשעים כפועל-וישוכים ככיה מינים של רעפורמען, ולפי דעתם גם כה"ר שליט"א חחיר החחכרות לרשעים כעיריית שבא"י, עור העיוו לכזוח אח מקימי חיתרות אתר חורבן אירופה, ח"ה גדולי החסידות שכדור, לקרותם כשם אפיקורסים ו"ל ושאר כיוזים עפ"ל, כי שם(כעמוד קעב-אות ק")כחכו כזה"ל: והכח הש"צ היו מחעטפים כזוה"ק וככחתי האר"י וחלו כהם מעשיהם,, ועכשוו האפיקוסים שכזמנינו מחעטפים כורך הכעש"ס, כי לא נודע לחעולם מהו ררך חכעש"ס, עכ"ל (ובעמוד קע"ה-אוח קפ"ח)ממשיכים המזויפים כזה"ל: ורך הכעש"ס חק'נשחכה לגמרי מחרור, וכל מי שרוצה ליטול את השם "להנאחו ולטובחד" אומר זה ררך הכעש"ס "כחפצו ורצונו". עכ"ל. וחמזייפים רקרוו כלשונם כרי שיכ- ינו חניכיהם למי כיונו, וכרי כיוון קצף.

לע"ר יוכל כה"ר שליט"א לכרוק חרבר כקל, ע"י שישלח כחור חמים ש- כיא לו מיר ספר ויואל משה חנמכר כחנוה, וימצא כו עור חרבת כרי כורוח ושחי- חוח שחלו כו אותם זייפנים, ואם לא יכער תקוצים מיר יהיה חרבר ככיה לרורות, וכשלעמי כדעתי להוכיח זאת כספר מיותר, אך כיינתיים נמנעתי אם יעשה זאח כעצמו,

כ"ר מוקירו ומכברו המצפה לשמוע דבר קדשו

כקדוב

מלגים

החב"ד
 חתמה יום ק"מ וק"מ
 א"ת שיה"ט
 ומה למיניקם לאל יק חתמה
 א"ת א"ת רכנס הקו"ט-י"ט חתמה
 כ"ה חתמה יום ק"מ

עפ"י בקשת המחבר הוטב שם הספר ל"פוקח עורים"

דוגמא א' מלכות ישראל!

בודאי עקירת התורה מעכבת הגאולה, גם אם נעשית בלא ממשלה, אך ממשלת ישראל כשרים שהכל עושים עפ"י דעת התורה, בודאי מקרבת הגאולה השלימה בכך. [והלוואי שנזכה לכך בקרוב ממש]! ויתגלה לנו משיח צדקנו!

אך בוויאל משה המזוייף (במאמר א' - אות ס"ט) כותב: דכל מלכות ישראל קודם ביאת המשיח הוא מעכב את הגאולה (ובאות ע"ז - שם) הדגיש: "דזה אף אם תהיה מלכות של תורה ממש", וכל הראיה שלו, ממה שאמרו חז"ל בגמ' (סנהדרין צ"ח). אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל, שנאמר (ישעי' - י"ח-ה') וזרות הזוללים במזמרות, ופירש"י: עד שתכלה מלכות הזלה, שלא תהא להם שום שולטנות לישראל, אפילו שולטנות קלה ודלה, עכ"ל רש"י, ועל זה הרי נאמר דאין בן דוד בא "עד שתכלה", א"כ ראייה שמלכות ישראל קודם ביאת המשיח מעכבת הגאולה, עכ"ל ד' הויאל משה המזוייף.

והנה כל בן תורה המעיין בגמ' ובנ"ך שם, יתפלא פלא גדול ועצום על דיבורים הללו, שיש בהם בורות ממש, ראשית, משום שהתרגום (בישעי' י"ח-ה') על הפסוק ו"זרות הזוללים" כתב: ויקטול "שילטוני עממיה" בחרבא, עכ"ל, וא"כ אין הפסוק מדבר בשלטון של ישראל כלל, וכן הרד"ק (שם) ביאר, דהכתוב ד"זרות הזוללים", קאי על גוג ומגוג (ולא קאי אישראל כלל), והיינו שלא יהיה להם לגוג ומגוג שום שלטון על ישראל, כי יכריתם הקב"ה, עיי"ש, ולפי"ז מש"כ בגמ' "עד שתכלה מלכות הזלה מישראל", היינו "מעל ישראל", ולא "עד שתכלה" שלטון "של ישראל".

והיות שגם רש"י (שם) פירש הפסוק דקאי על עמלק וגוג, א"כ י"ל בפשיטות דגם מש"כ רש"י בסנהדרין "שלא יהיה להם שום שולטנות לישראל" כוונתו, "שלא יהיה להם לישראל שום שולטנות מאחריהם". וא"כ הרי שלך לפניך, חוסר הבנה יסודי (של המזייפים) בדברי רש"י בגמ' סנהדרין (צ"ח).

וביותר קשה, דאם תאמר שיש ללמוד מהנ"ל איסור קיום שלטון של ישראל (כשהוא עפ"י התורה) כדי שלא יעכב הגאולה, א"כ לפי"ז יש ג"כ איסור חמור ועון המעכב הגאולה לכל מי שיכניס מעות בכיסו, שהרי אמרו חז"ל (שם - צ"ז) אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס, ופירש"י (שם - צ"ח. ד"ה ר' אליעזר אומר): עד שתכלה "פרוטה" מן הכיס, אין מעות מצויות בכיס, עכ"ל, (וכן יהיה ח"ו איסור להרבות התלמידים, כי (שם בגמ') אין בן דוד בא עד שיתמעטו התלמידים, עיי"ש), והדבר ממש חוכא וטלולא, שהוא ממש דברי שטות והבל, כי לא נאמרו כל אלה לא לחיוב ולא לציווי, אלא הם מעשי ד' בלבד, וכל שאינו מפורש לאיסור אינו אסור, ומזייפי הויאל משה לא חשו כלל להעמיד את כ"ק האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] באור שלילי כל כך, שהוא גובל ממש עם בזיון התורה ר"ל (ועי' להלן בדוגמא י"ד).

דוגמא ב' אימת מלכות!

ביואל משה המזוייף (בעמוד קס"ד קט"ה - אות קע"א) כותב לפסול את כל גאוני וצדיקי ארץ ישראל מלדון בענין ישיבת נציגי החרדים בכנסת. וטעמו משום - "אימת מלכות", והשווה ענין זה לאימת מלכות - שיראו החכמים מינאי המלך ולא יכלו לדון אותו בפניו מיראתו (ולכן אחז"ל שאין המלך דן ולא דנין אותו, דהא בהא תליא). כמבואר בגמ' סנהדרין (י"ט), עכת"ד היואל משה המזוייף.

אולם הדבר פלא והפלא, ואף מי שאינו בן תורה רואה מיד שאין הנידון דומה לראיה, ואין כאן שום דמיון כלל, כי הלא במעשה דינאי המלך היו החכמים צריכים לדון את המלך בפניו ממש, ולכן פחדו, אבל בארץ ישראל אין דנים לא מלך ולא שליט, אלא רק מכריעים אם יש לנציגי החרדים להכנס לכנסת כדי להגן על קדשי ישראל, או לא, והגנו רואים שגדולי ישראל הכריעו לחיוב, אע"פ שהדבר לצנינים בעיניהם של החפשיים, וא"כ היכן הוא האימת מלכות, הלזה ראה יקרא? וכך מזלזלים בכבוד האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] לומר משמו דברי שטות ושיטנה כאלו!?

דוגמא ג' פסול נגיעה!

שוב בא היואל משה המזוייף (בעמוד קט"ה - אות קע"ב) לפסול את כל גדולי ישראל שבארה"ק מלדון בשאלה: האם יש לשגר נציגים חרדים לכנסת שבמדינת ישראל כדי להגן על קדשי ישראל, או לא, וכל זה כאילו משום נגיעה של כסף וכבוד, ומשוה זאת למש"כ בגמ' (ב"ב מ"ג). ונפסק בטור ושו"ע (חו"מ - סוס"י ז') דכל דין שיש לו צד הנאה, אינו יכול לדון עליו, ולכן בני עיר שנגנב ס'ת שלהם אין דנין אותו בדיני אותה העיר, אלא א"כ יש להם ס'ת אחרת, וכן האומר תנו מנה לעניי עירי אין דנין בדיני אותה העיר, ולכן עניני מס אין דנין בדיני אותה העיר מפני שיש להם או לקרוביהם חלק בו. ועוד הוסיף להשוות זאת לענין דין קדימה בצדקה בין יושבי ירושלים ליושבי צפת שמשום הנגיעה מסרו הדבר לדון לבי"ד של ארם צובה שאינו נהנה מהכסף כלל. ושבחם החת"ס ע"ז, כמבואר בשו"ת חת"ס (יו"ד - סוס"י רל"ד) עיי"ש, עכת"ד היואל משה המזוייף.

אך כאן טעו המזייפים שתי טעויות גסות, א', הם לא לקחו בחשבון שהציבור התורני יבין מיד כי לא יתכן שהאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] יטעה גם בגוף

י'מש"כ בטושו"ע "או לקרוביהם", היינו קרובים שפרנסתם עליו, כמבואר (שם) בגמ' גבי עניי עירם לענין תשלום המס, ובין קיץ ובין לא קיץ נהנים אם יגיע הרווחה לעניים, כי בחשבון סופי גם הקיצבה תקטן כשירווח לעניים, ועי' ברבינו גרשום שם, עיי"ש.

הדברים, וגם יעיין בדין זה, ולא יראה דרכי משה מפורש במקומו, שהוא נקודה יסודית ביותר בנדון זה. וז"ל (הדרכי משה שם – סי' ז' – סק"ח): כתב הרא"ש בתשובה כלל נ"ה דאין בני העיר יכולין לדון ליחיד שיש לו דין עמהם בעסק הציבור, ופשוט הוא. וינראה דדוקא אם יש חילוקים וטענות עמו, אבל אם ברור להם הדבר שאחד מחזיק בשלהם, עבדי דינא לנפשיהו, כמו שנתכאר לעיל סי' ד"י, עכ"ל הדרכי משה.

לכן הדבר ברור שכיון שהחרדים בארה"ק נאלצים בע"כ לשלם מיסים רבים ועצומים על כל המוצרים והמצרכים שקונים, וזה חוץ ממיסים על רכוש ורווחים, והמס כידוע מיועד להחזירו לתושבים (משלמי המיסים) בצורת שרותים, כגון: חינוך, שכון, וכיו"ב. והממשלה כידוע קיפחה מאד ועדיין מקפחת את מוסדות החרדים ביחס לתושבים אחרים (אף ביחס לערבים), (וזה מלבד שאין בא"י דינא דמלכותא דינא, כמבואר (בנדרים כ"ח.). בר"ן, וברשב"א, בשם התוס', ובשיטמ"ק, עיי"ש), א"כ פשוט שיש לנו קודם כל לשקוד להחזיר את מיסינו בחזרה למוסדות התורה, (שהם בעצמם משלמים יותר מחצי מתקציביהם למיסים – ישירים ועקיפים), ואין כאן דיו, ואין כאן נגיעה, אלא, יש כאן עבד איניש דינא לנפשיה, כמבואר בדרכי משה.

(ועי' בפסק רבותינו גדולי הונגריה המובא בשו"ת מהר"ם שיק, ונמצא להלן בדוגמא ח'), ב'. ועוד, דשטות כזו לא יעלה על הדעת לייחס כלל לאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל], כי כל אחד יודע שגדולי ישראל אינם מקבלים מהממשלה לא שררה וכבוד (אלא הסתה), ולא משכורת (אלא גביית מיסים בדינא דגולנותא על כל מצרך ומצרך ממש). (וח"כ העובר על הוראתם מוקע ברבים, ודורשים החלפתו באחר – וזאת בניגוד גמור לרבני "העדה" המקבלים משרה ומשכורת חדשית בתנאי... שאין לך שוחד גדול מזה, ואיך זיל גמור.) והמזייפים לא שמו לב לגיחוך שבטענתם, והרי לפנינו דוגמא מאלפת של שיחת הילדים...! וזיוף בולט ביותר.

★ ★ ★

(הערת המוציאים לאור. וכדי להבין באיזה מצב נמצאים רבני העדה, די לנו להתבונן במצבו של הגאון ר' זליג ראובן בנגיס זצ"ל גאב"ד העדה החרדית בזמן הבחירות הראשונות במדינה (בשנת תש"ט).

הרב בנגיס זצ"ל חתם בע"כ נגד הבחירות, (והתנצל על כך בהזדמניות שהוא גר "בבתי נייטין" – היינו שמכריחים אותו). אבל לשואלים השיב בפה מלא שמותר להשתתף בבחירות, גם לנשים, וכשנודע הדבר לראשי העדה העמידו שמירה בחדרו שלא יניחו לשאול אותו בענין הבחירות. מה עשה אברך פיקח, נכנס לחדר הרב, ואמד שצריך לשאול שאלת נשים, ומיד הורה הרב לכל זר לצאת מחדרו, ואז שאל האברך: "האם מותר לאשתו להשתתף בבחירות", והשיבו הרב בתמיה: למה לא?! (מפי חבר "העדה" הרב ר' יודל רבינוביץ שליט"א לתלמידיו בישיבת טשיבין, ומפורסם בירושלים באותה תקופה).

דוגמא ד' גזירת הגלות!

ביואל משה המזויף (עמוד שני"ג) יוצא בשצף קצף נגד סעיף בהכרות גאוני וצדיקי הדור בכנסיה הגדולה הרביעית, שם מובא (כך כותב) שהם פונים אל כל היהודים בכל תפוצות ישראל לעלות לארצה'ק ולהתיישב בה, וע"ז שפך חמתו שהוא דברי מינות ואפיקורסות, שהוא נגד גזירת הגלות מהקב"ה עד זמן הגאולה, וגם מעבירים אותם מהדת, עכת"ד היואל משה המזויף.

שוב טעו המזייפים בכפליים, כי מלבד שכל תינוק ותינוקת מבינים שמועצת גדולי התורה פונה רק לחרדים הנשמעים לדבריהם, (ובנשמעים לדבריהם אין חשש שיתקלקלו. אחר שקשורים להנהגה תורנית, ושאר העברה על הדת נעשית ב"כ וכך). עוד בנו כמה לעצמם לעשות איסור חדש לישראל, שאסורים לעלות לא"י בזמן החורבן. והתעלמו לגמרי מדברי כל הפוסקים שיש מצוה בישיבת א"י, גם בזמן הגלות – ולכל אחד ואחד, (כשמקיימים המצוות התלויות בארץ ואין סכנת דרכים), ורק לבוא "יחד ביד חזקה" נאסר. ולא זולת. (כמבואר בגמ' כתובות (ק"א ברש"י וש"פ) ועי' בשו"ת אבני נזר" (יו"ד – סי' תנ"ו) מש"כ בזה.

גם הוכיחו בורות מופלגת בענין של "גזירת הגלות" שהרי מפורש במדרש רבה (שיר ב' – י"ט) שאפילו רק אחד מישראל גולה לברבריה ואחד לסמטריה דומה כמי שגליתם כולכם, עי"ש, ואין שום חוב או צורך שיהיו כל ישראל בחו"ל, אבל ישוב א"י בודאי מצוה לכל אחד מישראל, ובפרט בזמנינו שיש להרבות החרדים בא"י, ומעט מן האור דוחה הרבה מהחושך. והרי לפנינו שוב דוגמא של נסיון שפל ונבזה של תעמולת התנכלות לגדולי הדור, והכל על גבו של האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] כאילו היה ח"ו בעל שאיפות פוליטיות כאחד הריקים שבהם.

דוגמא ה'

מי הם האפיקורסים שבזמנינו. ומי הם רק עושים לטובתם ולהנאתם!

אם הסתפקו מזייפי היואל משה בהטחת פסול הנגיעה בגדולי ישראל באופן כללי, והשמצתם כמפיצי מינות ואפיקורסות (כמבואר בדוגמא הקודמת), הרי כנגד גדולי החסידות שהשפעתם עצומה, יצאו בשצף קצף כדרך המשכילים והציונים, בחשבם שעי"ז יעלה בידם למעט השפעתם בציבור החרדי.

ולכן כתבו בויואל משה המזוייף (עמוד קע"ב – אות ק"פ) בזה"ל:

**והכת הש"צ היו מתעטפים בזוה"ק ובכתבי
האר"י ותלו בהם מעשיהם... ועכשיו
האפיקורסים שבזמנינו מתעטפים בדרך
הבעש"ט, כי לא נודע להעולם מה הוא דרך
הבעש"ט. עכ"ל המזוייף. ובעמוד קע"ה (אות קפ"ה)
ממשיך המזוייף בזה"ל: **ודרך הבעש"ט הק' נשתכח
לגמרי מהדור, וכל מי שרוצה ליטול את
השם "להנאתו ולטובתו" אומר זה דרך
הבעש"ט "כחפצו ורצונו", עכ"ל הויואל משה****

המזוייף.

אולם מי הוא שוטה ופתי מושלם כל כך שיחשוב שהאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] ידבר דופי וישתמש בדברי בלע ונאצה מחפירים כאלו להשמיץ את גדולי החסידות שהעמידו הדת על תילה אחר חורבן אירופה, וישוום ר"ל לכת השבתי צבי או יכנם בשם אפיקורסים, ויאמר שהכל עושים לטובתם ולהנאתם בלבד, [והכל בדפוס – לדורות], הלא רק אנשים מושחתים מחללי ברית מסוגלים לאמר או לכתוב כדברים הללו, ועל כולם עולה חוצפתם ורשעותם לתלות הדבר באדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] כאילו ח"ו התכוון להשמיד מלב חסידיו כל זיק של אמנות חכמים ר"ל, וכאילו רצה ללמדם להתייחס אל גדולי גאוני וצדיקי הדור כמו אל אפיקורסים. עפ"ל. (ובשביל זה לבד ראויים המזייפים עם פרי זיופם יחד לכל גנאי).

(ובפרט שהאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] בעצמו יודע היטב שבאגרת קדשו של הבעש"ט הק' לגיסו הגה"ק ר' גרשון מקיטוב זי"ע. כותב: שבעת עליית נשמה שאל את מלך המשיח – אימתי קאתי מר? והשיב לו – לכשיפוצו מעיינותך חוצה, ומכתב זה פורסם והודפס ע"י הגה"ק בעל "התולדות" זי"ע (בסוף ספרו הק' "בן פורת"). ובספה"ק "דגל מחנה אפרים" מפרש בזה הפסוק: ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ומכתב זה שימש יסוד וצוואה לתלמידי הבעש"ט להפיץ מעייני תורתו לקירוב הגאולה השלימה. והנה באו מושחתים לבזות את האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] להחשיבו ח"ו ככופר בנצחיות תורת הבעש"ט, ר"ל).

★ ★ ★

ואמנם לדאבון לב מעשי הזייפנים הוליד תוך שנים מעטות (מהדפסת הויואל משה המזוייף) פרי באושים מבחיל, המנוער לגמרי מאמונת חכמים, והחלו ברוב חוצפתם להטיף מוסר גם לאדמור מסטמאר בעצמו, ואף הזדמן להם להוקיעו ברבים על גבי

מודעות, בנוסח "רבינו סר מן הדרך", ועברו כל גבול בחוצפתם הגסה והשפלה, עד שהאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [וצ"ל] כינס את ציבור תלמידיו בפתחת הזמן (בק"ץ תשכ"ז, כשנה קודם מחלתו) ובתוך דבריו זעק מרה מעומק לבו.

(כמובא בקונטרס "דברי פתיחה" מהאדמו"ר מסטמאר – עמוד ס"ט) בזה"ל: והנה יש לדעת, דכמו שנמצאים בעולם כתות שונות בדעות שונות, אפיקורסים ומינים המחריבים את העולם מבחוץ בדרכיהם המקולקלות, אותו כח הסטרא אחרא נמצא גם בפנים ממש, בין יהודים כאלו המתעטפים בטלית שכולה תכלת, ואותו ענין הוא גם בדרך הקנאות, דיש קנאות כזו שע"י העולם מתקיים, ויש קנאות המביאה לידי חורבן והרס, והיא באה מכח הסט"א, כי השטן עובד בכל כחו בהמצאות שונות ומעמיד שליחיו מבפנים בכס ומכם, בכס דייקא ומכם, בתוכנו ממש, בתוך הפנימיות שלנו הוא מכניס אנשים משלו, ועל כן מוכרח אני לגלות דעתי בזה, יודע אני שנמצאים כאלו גם בתוכנו! גם בתוך הישיבה וגם בביהמ"ד. אמנם לא הרבה כי אם יחידים, (במשך הזמן הפכו לרבים, המעתיק) ואלו עושים הכל מדעת עצמם מבלי לשאול את פי ההנהלה, ואינם חתים מפני כל, הם מדמים בנפשם כאלו יודעים כבר את הכל, ואינם צריכים לשאול יותר פי איש, וגם לדברי אינם שומעים", טפשים כאלו, ידעו כולם כי אנשים האלו המה שליחיו של הסטרא אחרא, והן הנה המשחיתים והמחבלים הכי גרועים. והריני מגלה דעתי בזה, דמי שלא נייחא לו, ומי

שמעלה בדעתו שאני טועה בדרכי. (עד כדי כך הגיעו הדברים ר"ל, המעתיק), יש לו הברירה להסתלק מכאן, איני כופה לשום איש שיבוא אלינו, ולא אמרתי מעולם קבלו דעתי. וכל מי שאין דרכנו מוצאת חן בעיניו בל ימצא בישיבתנו הק' ובל יבוא יותר לבית מדרשנו, "ואם לא ישמע לקול דברינו אנקום בו את נקמתנו", יודע אני שאין אלו אלא מועטים יחידים ממש, אבל גם יחידים אלו מהרסים הם, וסופם שמביאים לידי חורבן. עכ"ל האדמו"ר מסטמאר בקונטרס הנ"ל.

נדמה כי דברי האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] ברורים ובהירים, ואינם צריכים שום פירושים, הם אזהרה וקינה על חורבן הקרב ובא, והם מגלים היטב את פרצוף הקנאים שליחי הסטרא אחרא, האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] כבר אז הרגיש בשליחי הסט"א שחדרו לישיבתו ובית מדרשו, רק חבל שלא הצליח לגלות גם את חדירתם לתוך ספרו ויואל משה, הם הצליחו לרמותו (כעשו את יצחק) ולהניח לפניו (בדפוס) את חיבורו האמיתי (כדי שלא יתעורר בלבו שום חשד) ואת המזוייף הפיצו בשוק, ואת כל שחיתותם וטיפשותם תלו בו, ונבלה כזאת לא עלתה כלל על דעתו, אכן "סופם שמביאין לידי חורבנו", ממש רוה"ק נזרקה בו.

דוגמא ו'

רובו מתוך כולו!

מזייפי היואל משה לא הסתפקו רק בהשמצת גדולי ישראל, אלא הרחיקו לכת לפגוע גם בתורה עצמה, ולסרס דין התורה "דאחרי רבים להטות" בדברי שטות והבל מופלגים. מחמת השנאה לגדולי ישראל, כאותם ששנו ופירשו, והכל עשו על גבו של האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל].

וביואל משה המזוייף (עמוד קס"ה - אות קע"ג) קבעו כי אין להתחשב בדעת גאוני וצדיקי הדור שחייבו להשתתף בבחירות (לרשימת אגו"י) כי דין התורה "דאחרי רבים להטות" אינו נוהג אלא "ברובו מתוך כולו", היינו רק כאשר כל חכמי ישראל מתקבצים לדון יחד, והרוב שביניהם מסכים לדעה אחת, וראיתו משו"ת הרלב"ח

(בקונטרס הסמיכה שבסופו). הקובע שאין לחדש הסמיכה עפ"י הכרעת חכמי צפת בלבד, אף שהם רוב חכמי ארץ ישראל. (משום שלחידוש הסמיכה כתב הרמב"ם שצריך קיבוץ כל חכמי ארץ ישראל בדוקא). וכדי שיהיה אחרי רבים להטות צריך שיהיה רובו מתוך כולו, כמו בכל הכרעת ב"ד, ואף אם ירצו עכשיו לרוץ עם כולם לא יועיל הוראתם משום שכבר עשו מעשה וכיסופא למיהדר, עיי"ש. וכ"ש בזמנינו, עכת"ד הויואל משה המזוייף.

הנה כאן נשתבשו המזוייפים והוכיחו בורות גג על גג, קודם כל, אף תנוקות של בית רבן יודעים שבכל דיני התורה, גם בחיובי כרת, פוסקים הדין תמיד עפ"י רוב הפוסקים, אף שחיו בדורות ובמקומות שונים, ולא נתקבצו יחד מעולם*, (כי אין רובו מתוך כולו אלא בבית דין דוקא), וגם כל בר בי רב דחד יומא יודע שסנהדרין קטנה (של כ"ג) שבכל עיר ועיר דנים דיני נפשות עפ"י הרוב שבהם (היינו י"ב מתוך כ"ג) אף שהם מיעוט חכמי אר"י, ופשוט לכל שלא צריך לקבץ בשביל כל דין ודין את כל החכמים שבאר"י, וחכמי ישראל שבכל העולם כולו בודאי שלא צריך.

ועוד, דכל מי שכבר ראה בשו"ת הרלב"ח, א"כ בודאי ראה גם את חידושו הגדול של הרמב"ם (בהלכות סנהדרין פ"ד – הי"א) שגם בזמנ"ז אפשר לחדש הסמיכה, ע"י שיתקבצו כל חכמי ארץ ישראל, כי הרי ע"ז סובבים כל דברי הרלב"ח, והחידוש הזה הוא רק לענין חידוש הסמיכה בלבד, וא"כ איך הביא ראה מחידוש זה לשאר דברים, ומהיכן הקפיצה לחכמי ישראל בכל העולם, בשעה שאף לענין הסמיכה מדובר רק בחכמי א"י בלבד.

ובמועצת גדולי התורה אף הרובו שבו הוא מתוך הכולו, כמו בשאר ב"ד והוא ב"ד להנהגת הכלל, המוסכם על חוגי היהדות החרדית, משום שהם רבותיהם של רבבות החרדים בארה"ק, וגם גדולי חו"ל מסכימים עמהם עקרונית, (מלבד איזה רבנים הנתונים באימת טירור ובזיונות מחסידי ס"מ, ומפחדים שלא יעשו בהם כמו שעשו לכ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א ולעוד אדמורי"ם ורבנים, שזה פוסל הדיינים, כמבואר להדיא ברמ"א – חו"מ סי' י"ד – סעיף א' בסופו – בדין, "אלם בעירו", וכ"ש במפורסמים בכל העולם, ומלבד רבני משרה ומשכורת הכפופים למנהלים ושאר נתמכים בכבוד או בכסף שאינו ממיסים – שהם עיוורים מהשוחד), והרי לפנינו (בדין דאחרי רבים להטות) דוגמא נוספת של זיוף ואמלל, המצטיין בבורות מופלגת המעידה כמאה עדים מי שבודאי לא כתב זאת.

* כי הא דהלכה כרבים הוי, הלכה למשה מסיני [ועי' היטב ברש"י (חולין י"ב). ד"ה פסת, עד סופו, וכן להלן בדוגמא ז', דהלכה כרבים גם כנגד אביו או רבו.]

דוגמא ז'

יחיד ורבים – יחידו של עולם!

בויואל משה המזוייף (עמוד קנ"ו – אות קנ"ז) כתב דהלכה כרבים הוא רק כשיחידו של עולם עמהם, אבל כאשר יחידו של עולם עם היחיד אין ההלכה כרבים, (ובזה פ"י בדרך דרוש מש"כ "יחיד ורבים", אף שאין זה רק ביחיד ממש), עכת"ד הויואל משה המזוייף.

אך מלבד שאין דרוש זה אלא הלצה, (כי יסוד הדבר מדבר בבי"ד של ג' דינים, ששם באמת מדובר ביחיד ממש כנגד שניים הנקראים רבים), אבל כאן כבר ביוז המזוייפים ביותר את האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [וצ"ל] כאילו היה מדבר וכותב לדורות דברי שחץ וגאווה כאלו: שהלכה כמותו משום שהקב"ה "יחידו של עולם" עומד לצדו כנגד שאר גדולי ישראל המובהקים...! והמזוייפים ברוב טפשותם חשבו שהציבור הוא בודאי פתי המאמין לכל דבר, ופשוט לא ירגיש "בפורים רב"תורה". (ועי' בדוגמא הבאה, ודי למבין...!)

הלכה כרבים

ואגב אזכיר בזה, שדין יחיד ורבים דהלכה כרבים, נוהג גם כנגד אביו ורבו, כלפי אביו. כמבואר במשנה ראשונה דברכות בבני רבן גמליאל, לענין מחלוקת אביהם וחכמים שם.

וכנגד רבו, כמבואר בגמ' (ברכות ל"ז). דרבי עקיבא נהג הלכה למעשה בפני רבן גמליאל רבו – כחכמים, וכששאלו על כך. השיבו: למדתנו רבינו, "יחיד ורבים הלכה כרבים", עי"ש, וכן מבואר בכמה מקומות בש"ס.

דוגמא ח'

התחברות לרשעים!

עד עתה דובר בעיקר מדרך שנאתם ושחצנותם כנגד גדולי ישראל המובהקים ראשי גולת אריאל שהעמידו הדת על תילה, ומכאן ואילך ידובר בעיקר בבירור שיטתם המזוייפת – בספר, האם הוא בירור, או דרוש בלבד, או למטה מזה.

בויואל משה המזוייף (עמוד קי"ב) מבאר חומר איסור הישיבה בכנסת במדינת ישראל שהוא בכלל האיסור ד"אל תתחבר לרשע", עכת"ד הויואל משה המזוייף. (וכל זה אע"פ שפסק מועצת גדוה"ת בזה יצא ביסודו (מלבד סניפיו), על סמך פסקם של גדולי הונגריה הלכה למעשה בשנת תרכ"ט, כמבואר להלן).

אולם כל בר דעת מבין מיד, כי לא יתכן במציאות שהאדמור מסטמאר (שליט"א) וזצ"ל] יחלוק על כל גאוני וצדיקי הדור המובהקים בהונגריה [גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע], שהסכימו כולם – וחלק מהם אף ישבו בעצמם "בקונגרס" עם הרפורמים (בשנת תרכ"ט), אע"פ שנציגי הרפורמים היו שם הרוב הגדול (120 רפורמים – כנגד 88 חרדים), ואיך יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] יחשיב ויציג אותם בפרהסיה כרשעים העוברים על משנת "אל תתחבר לרשע" בבית המינים רפורמי, (כי אין מדובר כאן בישיבה בפרלמנט של נכרים, אלא בקונגרס יהודי בעל רוב רפורמי), ומדובר כאן בהשמצת והכפשת כל גדולי הונגריה (בדור דעה – תלמידי מרן החת"ס זי"ע), והאשמת החלק החשוב שבהם בהתחברות לרשעים – בפועל, ובישיבה בבית המינים רפורמי, שהוא ממש חוצפה ועזות נוראה כנגד ארזי הלבנון אדירי התורה והיראה, וזאת בזמן שכל רב בהונגריה ידע היטב שמרן המהר"ם ש"ק (בשו"ת או"ח – סי' ש"ט) בירר היטב הדין הלכה למעשה, שאין שום איסור של התחברות לרשעים בישיבה בקונגרס, הנועדה להגן על הדת ושומריה, ואין לך דבר העומד בפני פיקו"נ הרוחני, וז"ל הטהור (שם): על מה אנו סומכין ליישב "בקאנרעס" שידוע שיש בהם אנשים העוברים על התורה, וחז"ל לימדו אותנו "דאסור להתחבר עם רשע", אמנם אחרי הכחינה והעיון ראינו כי טוב וישר הוא, כי הלא ירוד ירדנו כתחילה אנוס עפ"י הדיבור לעמוד על המשמר וללחום מלחמות ה' להציל שם פזורה שלומי אמוני בני ישראל מרשת אפיקורסות והירוס הדת זו טמנו לנו, ואין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש, עכ"ל המהר"ם ש"ק, והרי לפנינו בירור הלכה יסודי שבמקום שיש להציל ישראל מהירוס הדת, אז אין כאן התחברות, אלא מלחמת הדת, ואין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש, וכך נהגו והסכימו כל גדולי הונגריה הלכה למעשה. [וכך הסכימו גדולי הדור המובהקים בדור העבר ובדורינו. על סמך פסקם של גדולי ישראל בהונגריה ובשאר מדינות אירופה].⁶ (ועי' היטב להלן בדוגמא י'! ובמכתבי קודש, במכתבו הראשון של הגאון החסיד רבי בנימין מנדלסון אב"ד קוממיות, בירור יסודי בענין,] וא"כ איך יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] שהוא מזקני רבני הונגריה יבוא לבזות את גדולי גאוני וצדיקי הונגריה (תלמידי מרן החת"ס זי"ע) שהעמידו הדת על תילה בכל מדינת הונגריה, וכי אין בולט כאן ביותר הזיוף הנורא?!!!

וההזכחה הברורה ביותר שכל הדיבורים על ענין התחברות לרשעים בכנסת בשם האדמור מסטמאר – הוא שקר מוחלט, שהרי כל תינוק בירושלים ועוד, יודעים שהאדמור מסטמאר התיר להשתתף בבחירות ל"עיריה" (וזאת בניגוד לדעת לבלרי ומנהלי העדה), ושהרוב הגדול מחברי עירית ירושלים הם עוזבי תורה ומחללי שבת גם זאת ידוע לכל, וא"כ להיכן נעלם איסור התחברות לרשעים? והיכן הוא? האם יש מקומות שהוא מותר, גם לדעת מי שקורא לכל שתדלנות לטובת הכלל – בשם התחברות? (ועי' היטב בדוגמא י"א. בענין ערכאות)!

ועי' להלן [כדוגמא ט"ז – אות ד'] מי הולך בדרך התורה המקובלת מגדולי ישראל לדורותיו ומי סטה מדרך אבותנו ורבנותנו, ונעשה גם נאמן למורשת שנאת ע"ה לת"ח, ומטיל מום סטיתו באחרים.

♦ *

⁶ פסק זה נכתב אחר יציאת החרדים מקונגרס, כמפורש (שט) לחדיא, ומכח כוח שחדכר נשאר ברור אצלם גם אחר עזיבת קונגרס !!.

[הוספת המו"ל: ואנכי ראיתי להביא כזה דעת תורה ממרן החפ"ן חיים זי"ע כהגדרת ענין התחברות לרשעים" (כפי שסיפר הגאון הצדיק ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל).

הנה בפולין (בשנת תר"צ) דרשו ראשי המפלגות החילונית מנציגי אגו"י למען תועלת היהודים להתאחד במפלגה יהודית אחת גדולה כנגד מפלגות הנכרים, ומרן הח"ח זי"ע שלח בשעתו מכתב לראשי אגו"י (המכתב נדפס במכתבי הח"ח - אגרת ק') ובו מביע התנגדותו המוחלטת לאיחוד עם מפלגות החפשיים, מטעם שאסור להתחבר לרשע, והביא שם את הפסוק (דה"ב כ') בהתחברך עם אחיזהו פרך ה' את מעשיך, (עי' מזה באדר"ג פ"ט). וקרא לחרדים להתאחד תחת דגל ורשימה אחת, עיי"ש, כעבור זמן מה מקבלת המכתב הנ"ל, התייצב לפני מרן הח"ח זי"ע עסקן ציבורי חשוב, ושאל את הח"ח, אם אסור להתאחד עם מפלגות החפשיים משום אל תתחבר לרשע, כמובא באדר"ג, א"כ איך מותר לנציגי אגו"י לשבת בפרלמנט עם אותם כופרים אף כשהם מפלגה לחוד, הלא יש להם עמהם משא ומתן תמיד.

הדשיבו מרן הח"ח זי"ע, שהתחברות הוא רק אם יש אינטרס משותף, כמו שהיה ליהושפט עם אחוזה וכיו"ב, אבל בשנמצאים ברשימה נפרדת והדריעות והאינטרסים נוגדים, א"כ יש כאו מחלוקת ולא התחברות, ע"כ.

וממש כעין זה אמר מרן החזו"א זי"ע בענין הישיבה בכנסת שיש בזה מאבק ולא התחברות (כמובא להלן בסוף דוגמא ט').

וכן הוא דעת מרן הגאב"ד בריסק להלכה (כמובא לעיל ב, מכתבי קודש" בשולי מכתבו של הגאון החסיד הגאב"ד דקוממיות), וכן היתה הוראת כל גדולי ישראל ב, ועדי הקהילות" בכל מדינות אירופה, אף שישבו שם יחד נציגי החרדים ונציגי הכופרים. ועי' בדורשיח בחלקו השני מש"כ בזה.

דוגמא ט'

נטפל לעושי עבירה!

בויואל משה המזוייף (עמוד קי"ב) מביא ראייה לאסור הבחירות לחרדים לכנסת,

ח"ל:

במסכת מכות (פ"א - מ"ז) איתא על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת וכו' לא בא השלישי להקל אלא להחמיר עליו ולעשות דינו כיוצא באלו. וא"כ ענש הכתוב לנטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה על אחת כו"כ ישלם שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה. ע"כ. והנה העד השלישי לא אהני מידי להעדות, דכיון דמתקיימת העדות בשנים הוי תרי כמאה, ואין במעשה השלישי כלום, מ"מ דינו באותו העונש כמו העדים האחרים בעבור שנטפל אליהם ונמנה עמהם אף דלא אהני מעשיו כלום. ומכש"כ במי שנטפל להיות חבר בין חברי אותו הכנסת, שאינו כנטפל לעוברי עבירה בלבד אלא יותר מזה, כי לפי החוק שלהם צריכים לבחור אותו במנין של חברים (120), שמבלעדי זה אינם יכולים לעשות כלל בכל חוקי המינות וכפירה בתוה"ק שעושים, וא"כ כולם עיקרים הם ולא נטפל בלבד, ואין ספק שדין כולם שוה בעונש העבירות הנוראות האלה ר"ל, קי"ו מהעד השלישי שדינו כהשנים כנו"ל, עכ"ל הויואל משה המזוייף.

הנה המעיין קצת בדברים אלו ישתומם על המראה, איך יתכן לכתוב דברי הבל כאלו מכל הצדדים, כי הלא אין הנידון דומה לראיה כלל וכלל, (מלבד חוסר הידיעה היסודי במציאות). ולא יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] יכתוב דברי בורות כאלו, דהרי העד (זומם) השלישי הנ"ל אע"פ שלא מועיל כלל לעדות, משום שמתקיימת גם בלעדיו, (ע"י השניים האחרים), מ"מ הרי בעצם עדותו הוכיח דכוונתו הייתה לעבור על אותה העבירה שהשניים האחרים עשו. ואם היה חסר אחד מאותם

השניים היה הוא נכנס תחתיו לכל הדינים, ולכן בצדק חשבתו התורה כנטפל לעוברי עבירה, (שהרי הלכה למעשה עשה כמותם ממש בגוף העדות), משא"כ נציגי החרדים בכנסת אשר כוונתם מוכחת מתוך מעשיהם, שכל מטרתם הוא ללחום נגד הכופרים ולמנוע בעדם (במידת היכולת) מלחקק חוקים נגד הדת, ולחזק את מוסדות התורה, וא"כ איך יתכן לכנותם כנטפלים לעוברי עבירה, האם יעיוז לכנות גם את תלמידי מרן החת"ס זי"ע שישבו בקונגרס הרפורמי (בשנת תרכ"ט) כנטפלים לעו"ע ח"ו??!!

ומש"כ שלפי החוק צריכים לבחור אותו מנין של חברים (120), ובלעדי זה אינם יכולים לעשות שום דבר בכל חוקי המינוח, ומזה רצו להסיק שעיו"ז שהחרדים נכללים במנין זה, הרי הם גורמים במישרים לחקיקה נגד הדת, גם בזה לא יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] יכתוב דבר תמוה כל כך, שהוא נגד השכל ונגד המציאות, משום שכל המנין של 120 הוא רק דבר יצוגי ופורמלי בלבד, שהרי ידוע לכל (מעשים בכל יום) שגם כשיש רק 40 חברים בכנסת מתוך ה-120, בכל זאת מכריעים חוקים תמיד עפ"י הרוב הנמצא בכנסת (באותו מעמד) בלבד, ולא צריכים כלל ל-120 (שהוא דבר נדיר בכנסת), וא"כ איך שייך כלל ליחס איזה חוק למי שלא היה נוכח כלל בכנסת, ואפילו למראית עין לא נזדקקו אליו כלל, וכ"ש שלא שייך לומר על מי שהצביע נגד החוק, שהוא אשם בקבלת החוק.

וגם בתחילת בחירת הכנסת והממשלה אין צריך את חברי הכנסת החרדים כלל וכלל, כי הרי לכל מפלגה רשימה ארוכה של נציגים (מנדטים) רבים, הרבה יותר מהדרוש להם, ולא יצוייר בשום אופן שיחסר להם ממנין ה-120 נבחרים בכנסת, ולכן אי אפשר כלל לעכב את הכופרים משלטונם ומדעתם.

ואך ורק התערבות החרדים בבחירות, בכוחה ליצור בכנסת מצב שהחרדים מהוים "לשונו מאזינים" שזה הגורם המכריח את הממשלה להתחשב בדעת החרדים, ושולל מהכופרים את היכולת להתעלם מדרישות החרדים, ובמצב כזה הוכיחה המציאות שהצליחו נציגי החרדים לבטל כמה וכמה חוקים אנטי דתיים, ולמנוע חקיקת חוקים כאלו, וכן להסיר הרבה קיפוחים מהחרדים, ודבר זה היה נמנע בכל הדרכים האחרות משך עשרות שנים כידוע.

ולכן המסקנה הכרוכה, שהשתתפות החרדים בבחירות אינה יוצרת כלל שום אפשרות יותר טובה לכופרים לחיזוק שלטונם, אלא להיפך, היא מגבילה אותם ומכריחה אותם להתחשב ברצון החרדים בגלל כוחם הפוליטי, (ועי' היטב בדוגמאות ח' י"א י"ב י"ג).

ויפה השווה מרן החזו"א זצ"ל ענין הישיבה בכנסת – להאבקות יעקב עם עשיו, עפ"י דברי רש"י (בראשית ל"ב – כ"ה) שכתב: ויאבק – לשון התקשרות, שכן דרך שניים שמתעצמים להפיל איש את רעהו שחובקו ואובקו בזרועותיו, עיי"ש. (פאר הדור ח"ב – עמוד קצ"ב – הערה 64), והנה הכסיל אומר שהם אוהבים זה לזה, שהרי חובקו בזרועותיו, אבל החכם רואה בהתחבקות זו מלחמה גורלית!...

(ואלו הטוענים שא"א לבטל גזירות כשיושבים בין הרשעים גזור הגזירות, הנה בודאי שכחו הללו מש"כ בגמ' מעילה (י"ז).) שפעם גזרה המלכות על ישראל שלא ישמרו את השבת ולא ימולו את בניהם וכו', הלך רכי ראובן כז איסטרוכלי וסיפר קומי (כדי

שיראה כעכו"ם, שאין זה דרך יהודים, (רש"י ותוס') "והלד וישב עמהם", והסביר להם שיותר טוב שהיהודים ישבתו ולא ירוויחו כל כך מעות, וימולו בניהם כדי שיהיו חלשים, וכו', ובטלו הגזירות, עד שהכירו בו שהוא יהודי והתזירום, עיי"ש, ועוד אינם יודעים שבשדה הפוליטיק שבזמנינו יכול גם ערבי וקומניסטי לשבת בכנסת ולהלחם בשלטון).

דוגמא י'

בית המינים!

בויואל משה המזוייף (עמוד קט"ז – מאות ק"ה, עד אות ק"ט) האריך לבאר שאפילו להכנס בלבד ל"כנסת" בא"י – אסור, משום הא דרבי טרפון (שבת קט"ז). שאפילו אדם רודף אחריו להרגו ונחש רץ להכישו, נכנס לבית ע"ז, ואין נכנס לבתיהם של אלו (של מינים), שהללו (המינים) מכירין וכופרין, והללו (הנכרים) אין מכירין וכופרין, ועליהם הכתוב אומר (בישעי' נ"ז – ח') ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרוןך וגו' (במצודות פירש: ר"ל בעוד היותך במקדש ה' שמת זכרוןך ללכת אל בית העכו"ם, עכ"ל) ע"כ בגמ'.

וקבע שה"כנסת" בא"י כבית המינים, משום שיותר מתשעים אחוז מחברי הכנסת המה מינים גמורים לכל הדעות, (היינו שהם מכירין וכופרין), [ובהקדמה הביא הגמ' (סנהדרין ל"ח): דרע מה שתשיב לאפיקורס הוא רק ב"מין עכו"ם", אבל ב"מין ישראל" אסור להתווכח עמו, משום דכ"ש שפקר טפי, עיי"ש], (וגם רוב נכרים אין להם דין מין, כמבואר בחולק י"ג: וברש"י כתב שם דלמעוטא לא חיישינן.), ואף שלדינא לא קי"ל כרבי טרפון במקום שיש פקו"ז, אבל במקום שאין סכנה בודאי אסור, והביא מהמהר"ם שיק (או"ח – סי' ד"ש), [לענין איסור כניסה לטעמפל רפורמין, דבמקום שיש חשש שימשך להיות כמותם (היינו בזמן שהם נמצאים שם) בודאי אסור, משום דדינו כבית המינים.

ועפ"ז קבע (המזי"ף) שכ"ש לכנסת דאסור להכנס, ואף לעבור על פתחה אסור משום הרחק מעליה דרכך זו מינות (ע"ז י"ז), עכת"ד היואל משה המזוייף. אולם שוב טעו המזייפים לתלות באדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] דברי שטות והבל גג על גג.

א'. קודם כל, זה לבד ראייה מוכחת שאין דומה הכנסת – לטעמפל הרפורמי, שהרי כל גדולי ישראל ובראשם ביד"צ דהמבורג, והגאון רע"א, והחת"ס ז"ע, דנוהו – לטעמפל הרפורמי – כמקום מינות המקצץ ביסודות האמונה עוד [בשנת תקע"ט] כמבואר היטב בספר "אלה דברי הברית", ונשנה הדבר ביתר שאת ע"י גדולי הדור [בשנת תרכ"ו] במיכלוביץ – בתקנה השביעית שחרצו דינו כבית המינים, כמובא בספר "מעשה אבות", ובכל זאת הסכימו (ג' שנים אח"כ) כל גדולי הונגריה, והחלק החשוב שבהם אף ישבו בעצמם ב"קונגרס" בעל רוב רפורמי גדול (בשנת תרכ"ט) בכדי להגן על שומרי הדת. [והחשיבו זאת למלחמת הדת ולא כהתחברות, כמבואר להלכה בשו"ת מהר"ם שיק או"ח – ש"ט]. ולא עלה על דעת אף אחד מתלמידי מרן החת"ס ז"ע לאסור הכניסה לקונגרס משום בית המינים, (אף שלכו"ע הוקם הקונגרס

כדי לעקור את הדת מכל יהודי הונגריה, לא פחות ממדינת ישראל והכנסת שבראשה), וכבר בזה אפשר לראות דמיונם הכוזב של המזייפים, הרוצים לאסור איסורים לא שערום אבותינו ורבותינו – גדולי הונגריה, ובאמת כל תינוק מבין החילוק העצום בין מקום של שתדלנות לטובת הדת, ובין ישיבה בבית תיפלה רפורמי, שמטרתו אך ורק לזייף ולהחריב את הדת ר"ל.

ב'. עוד טעו המזייפים גם ביסוד דין "מין", (שחשבו לחלק באופן יסודי בין מין ישראל – למין נכרי, עפ"י מש"כ בגמ' (סנהדרין ל"ח): דדע מה שתשיב לאפיקורס הוא רק "במין עכו"ם", אבל ב"מין ישראל" אסור להתווכח עמו, משום דכ"ש דפקר טפי, וגם "רוב" נכרים אין להם דין מינים, כמבואר בחולין (י"ג: עיי"ש).

אבל לא ידעו שלדינא אין שום חילוק בין מין נכרי, למין ישראל, כמפורש להדיא ברש"י (ע"ז כ"ו): "בזה"ל: מינין, כומרין לע"ז, ביו עכו"ם – בין ישראל, עכ"ל, וכ"כ הר"ן, וכן פסק הש"ך (בשו"ע יו"ד – קנ"ח – סק"ה) דאין חילוק בין מין נכרי למין ישראל, עיי"ש. (ומה שנזכר בגמ' (סנהדרין ל"ח): דמין ישראל גרוע יותר, הוא רק משום שעפ"י רוב בזמן חז"ל היו הנכרים אינם מכירין וכופרים, ובישראל היו הכופרים רובם מכירין וכופרין, אבל ביסוד הדין אין חילוק כמבואר לפנינו בזה). אלא הכל תלוי "במכיר וכופר" (יודע את התורה, וכופר בה), והיינו, שאם הנכרי "מכיר וכופר" אז דינו כמין גמור, כדמוכח בגמ' (חולין י"ג): מקושיית הגמ' – והא קחזינא דאיכא, וגם לאחר תירוץ הגמ' נשאר המסקנא שיש דין מינים במיעוט נכרים (היינו במכירים וכופרים), ולהיפך "במין ישראל" ברור שאין דין "מין" רק למי שהוא "מכיר וכופר", כמפורש להדיא ברש"י (סנהדרין ל"ח): וז"ל: כל שכן דפקר טפי, שהרי "הכיר וכופר", ומתוך כך מדקדק, ולא תוכל להשיבו דבר המקובל לו, עכ"ל רש"י. [ומה נקרא "פקר טפי", א"ר יחנן שם, כל מקום שפקרו המינים תשובתם בצידן וכו', ופירש"י: שמביאין ראייה מן התורה להפקירן, עכ"ל], והרי שגם בישראל לא נקרא "מין" אלא רק מי שהוא "מכיר וכופר", וכל מה שאסור להתווכח עמו, הוא רק משום שמתוך הויכוח ימצא עוד ראיות להפקירו ר"ל.

ואולם כל בר בי רב יודע שחברי הממשלה מיום היוסדה המה בורים גמורים וריקים אפילו מידיעת בית רבן, אינם יודעים ואינם צריכים לראיות מן התורה לתאומם ולהפקירן. ואף אחד לא מתווכח אתם בדברי תורה, כי פשוט אין עם מי, וגם הם עצמם תמיד התחמקו מוויכוח אמיתי, כי ידעו שיפסידו מיד, ולכן בחרו להם לחיזוק רשעותם ומפלגתם בדרך ההתקפה והליגלוג על שומרי התורה, וכל מה שידעו אף הידענים שבהם הוא רק "מבקורת המקרא" וכיו"ב (שהרי מהחדר נפלטו כבר בילדותם טרם עמדו על דעתם) ובה דינם כתלמידי צדוק ובייטוס והתועים אחריהם "שגם הם היו כופרים גדולים ומסיתים ומדיחים"! אבל הם בגדר תינוק שנשבה, כמבואר היטב ברמב"ם (פ"ג – מהלכות ממדים – ה"ג), ובשו"ת רבינו אליהו מזרחי (סי' נ"ז – עמוד קע"ח – טור השני – מד"ה ועוד שאין), ובחזון איש (יו"ד – סוס"י ב') עיי"ש, [וזה ברור שתלמידי צדוק ובייטוס ידעו תורה שבכתב יותר טוב מהכופרים שבזמנינו – ובכ"ז דינם כתינוקות שנשבו שהרי גדלום על טעותם]. וא"כ הדבר ברור שאם אין בהם דין "מין", בית המינים מהיכונים?!

והנה אחר שידענו בבירור שאין להם דין "מין", אלא דינם כאינם מכירין וכופרין" (כמו ברוב מין עכו"ם), א"כ פשוט שמותר לכתחילה, ליישב בכנסת לטובת הדת, כדמוכח להדיא בתוס' (ע"ז י"ז). שכתב בזה"ל: הרחק מעליה דרכך זו מינות, (והקשה התוס') והא דאמרינן בפרק כל כתבי (שבת קט"ז), דכמה אמוראי הוו אזלי ל"בי אבידן"? (ותירץ התוס') זהו להתווכח עמם, ולא היה מקום מינות ממש, אלא מקום וויכוח, ומתקבצים שם חכמי עובדי כוכבים ונושאים ונותנים בדינים, ומאן דלא אזיל היינו מיראה שלא יהרגום, עכ"ל התוס', והלא הדברים ק"ו, דהרי אף אם הולכים רק להתווכח בדינים מרצון עם אותם כופרים (שאינם מכירין), מותר, וכמו שעשו רבותינו האמוראים הנ"ל, א"כ כ"ש בכנסת, שאינו סתם מקום ויכוח על אמונות, אלא הוא מקום שהולכים לשם נציגי הציבור החרדי במטרה ברורה, כדי להציל את שומרי הדת הנרדפים מרודפיהם החילונים, שלא יכפו עליהם ח"ו חוקים ומיסים נגד התורה, (אין כאן כלל ענין של דע מה שתשיב כמו בבי אבידן, אלא יש כאן רק רווח והצלה ליהדות מרודפיה), וכל שאינו מחזק ידי הנרדפים הוא ממילא מחזק ידי הרודפים, ומוסיף חוזק ואומץ להכופרים למיניהם להשתלט ר"ל על רבבות החרדים בארה"ק כאוות נפשם הזדונית, וכל העובר על פקודת גדולי ישראל המובהקים שציוו להצביע לרשימת החרדים, הריהו בכלל דברי הנביא (עובדיה א' - י"א) ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו וגו', גם אתה כאחד מהם, והרי לפנינו (בדין בית המינים) עוד דוגמא של זיפנים חסרי דעת והבנה, התולים שטותם במי שבושה לו בכך.

ואגב אביא בזה דברים חוצבים להבות
אש מה שכתב מרן המהר"ם שיק - בחומר
האיסור של אלו שעומדים מן הצד ואינם
עוזרים לחרדים במלחמתם כנגד מחריבי
הדת - כמו שעשו קהילות ה"סטטוסקוו"
בהונגריה, שלא באו לעזרת החרדים
(אורטודוקסים) במלחמתם נגד הרפורמים,
שרצו להחריב את הדת ע"י חוקי הקונגרס.

וז"ל המהר"ם שיק (או"ח סי' ש"י): ואם אש אחזה בעיר
 ברחובות קריה, היעמדו אחרים מנגד, הלא רגזה הארץ! ואם
 בסכנת הגוף כן, ק"ו בענין נפשותינו, הלא כל ישראל בית
 אחד, ואש האפיקורסות אחזה בבית ישראל, והוא מכה מהלכת
 ואיך יוכל איש יהודי לעמוד מנגד ב"שטטוס-קווא", והתורה
 אמרה השמר לך בעניני גופך, ושמור נפשך מאד, ואין

בשטטוס־קווא תקוה להשמר, אלא להחליש כח ד"שומרי הדת", וכל המחליש כוחם הוא מסייע ידי עוברי עבירה – בעלי הקונגרס – ודינו כמוהם!

ועוד שנית, מה נאמר ומה נדבר, הרי הכתוב אומר (דברים כ"ז – כ"ו) ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת, ופירשו חז"ל בספרי – והובא ברמב"ן בחומש שם, דזה קאי על כל מי שיש בידו לעשות קיום וחיוזק וגדר לתורה ואינו עושה – הוא בכלל זה, וכו'.

ועל השלישית, אני לא אדע איך לא יראו ולא יפחדו בעלי השטטוס־קווא מארור דאמר ברק, אורו ארור מרוז אמר מלאך ד' כי לא בא לעזרת ד' להצלת הגופות ק"ו להצלת הנפשות, ואמרו חז"ל (שבועות ל"ו). שבד' מאות שיפורי (שופרות) שמתיה ברק למרוז, ואיך רשאיין לעמוד מנגד ביום שבות זרים חיל התורה המורשה לנו עכ"ל.

ובשו"ת מהר"ם שיק (יו"ד – סי' של"ג) כתב בזה"ל: אבל ה"שטטוס־קווא" אפילו הם קדושים וטהורים, אין אני יודע איך הם יוצאין ידי חובתם שהם יושבים בבתיים ובמשכנותיהם ולא איכפת להו כלל כמה שרואים ביום שבות זרים חיל ד', ואיך הם אינם יראים מאמירת דבורה הנביאה שאמרה וקיללה את האנשים אשר לא באו לעזרת ד' בגיבורים כנאמר (שופטים ה' – כ"ג) אורו מרוז וכו', ואמרו חז"ל (מו"ק ט"ז) דמרוז גברא רבה הוה וכו', לכן בעיני יפלא על הקהילות הכשרות איך הם יושבים בין המשפתיים לשמוע מה נעשה בין ה"קאנגרעס־לער" ובין שרידי עם ה' "שומרי הדת", עכ"ל המהר"ם שיק.

והנה מרן המהר"ם שיק זי"ע פסק הדין, שהנמנעים מעזור לחרדים כנגד רודפיהם הכופרים דינם הלכה למעשה כמו הרודפים עצמם, והמה בכלל ארור אשר לא יקים וגו', ובכלל ארור מרוז שלא בא לעזרת ד' בגיבורים (אף שהיה גברא רבה כנזכר בגמ'), וכך היה פסקם של כל גדולי ישראל בהונגריה, וכך הוא הדין של כל הנמנעים מהצבעה לאגו"י בא"י העומדים על משמר הגנת קדשי ישראל, כנגד הכופרים, בפקודת גדולי ישראל בעבר ובהווה.

דוגמא י"א ערכאות!

בויואל משה המזוייף (עמוד ק"ג - אות ק"א) אוסר הישיבה בכנסת לנציגי החרדים, מפני שהכנסת דינה בערכאות עכו"ם, שהרי הם דנים עפ"י חוקי עכו"ם ולא עפ"י התורה"ק, (וערכאות של יהודים גרוע יותר), לכן אסור לתת כח לנבחרי הציבור החרדים לדון בערכאות. עכת"ד היואל משה המזוייף.

אך היות שבנקודה זו כבר דיבר הגאון החסיד רבי בנימין מנדלסון אב"ד דקוממיות - עם האדמור מסטמאר עצמו, לכן ראיתי לנכון להעתיק בזה יסוד שיחתם כפי שכותב זאת בקיצור הגאב"ד דקוממיות בעצמו, (במכתבי קודש - מכתב א' מובא לעיל), וז"ל (שם): וכבר נודע שהרמב"ם (בסוף הלכות סנהדרין) חילק אף בערכאות עכו"ם בין "לדון" - ובין "להציל", דעל מי שהולך בסתם ל"דון" בפני ערכאות - כתב הרמב"ם - שהוא רשע והוי כמחרף ומגדף ומרים יד בתורת משה, אבל אם בא "להציל" ממונו מיד האלם שאינו ציית דינא, מותר לילך ברשות ב"ד אף לערכאות עכו"ם כדי להציל ממונו מן האלם, (ע"כ ברמב"ם), ולכן אנו משגרים נציגים חרדים לכנסת - (שדינה בערכאות, כמש"כ בחזו"א), וכל זה ברשות ב"ד "דמועצת גדולי התורה" כדי להציל זרעינו וכספינו מיד האלמים, וכבר טענתי זאת להאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] ולא היה לו פתחון פה להשיב על דברי, אע"פ שהיה המתחיל בשאלה על זה, עכ"ל הגאב"ד דקוממיות בכמתבו. (הוספת המוציאים לאור. ועי' להלן במכתב א' - מחלק המכתבים, שם מובא כל השיחה ביניהם, כפי שסיפר זאת הגאב"ד דקוממיות, גם זכר שם שנכחו בעת השיחה: הגבאי, ומזכיר הרב - הרה"ח ר' ישראל פוזנר שיחי').

והנה המזוייפים הוסיפו לכתוב שערכאות של יהודים גרוע יותר, אבל בסכלותם לא הבינו כלל שכל זה נוגע רק לגבי האיסור "לדון" בפניהם, אבל כשהמדובר ב"להציל" ממונו מן האלם שהוא מותר בין כך (לצורך "להציל"), פשוט שאין שום חילוק מי הם הערכאות, והדבר ברור שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] בודאי לא ראה את הכתוב בויואל משה המזוייף, וגם כל הטענה של ערכאות בודאי לא כתב כלל, כי לא יתכן שישכח או יתעלם מרמב"ם מפורש באותה הלכה עצמה, לענין להציל מן האלם. וכדי להבין גודל חיוב ההצלה בזה, די לנו לעיין בתשובת מרן החזו"א - להרב קלמן לנדוי (יובא להלן בדוגמא י"ב) עיי"ש.

דוגמא י"ב מו"מ להצלת הדת אינו הסכמה למחריבי הדת!

בויואל משה המזוייף (עמוד קמ"ד - אות קמ"א) כתב שכל המצביע לרשימת

החרדים המיוצגת בכנסת, וכל נציג חרדי הנבחר לכנסת. הוא נוטל חלק עם אותם שעברו על השבועות (שלא יעלו בחומה, ושלא ימרדו באומות העולם) והריהו בהצבעתו ובנציגותו מכיר ומסכים לכל העולות שעשו ועושים הציונים, עת"ד הויזאל משה המזויף.

אך הבל יפצה פי המזויפים, ולא יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] כתב כזאת, שהרי בודאי לא יעלה על הדעת כלל לומר שמי שמנהל מו"מ עם טרוריסטים (מחבלים) להצלת שבויים – בני ערובה יחשב בכך כמכיר באירגון המחבלים וכשותף למעשיהם הרצחניים, (וזאת אע"פ שצריך פעמים לשחרר שבויים מאנשיהם, שאח"כ עלולים לשוב ולרצוח, משום שאת הרוצחים לא אשנה ולא אכלה, אבל את השבויים אוכל כעת להציל).

וכן בודאי לא יעלה על הדעת כלל שגדולי ישראל (תלמידי מרן החת"ס זי"ע) שישבו בקונגרס הריפורמי בהונגריה (בשנת תרכ"ט) כדי להגן על הדת ייחשבו ח"ו כמכירים וכשותפים במעשי הרפורמים, אלא אדרבה, כל אלו כמצילים מהירוס הדת נחשבו, „וכמחמירים בהלכות פיקוח נפש“, כמפורש היטב בשו"ת המהר"ם שיק (או"ח – ש"ט), וכמו כן לא יתכן לומר שמי שמנהל משא ומתן להצלת החרדים מחוקי ומיסי הכופרים שהוא ח"ו שותף להעברה על הדת, ההיפך הוא הנכון, דוקא אלו המשלימים עם העובדא שכספי מיסיהם תומכים בבתי החינוך של הכופרים ואינם נוקפים אצבע להציל נפשות מרשת הכופרים הציונים, הם המה השותפים של עמלק בכספם ובעצלותם, (ואדרבה, מאוייבי תחכמני, הלא הכופרים טוענים שאגו"י היא נגד המדינה והציונות, ורוצה רק לכפות הדת על כולם, ולכן רוצים למנוע ממוסדות התורה של החרדים את כספי מיסיהם עצמם כתקציבים. כדי שלא יוכלו להתחזק ולהתפשט באר"י, וזה מוכיח כמאה עדים שגם הם מבינים שהצבעה לאירגון החרדים – אגו"י הוא כמו הפגנת מחאה עצומה נגד הציונות ודרכיה המקולקלות).

ועתה יובן היטב תשובת מרן החזו"א זי"ע – להרב קלמן לנדוי שליט"א (ר"מ בישיבת טשיבין בירושלים), ששאל את החזו"א, מה דעתו ביחס לטענה שבהצבעה לכנסת ובנציגות מכירים במדינה? והשיבו החזו"א: אם מתנפל עלי ליסטים ביער ומאיים עלי בנשק, ואני נכנס עמו במשא ומתן שישאירני בחיים – כלום אני מכיר בו? פשיטא, הוא נשאר אותו הליסטים, (פאר הדור ח"ד – עמוד רס"ז), וכשנשאל מרן הגה"ק האדמו"ר מאוז'רוב זי"ע (ע"י פשרן) אם הוא מכיר בשלטון המדינה? השיבו: בודאי אני מכיר בהם כ"מחריבי הדת", שצריך למנוע מהם להפק זממם בכל מה דאפשר!

וכיצד יש להנצל מן הליסטים הנ"ל, על זה יעיד מעשה רב, מה שהשיב החזו"א בזה, מעשה בנציגים דתיים במועצה מקומית (באחד המושבות) שבאו לשאול את מרן החזו"א זי"ע, האם מותר להם להצביע בעד הקמת מבנה לבית ספר חילוני – תמורת הצבעת הנציגים החילונים בעד הקמת בנין ל"בית יעקב" מתקציב המועצה, ופסק היתר, והסביר לשואליו את שיקול דעתו, באמרו: מן ה"חפץ חיים" למדתי שיש לנהוג בעניני יהדות כדרך מוחר בעסקיו שהוא שוקל כפלם כל הפסד כנגד השכר ובוחר מהו הרווח שנותר לו... וכדרך שמכרכים "לעסוק בדכרי תורת"... והרי הבנין

לכיה"ס החילוני יוקם בין כך וכיו כד, ואם ע"י הכניו של "כית יעקב" נציל עוד חמישים כנות לחיי תורה – הרי זה כולו ריוח! (מרשימות רבי משה שנפלד – מובא בפאר הדור ת"ב – עמוד קצ"ב, ועיי"ש בהג"ה 64).

[וכך אמר מרן הגאון מטשיבין זי"ע: שעל הרע הנעשה בין כך ובין כך ואין בידינו לעכבו, אין אנו אחראים כלל וכלל, אבל אנו אחראים על מה שיכולנו לפעול ולא פעלנו!]

ועוד, איזה קשר יש לנציגי החרדים עם השבועות (שלא יעלו בחומה, ושלא ימרדו באומות), הרי על אותם השבועות לא שייך כלל לעבור, רק למי שעבר עליהם בפועל בשעתו, דהיינו מי שנלחם באנגלים ששלטו אז בא"י, (עד שנת תש"ח), אבל אחר שא"י נותרה ללא שלטון עכו"ם, לא שייך בא"י לעבור על השבועות המבוארות בגמ' כתובות (קיא.). כי מרידה באומות הוא רק בעודם תחת ידם (עי' במהרש"א, ובעץ יוסף, שיר רבה ב' – י"ח), וכן שלא יעלו בחומה – לא שייך, כי כשאין שלטון עכו"ם בא"י לא שייך שיבואו יהודים לא"י ביד חזקה, נגד מי? (ועי' להלן בדוגמא י"ד).

ואם רצו המזייפים לטעון נגד נציגי החרדים שנכשלו מחמת שהם מסייעים למוסדות התורה לחנך בדרך התורה רק כמה רבבות ילדים (מלבד הישיבות) והשאר (כמליון) עדיין מתחנכים לצערינו בדרך הכפירה, אז נבקשם קודם כל שיסתכלו על אדישותם ואפס עשייתם בשטח הצלת ילדי ישראל מרשת הכופרים, אולי יתביישו ויתחילו לפחות מהיום לעשות למען הצלת ילדי ישראל, ולא יתעסקו רק בדבורי סרק והטלת מום בקדשים, כדרך הולכי בטל הסובלים מעודף זמן.

דוגמא י"ג

לשון המשתמעת לתרי אפי אינה הודאה בע"ז [רמ"א וחזו"א]!

בויואל משה המזויף (עמוד ק"ד – אות פ"ח כתב לאסור הבחירות ביהרג ואל יעבור, משום דבשו"ע (יו"ד – סי' קנ"ז – סע' ב') מפורש שאסור להיות מודה בע"ז כדיבור פיו, וזה אפילו במקום סכנת נפשות עיי"ש, והיינו שענין זה הוא ביהרג ואל יעבור, והיות שחברי הכנסת צריכים לומר בכנסת (בכל ד' שנים שנבחרים מחדש) "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל וחוקיה", שזה ודאי מודה בע"ז שלהם, ובחוקי הכפירה שלהם, א"כ בשביל זה לבד כבר נאסר הבחירות באיסור דיהרג ואל יעבור, עכת"ד הויואל משה המזויף.

אך הדבר פשוט לא יתכן שהאדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] ישכח רמ"א מפורש במקומו, שהרי בשו"ע (שם) אחר דברי המחבר הנ"ל, כתב הרמ"א על זה מפורש בזה"ל: ואע"ג שאסור לומר שהוא עכו"ם מכל מקום יוכל לומר להם לשון המשתמע

לתרי אפין (נמו"י פרק הגזול) והעכו"ם יבינו שהוא אומר שהוא עכו"ם, והוא יכוון לדבר אחר עכו"ל, וכיון שלשון ההצהרה הנ"ל מתפרשת יפה על התחייבות לשמור אמונים לארץ ישראל ולמצות התלויות בארץ (כי בלשון בני אדם מדינה משמש בלשון מושאל לארץ), לכן הוא ממש לשון המשתמע לתרי אפין המפורש ברמ"א להיתר גמור, ואם בסכנת הגוף דיחיד מותר, א"כ כל שכן וכ"ש בסכנת הנשמה לרבים – דמותר, (מהחזו"א, במכתב הגאב"ד דקוממיות, ומובא לעיל במכתבי קודש – מכתב ב'), והמזייפים שלא שמו לב כלל לדברי הרמ"א לא העלו בדעתם שהזיוף יהיה כל כך ניכר לעין, שהרי לא יתכן לתלות באדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] התעלמות מכוונת או שכחת רמ"א מפורש באותו סעיף עצמו.

(ועי' היטב במכתבי קודש, במכתב ב', שם תמצא דעת תורה בהירה וברורה ממרן החזו"א זי"ע כנדרון זה, במכתב הגאב"ד דקוממיות).

דוגמא י"ד

מדינה לחוד, ופיקוח נפש לחוד!

ויהי אחר קום המדינה הציונית (שמנהיגיה הכריתו גלויות שלימות מדרך התורה והאמונה, והגדילו את זעם הערבים על יושבי ארץ הקודש, מלבד מה שסייעו לנאצים ימ"ש להשמדת יהודי הונגריה, כנודע במשפט קסטנר שר"י) בימים ההם כשהיה הישוב בסכנה, וכן בשאר מלחמות המדינה עם הערבים, הבינו כל גדולי ישראל שמדינה לחוד, ופיקוח נפשות לחוד, (ומלחמת יום הכיפורים תוכיח גודל הסכנה), ובשעת הסכנה לא עושים חשבונות מי גרם למצב הסכנה, (ראשי המדינה בין כך ובי"כ – לא שאלו – ולא ישאלו בעצת חכמי התורה בשום דבר), ובזמן סכנה צריך קודם כל להתפלל אל ד' מקירות הלב שיושיענו מסכנת האוייבים ברוח ובגשם, וגם לעשות (מי שיכול) כל מה דאפשר עפ"י המבואר בפוסקים ובשו"ע (או"ח – סי' שכ"ט) בנכרים שצרו על עיירות ישראל, דאם באו על עסקי נפשות יוצאין עליהם בכלי זיין אפילו בשבת, ובעיר הסמוכה לספר אפילו באו רק על עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זיין, אפילו בשבת, וברמ"א: ואפילו עדיין לא באו אלא רוצים לבוא, עיי"ש היטב (ובסעי' ז' מבואר דזה אף בזמנה"ז עיי"ש).

ודין זה כידוע נוהג בין בא"י, ובין בחו"ל, ואף בזמן הזה, כמפורש בכל הפוסקים. הרוקח (בסי' קצ"ו) פסק כן הלכה למעשה בעיר ווירמש, וכן פסק האגודה (ערובין – פרק מי שהוציאוהו) וכן מבואר בהג' אשרי (פ"ד דערובין – סי' ו'), ובהגמ"י (פ"ב – מהלכות שבת – אות י') ובתרומת הדשן (כתבים – קנ"ו) ועוד, ונפסק הדין בשו"ע (או"ח – סי' שכ"ט סעי' ו' ז'), ובלבוש, ובשו"ע הרב (שם – סעי' ו' ז') ובמשנה ברורה

– (שם – ס"ק ט"ז) ובערוך השלחן (שם – סעי' ט' י'), ובכף החיים. ובפרט במקום שאין עליהם שלטון נכרי כנראה מלשון הערוה"ש, ולא נמצא שום חולק בדין זה כלל, וכל רב נאמן בישראל לא יכול לפסוק אחרת, בדין פקו"נ, אף שאין לנו לא מלך, ולא או"ת, ולא ב"ד של ע"א. (גם אין צריך לזה מלך כלל, שהרי בגמ' ערובין (מ"ה) נלמד הדין מדוד, ואז עדיין לא היה מלך, כמבואר ב"מרומי שדה" להנצי"ב – בערובין, ומפורש בגמ' שם, דבאו"ת שאל רק אי מצליח, ולא בעיקר הדין שהוא ברור עיי"ש. גם אין צריך ב"ד של ע"א לכך (בניגוד למלחמת הרשות), משום "שעזרת ישראל מיד צר" הוא "מלחמת מצוה", כמפורש כל זה ברמב"ם (פ"ה – מהלכות מלכים – הלכה א' ב'), ומצוה על כל ישראל שיכולין לבוא, לצאת ולעזור לאחיהם שבמצור, ולהצילם מיד הגויים בשבת וכו', כמבואר הכל ברמב"ם (פ"ב – מהלכות שבת – הלכה כ"ג).

בקיצור, חובת הצלת נפשות יש כאן, ולא התגרות באומות, (ועי' גם להלן בחלק המכתבים – מכתב ב). [ודלא כהחושבים שכל "השכם" והרגו – הוא מרידה באומות.]

אך בויואל משה המזוייף – (חלק ב') והוא קונטרס (על הגאולה ועל התמורה) (באות מ"ז) כתב, שדין הש"ס והפוסקים דנכרים שצרו וכו', שהוא דין הצלת ישראל. אינו נוהג כלל במדינת ישראל, וראייתו מהגמ' (גיטין נ"ו). שצרו הרומיים על ירושלים וסכרו מעיינות המים, ובכל זאת החליט רבי יוחנן בן זכאי (ריב"ז) שלא לצאת למלחמה, ורק הבריונים חפצו במלחמה. ולכן החליט שהיציאה בכלי זין על נכרים שצרו בא"י אינה הצלת נפשות לכלל הישוב, אלא רציחה ושפיכות דמים (של החיילים) והתגרות באומות, עכת"ד המזוייף.

ועוד כותב בפסקנות (באות ד"ם) שיש לוותר על כל המדינה, ולמוסרה לידי האו"ם (U.N) שימצא הסדר שימנע הריגת נפשות ישראל, (וכך כתוב גם בהקדמתו המזוייפת בעמוד י'). ומסיק, שמי שחושב שיש איזה צורך בצבא הציוני להצלה, הריהו מודה בע"ז. ורם (חיילי) ישראל הפקר בעיניו, עכת"ד היואל משה המזוייף (חלק ב') הוא קונטרס (על הגאולה ועל התמורה).

אולם כאן גילו שוב המזוייפים את פרצופם האמיתי, כי מלבד בורותם בדין עזרת ישראל מיד צר, (שאינם יודעים כלל ההבדל בין מלחמת הרשות – למלחמת מצוה (הצלה) ושאינם יודעים לקרות אפילו גמ' כפשטא' (מה שברור שאין לייחס כלל לאדמור מסטמאר), שהרי כל הסיבה שרצה רבי יוחנן בן זכאי להשלים עם האוייבים ולמנוע המלחמה מפורש שם בגמ' וברש"י (גיטין נ"ו). להדיא, שהוא רק משום "דלא מסתייע מילתא לנצח במלחמה", (דבכה"ג יש יותר סכנת שפיכות דמים כשהשונא מתאמץ לנצח, אבל כשיסכימו האוייבים לעשות שלום יהיה בזה הצלת נפשות גדולה), אבל בא"י ידוע שאין עם מי להשלים (ועם מצרים שהסכימה עשו שלום) ומצד שני מסתייע מילתא בס"ד לנצח במלחמה, שהרי ה"על הגאולה ועל התמורה" (בעמוד ל"ו) בעצמו כתב שהיות שהיהודים חזקים יותר מהערבים לכן אין שום נס בדבר שהם מנצחים (ומוסיף, שמי שאומר שיש בזה נס הוא מהלל הציונים), וא"כ גם לרבי יוחנן בן זכאי חייבים בא"י להציל ישראל מיד צר, ולא להפקיר ח"ו את דמם של כל יושבי ארץ ישראל.

עוד הוכיחו המזייפים כמאה עדים שהם מגידולי אמריקה ואינם יודעים מברשרם שכל האומות המאוחדות והבלתי מאוחדות כולם ששו ושמתו באבדן ישראל בשואת אירופה ואיך יסמכו עתה על אוייבים שהוכיחו שנאתם לישראל, שהם "בנאמנותם" ימנעו שפיכת דם ישראל, הלא הדבר דומה ממש לאותו שוטה שהפקיד כד החלב לשמירה ביד החתול, וכ"ק האדמור מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] שחזה בעיניו והרגיש בבשרו שנאת עישו ליעקב לא יתכן שיכתוב דברי הבל כאלו, ורק בעלי לב עמלקי יכולים לתת עצת אחיתופל כזו, להפקיר דמם של למעלה מג' מליון נפשות מישראל באר"י, תוך התחסדות שוא של דאגה לשלום דמם של חיילי צה"ל... ואנו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים שיושיענו מכל אויבנו גאולת עולם.

(ומש"כ הרבינו בחיי (בראשית ל"ב - ז') דאף בזמן הגלות יש לנו להכין עצמינו לדורון ולתפילה, אבל במלחמה אי אפשר, מחמת השבועה שלא יתגרו מלחמה עם האומות, וכ"כ השלה"ק (ח"ג - כ"ה) דמלחמה עם האומות לא שייך לנו בזמן הגלות אלא שתדלנות, עיי"ש. לא קשה מידי, דהדבר פשוט דכל מש"כ הרבינו בחיי, והשלה"ק, מענין השבועה שלא יתגרו באומות הוא רק שלא "ימרדו" כנגד המלכויות שיושבים תחתיהם, (וכדמשמע בעץ יוסף ב' - י"ח - ד"ה שלא ימרדו) ובמהרש"א (כתובות קי"א - סוד"ה שלא יעלו בפ"י דברי חז"ל בזה) ובוה שייך שתדלנות, וכמש"כ השלה"ה, אבל כנגד נכרים מבחוץ (שאינם מולכים עליהם) אלא באים לצור על עיירות ישראל, לכו"ע נוהג בהם הדין דיוצאין עליהם בכלי זיין אפילו בשבת, ואף בזמ"ז, כמפורש היטב בכל הפוסקים.

ומש"כ הרמב"ן (ריש וישלח): וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמינו לשלשת הדברים שהזמין הוא עצמו, לתפילה, ולדורון, ולהצלה כדרך מלחמה לברוח ולהנצל, עכ"ל. פשוט דכוונתו באופן שאפשר לברוח ולהנצל ולהמנע מכל שפיכת דם, (וכמש"כ: והיה המחנה הנשאר לפליטה), אבל בנכרים שצרו על עיירות ישראל וא"א לברוח ולהנצל, (או להשלים ולהנצל) ואפשר לנצח, בודאי אינו מחולק על דין הגמרא והראשונים הנ"ל, וכן מש"כ הספורנו (שם ל"ג - ד') דברי קלורין לעינים, וסיים: לו עשו כן בריוני בית שני לא היה נחרב בית מקדשינו, כמו שהעיד רבי יוחנן בן זכאי כדאמרו (בגיטין ג"ו) בריוני דבן לא שבקונן, עכ"ל, הנה כבר ביארנו לעיל, דשם היה מצב "שלא מסתייע מילתא לנצח", והיו מחוייבים לעשות שלום כדי למנוע שפיכת דם ישראל ובכה"ג כו"ע מודים שיש להשלים, ולא לעשות מלחמה כנ"ל, אבל כאמור מצבינו שונה ממצבם.

ועכ"פ במקום דמסתייע מילתא לנצח בס"ד, בודאי עפ"י דין התורה אסור להפקיר דמם של למעלה מג' מליון מישראל לידי רוצחים שפלים, וכל הרוצה לסרס דין התורה הנפסק בכל הפוסקים הריהו בכלל האפיקורסים, יהיה מי שיהיה ובאיזה איצטלא שתהיה, (והשוגג בזה הריהו בכלל דעת בעלי בתים היפך דעת התורה. וטועה בדבר משנה חוזר)*. והאם הקב"ה מושיע לבניו מצרה גם ע"י רשעים, ע"י להלן (בדוגמא י"ז).

* וע"י בשו"ע (חור"מ - סי' כ"ה - סעי' א') שכתב דכל דיין שטעה, אם טעה בדברים המפורשים במשנה או בגמ' או ,,בדברי הפוסקים" חוזר הדין, [משום דקיי"ל בגמ' סנהדרין (י).] דטועה דבדבר משנה חוזר הדין.

דוגמא ט"ז

מי הם הלוחמים האמיתיים נגד ההעברה על הדת! ומי נלחם בלוחמים כגיים חמישי.

בויואל משה המזוייף (עמוד קמ"ה קמ"ו) שפך קיטונות על אירגון החרדים 'אגודת ישראל', וכתב שרוב גדולי ישראל בעולם התנגדו לה. ועכשיו גרע טפי שהתחברו לציונים בכנסת, וכל החינוך של האגודה עיקר חיותו וקיומו מכח מתנת ידם של הציונים עוקרי התורה, וכל מה שנותנים הציונים כסף למוסדות חינוך של האגודה הוא שוחד כדי להחליש המלחמה (של אגו"י) נגדם, וכדי שישתקו מההעברה על הדת שהציונים עושים. כי מי הוא זה שנותן מעות להלוחמים נגדו. עכת"ד הויואל משה המזוייף.

והנה טוב ויפה עשו המזוייפים שגם אמרו שקר, וגם כתבו דברי הבל וריק, שעי"ז יוכל כל אדם לראות את הזיוף שרצו לתלות באדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל]. א'. קודם כל, האמת ידועה בציבור שרוב גדולי ישראל ראשי גולת אריאל, בא"י, ובפולין, ברוסיה, ובגליציה, ליטא, ואוסטריה, גרמניה, ורומניה, אנגליה ועוד, תמכו באגו"י, ואף חלק נכבד מגדולי רבני האורטודוקסים בהונגריה וסביבותיה תמכו באגו"י, עוד לפני שזאת אירופה (כמו הגאב"ד דפרשבורג, הגאב"ד דנייטרא, הגרי"צ דושינסקי גאב"ד חוסט – גלנטא – ירושלים, הגר"צ וואזעל גאב"ד דטורדא, ועוד זי"ע), ואחר חורבן אירופה עוד נתחזקה התמיכה באגו"י, שאפילו כ"ק הגה"ק האדמור מבעלז זי"ע שהיה רק בעד אירגון חרדים ארצי (כמחזיקי הדת בגליציה) ונגד אירגון חרדי עולמי (כאגו"י), מ"מ בא"י הצטרף (מיד בשנת תש"ט) לתמוך באגו"י (במכתב מיוחד יחד עם אחיו הגה"צ גאב"ד בילגורי זצ"ל), וראה בה כממלאת מקום למחזיקי הדת של גליציה, (כעדות הגאב"ד דבראשוב זצ"ל – במכתבו), וזאת למרות שישבו לא רק בקואליציה, אלא בממשלה ממש (עם שר-הסעד), עד שיצאו מהממשלה ומהקואליציה בתחילת תשי"ג בגלל גזירת שירות לאומי, והכל עשו בהוראת גדולי הדור, והמזוייפים הנ"ל אינם מתביישים להציג את רבם לעין כל כשקרן ר"ל, או לעינים שכך רואות, ולאזניים שכך שומעות, שפלות ושחיתות נוראה כזו, לעשות את רבו כמכשיר פוליטי.

ב'. שנית, כל אחד ואחד יכול למצוא בספר מרא דארעא דישראל (סוף חלק א') את חתימתו של האדמור מסטמאר (בין שאר הרבנים) על מכתב הפניה (בשנת תש"ה) למושל מחוז ירושלים (הבריטי) שלא לחוקק את חוק "המס חינוך" שיכוף את חרדי

ובפתי תשובה (שם – סק"ב) הביא משו"ת חוות יאיר (בסוף הספר בהשמטות) שכתב דכל מה שסתם הבי"ב בשו"ע ולא חלקו עליו הבאים אחריו, הוי,, דבר משנה", ובמקום שהביא הרמ"א דעח החולקים והסכים עמהם ג"כ הוי ליה,, כדבר משנה" בארצות הללו דנהגין כותיה, עי"ש די בזה להוציא מלבן של הטועים לחשוב שיש אפי"צ של דעת תורה בדבר שהוא נגד דין הש"ס והפוסקים שמפיהם אנו חיים.

ירושלים לתמוך בכספי מיסיהם בבתי החינוך לכפירה והעברה על הדת, שהוא גזירת כפיה לעבור על הדת וכו', עיי"ש. וא"כ בודאי ובודאי לא יתכן שהאדמור מסטמאר כתב על התקציבים – הבאים מכספי מיסי החרדים – שהם מתנה מהציונים, אדרבה, הוא עצמו כתב שתשלום המיסים הוא גזירת כפיה לעבור על הדת, שמכדיחים את החרדים בתשלום מיסיהם לתמוך בבתי החינוך של הכופרים ר"ל.

וידוע שכל טענתו של האדמור מסטמאר היא רק מחמת הפחד שמא יתערבו הציונים בסדר הלימודים, אבל את זה לא כתבו המזיפים, כי הפוליטיקה היא מנגינתם, ולא דעת רבם, ועדיין לא נשמע כדבר הזה, שאדם המקבל חלק מכספו בחזרה, שיהיה כספו (המוחזר לו) כשוחד.

(הערת המוציאים לאור: ועי' להלן ב"דו שיח" בחלקו האחרון. ובו הויכוח שהיה בין האדמור מסטמאר להגה"צ מטשאבע בזה, וכן דעת מרן החזו"א, ודעת מרן הגה"ק מבעלו זי"ע בענין התקציבים).

ג'. ועוד כי גם את החלק מכסף מיסי החרדים (שמתקבל כתקציבים) מחזירה הממשלה בצרות עין ממדריגה ראשונה (והדבר מלווה בהסתה כללית נוראה בכל העיתונים – כאילו אגו"י מרוקנת את קופת המיסים של המדינה, וזאת בשעה שבשכיל כל מטרה אחרת (חילונית) יש כסף כמו אשפה), ואותם (בעלי איצטלא) שאינם תובעים את כספי מיסיהם למוסדות התורה (אין צריך כלל למונעם מהצלת נפשות) כי לא נקפו אצבע (הלכה למעשה) נגד ההעברה על הדת, שהיא בשכילם רק חומר פוליטי רעשני לנגח את גדולי ישראל והחרדים עושי רצונם הטהור, הפועלים דוקא עם התקציבים להחזרת הנוער (שהרחיקו הציונים בזרוע) שוב לחיק התורה והאמונה.

(החינוך העצמאי והמתכתות שלו לבדם מחזירים לשיבות הקדושות מידי שנה בשנה קרוב לאלף תלמידים, ומשנה לשנה עולה מספרם כ"י) וזאת בזמן שהקנטרנים (בעלי האיצטלא) עוזדים בכסף מיסיהם למוסדות ההעברה על הדת, ועוד מבזבזים כח וכסף רב לשנאת חינוך נגד היהדות החרדית וגדולי ישראל העומדים בראשה, זהו פרצופם האמיתי של הזייפנים, וכך מהותה של הקנאות הפוליטית, שהם זבולון – לכופרים! ולוחמים בחרדים! וכמובן הכל "לשם שמים"...! (אגב: שמים, נוטריקון אש ומים, שהם בעלי מחלוקת).

אני מקוה להשי"ת שהם לפחות יתביישו באדישותם ואפס מעשיהם בהצלת נפשות מרשת הכופרים, ולפחות מהיום יתחילו להחזיר למוטב את המועברים על דתם (ע"י הציונים), ואז אולי ירגישו מה עשו ומה עושים בחינוך העצמאי ובמתכתות, ועוד, במשך עשרות שנים, ולא יתעסקו יותר בשנאת חינוך ובדברי שקר כדרך הולכי בטל – הבאים לידי... (כתובות נ"ט:), ואינם יכולים לסבול את העושים מרוב קנאה.

ד'. ובמה שכתבו המזוייפים שאגו"י השתנתה עוד לרעה ע"י ישיבת נציגיהם בכנסת, ואין זה אגו"י שיסדוה גדולי ישראל באירופה, הנה כאן כבר ביזו גם את מרן המהר"ם שיק – וגדולי דורו – תלמידי מרן החת"ס זי"ע, שישבו בעצמם בקונגרס הרפורמי (בשנת תרכ"ט) כדי להגן על הדת ופסקו הלכה למעשה שיש בכך מלחמת הדת וטוב וישר לעשות כן (ולא בדיעבד), ואין בכך משום התחברות לרשעים, [כמבואר היטב לעיל בדוגמא ח'. עיי"ש] ופסקם זה שימש כידוע כאחד היסודות לפסק „מועצת גדולי התורה“ בא"י בהכרעתם לשגר נציגים חרדים לכנסת.

ולכן תשובתינו לזייפנים, אתם השתניתם לרעה, אתם סטיתם מדרך מרן החת"ס וגדולי תלמידיו זי"ע, אתם מבזים פסקם הנ"ל, והתנהגותם בקדושה על פיו, אתם סטיתם מדרך אבותינו ורבותינו [גדולי הונגריה] שלחמו כנגד ה„פורשים“ מהתאחדות הציבור החרדי במלחמתו למען הדת (הנקראים „שטאטוס־קווא“) ואיך אינכם יראים מאורר דאמר ברק לאלו שלא באו לעזרת ד' בגיבורים, ועי' היטב בדברי מרן המהר"ם שיק מש"כ בזה [כמובא לשונו לעיל סוף דוגמא י'] אתם עזבתם דרך אמונת חכמים המיוחדת שקבלנו מאבותינו ורבותינו [גדולי הונגריה], ולדאבון לב נתפסתם לדרכם של הרפורמים, המשכילים, והציונים, בביזוי גדולי ישראל בדיבור ובכתב, ואף במעשה, ואת זה אתם מורישים לבניכם אחריכם, (היודעים כבר בינקותם לחרף ולגדף את גדולי הדור), ראו עד להיכן הגעתם וכיצד נאטם לבכם, ואינכם מרגישים לאן אתם מתדרדרים, ואת כל שטותכם הינכם תולים ברבכם, הלא רבכם זועק עד לב השמים כנגד קנאות דסיטרא אחרא שבכם [כמובא דבריו המודפסים, בסוף דוגמא ה'].

חשבתם בטעותכם להיות מאשימים אחרים בהתחברות לרשעים, אך נמצאתם אשמים בעון מבזה ת"ח שדינו כאפיקורס, כמבואר בסנהדרין (צ"ט:) ובשו"ע (יו"ד – קנ"ח – בש"ך סק"ו). ואמרו חז"ל (שבת קי"ט:) שהמבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו, ואין לו חלק לעוה"ב. וזה אחד מכ"ד דברים שבי"ד מנדין על זה, (כמפורש ברמב"ם הת"ת – פ"ו).

(הערת המו"ל: וכבר נודע שהגאון הצדיק המפורסם אבד"ק פאפא שליט"א יסד הת"ת המפואר דפאפא בכרוקלין אחר שראה והרגיש בעצמו כיצד מחנכים אנשי ס"מ את ילדיהם ובני קהלם לבזות ת"ח וגדולי ישראל, ובפרט את כ"ק הגאון הקדוש מהר"י הלכרשטאם שליט"א האדמו"ר מצאנז-קלויזנבורג, היה זה כאשר ביזוהו פעם ילדי ת"ת דס"מ בחשכם אותו בטעות לאדמו"ר מצאנז – קלויזנבורג.)

דוגמא ט"ז

על מי לא חל החרם, ומה אינו בכלל החרם!

בויואל משה המזוייף (עמוד ש"צ שני"א - אות קל"ז) כתב לפטול מכל וכל את המוסד הגדול "החינוך העצמאי" שיסדרוהו ותמכוהו כל גדולי ישראל בארה"ק בעבר ובהווה. וזאת משום שלומדים בו (במסגרת הלימודי חול) "שיעורי אנגלית", ולשיטתו חל עליו החרם הידוע האוסר לימוד לשונות נכרים (המובא בספר מעשה אבות). וביותר יצא נגד מה שלומדים בו בעברית. שלדעתו גם העברית הוא בכלל החרם הנ"ל, עכת"ד היואל משה המזוייף.

והנה שוב שנו המזוייפים באיולתם (לתלות בוקי סריקי באדמור מסטמאר) בכפלים, א'. כי כל המעיין בספר מעשה אבות (באלות הברית עמוד ס"ג) שהוא נוסח החרם הידוע (משנת תרל"ח) ופירושו לכל האיסורים בדבר זה (משנת תרט"ו ואילך) שם נכתב ברור כמה פעמים שהחרם נתקן רק על יושבי ירושלים וסביבותיה למקהלות אשכנזים בלבד, ועל כל העולים שיצטרפו לקהלם עד בגצבב"א, עיי"ש היטב.

ולכן ברור שאין החרם הנ"ל חל, לא על הספרדי" אף אלו שבירושלים (כמבואר כן בגוף נוסח החרם), ולא חל כלל על כל האשכנזים שבכל העולם, והיות שקהילות האשכנזים שעלו לא"י (סמוך) ואחר חורבן אירופה לא הצטרפו כלל לקהילת האשכנזים הותיקה שבירושלים, לכן לא חל עליהם החרם כלל וכלל, כמו שלא חל החרם על האשכנזים שבחו"ל, כי מדין התורה כח ב"ד יפה רק על קהל שלהם בלבד, וכן על אלו שיצטרפו לקהל שלהם בלבד, כמפורש בכל הפוסקים.

(ובעיר שיש בה כמה קהילות ובתי דינין (כמו בירושלים), אין כח לב"ד אחד לתקן או לקנוס לקהילות אחרות כלל בשום דבר, והוא הדין לקהילות חדשות שנוסדו אחריהם בעירם, כמובאר בשו"ת הרשד"ם סי' מ', וכל תקנתם הוא רק לקהילתם בלבד, ואכילה מהכשר פלוני אלמוני אינה יוצרת שום דין שייכות לקהילה, אלא כל קהל שיש לו ביהמ"ד בפני עצמו ומנהגיו שונים (היינו עפ"י רבותיו), הריהו כעיר בפני עצמה ממש, כמפורש בכל הפוסקים, עי' מזה בשו"ת הרשד"ם סי' מ', ובשו"ת רבינו אליהו מזרחי סי' י"ג, ובפר"ח או"ח - תצ"ו - בדיני מנהגים - ס"ק י"ט כ').

והיות שהחינוך העצמאי כידוע נוסד להצלת כלל ילדי ישראל בארה"ק, ולא בשביל ילדי קהילת האשכנזים (הותיקה) שבירושלים, הלומדים בין כה וכה בידיש, לכן לא חל עליו החרם כלל וכלל, וכך קבעו כל גדולי ישראל.

(ובשביל להוכיח השקר הגדול של המזוייפים, די לנו להזכיר שבהספד של האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] על הגאון ר' אהרן קוטלר זצ"ל קרא עליו בקול בכי את דברי רש"י (במדבר ח' - ג'): "מגיד שבחו של אהרן - שלא שינה". וזאת אע"פ שהג"ר אהרן היה ידוע לכל כתומך נלהב וכמשפיע עצום למען הבחירות, והיה מגדולי עמודי התווך של "החינוך העצמאי", ואם החינוך העצמאי עבר על החרם והוא היה מעמודי השדרה שלו, אין לך שינוי גדול מזה, וכודאי גם הוא סבר שהחרם לא חל על החינוך העצמאי).

ב'. אע"פ ששיטת האדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] ביחס לעברית ידועה, אך להציג כאילו כתב שהעברית הוא בכלל איסור החרם על לשונות נכרים, הוא שטות והבל, כי מי לנו גדול ממרן הגרי"ח זוננפלד זי"ע (שהוא בעצמו חתם על איסור החרם) ואעפ"כ הוא עצמו הורה להתיר הלימוד בעברית בכל המושבות באר"י שההורים חפצו בכך, כמו בתלמוד תורה "שארית ישראל" בפתח תקוה, וביבניאל ובעוד מקומות, (ודבר זה היה ידוע היטב לאדמו"ר מסטמאר (שליט"א) [זצ"ל] שהיה גר תקופה ממושכת בא"י).

והגה"צ ר' משה בלוי זצ"ל (שהיה יד ימינו ונאמן ביתו של מרן הגרי"ח זוננפלד זי"ע) מעיד בספרו (על חומותיך ירושלים – עמוד קט"ז), שדעת מרן הג"ר חיים היתה ברורה שאיסור החרם על לשונות נכרים אינו חל על העברית כלל, והביא עובדא, שפעם נזדמן לבית ר' חיים – מר אלטשולער (שהיה מנהל בית חינוך לבנות בעברית – בירושלים), והיו שם אחדים מקנאי ירושלים שבקשו את מרן להורות למר אלטשולער (שהיה נוכח שם) שלא ישתמש בבית החינוך שלו בעברית כשפת ההוראה, והשיב ר' חיים בתקיפות – לא אגיד, ומר אלטשולער ששמע הדברים אמר, רבי אדרבה, אם זה אסור, יאמר רבי שאסור, ואני אפסיק מיד, – איני אומר – השיב ר' חיים בהחלטיות. וכשהפצירו בו מדוע לא יגיד הלא מר אלטשולער רוצה לדעת דעתו, ומוכן להפסיק ההוראה בעברית, השיב ר' חיים (לטוען) בתקיפות – לא די במה שאמרתי? אם אתה רוצה שב אתה על כסאי ותהיה אתה הרב, ותגיד מה שתמצא לנכון, לעת עתה אני הרב.

ועוד שם (בעמוד קט"ו) כותב (הרב משה בלוי): שפנה למרן הגרי"ח זוננפלד זי"ע בשאלה, היות שבתלמוד תורה "שארית ישראל" בפתח תקוה רוצים להנהיג הלימודים בעברית עפ"י רצון רוב ההורים, האם אגודת ישראל (המשתתפת בתקציב הת"ת בסכום ניכר) לא תתנגד לכך, השיב ר' חיים – אם ההורים רוצים אין להתנגד, ותוך כדי שיחה אמר לי "אתה יודע! אולי שגינו שלא החלטנו אנחנו בבואנו לאר"י להנהיג את הדיבור "בלשון הקודש", כי אז היינו מקדימים אנחנו את החפשיים, והיינו מוציאים ע"י כך מידם את הנשק הכי חזק", ובהמשך דבריו אמר לי בהתלהבות, מכיון שאין בו איסור בעברית מצד עצמו, היינו צריכים להקדים לקיימו בקום ועשה, ולא היינו מוכרחים להגיב עתה על זה בשלילה, מפני שהחפשיים לקחו זה לעצמם ועשו אותו לעיקר עיי"ש. עוד הביא שם עובדא המוכחת שדעתו של מרן הגרי"ח זוננפלד זי"ע היתה שהעברית הוא לשון הקודש, [והטעם פשוט, משום שהעברית ולשון הקודש כתיבתן ונקודתן שוה, ולכן – אחד הם, (מלבד כמה תיבות שהוסיפו או שיבשו)]. וחילוק הברה שבין ספרדים, תימנים ואשכנזים, (וכן בין אשכנזים עצמם), לא מעלה ולא מוריד כלום, כמו שלא נשמע מעולם שיש איזה חילוק בין יידיש פויליש – ליידיש רוסיש, ושניהם נקראים יידיש, ולא אחד מהם טערקיש, כך כל הברות לשון הקודש שווין לטובה לענין הדיבור בהם. (ובתורה ותפילה בין כך ובין כך אין משנים מקבלת אבות). ומאז ומתמיד נקרא "לשון הקודש" בשם "עברית" או "עבריי" (עברי טייטש), כי תבות "לשון הקודש" הוא רק שם "תואר" המורה על הלשון שהוא קדוש, אבל שמו של הלשון הקדוש עצמו הוא "עברית", וכל התנגדותנו הוא ל"עברית המודרנית",

* וכן מפורש בספר חסידים (סי' תתקצ"ד) ד"עברית" הוא "לשון הקודש", עייש.

היינו לשיבושים שהכניסו בלשון הקודש לצורך מודרניזציה, וכל המחלקים שם הלשון לפי הקרות, אינם אלא טועים בטעות ברורה כנ"ל]. וכן היה דעת מרן החזו"א ושאר גדולי הדור זי"ע, והחזו"א אמר: שאלו הנלחמים כעת בעברית, הם משרתים נאמנים לרצון הציונים הרוצים שלא תהיה לחרדים שום שפה משותפת עם העולים החדשים מעדות המזרח, כדי שהם יוכלו להעבירם על הדת באין מפריע, ר"ל. (ועי' להלן בחלק המכתבים, "דעת תורה" בענין העברית ממרן החזו"א איש זי"ע).

ואגב ראוי להזכיר, שכאשר באו קנאי ירושלים למרן החזו"א זי"ע בטענה, על שאינו נלחם בעברית, ואף תומך במוסדות שלומדים בהם בעברית, אע"פ שדעתם של גאוני ירושלים בדור הקודם לא היתה נוחה מכך.

השיב להם מרן החזו"א במשל: יסודי: היה גנרל זקן שניהל בצעירותו מלחמה עזה בנקודת קרב מסויימת, שם היתה החזית העיקרית, ונחל נצחון גדול, לאחר שנים רבות שנעתקו הגבולות ממקומם, המבצרים הישנים התפוררו וחדשים הוקמו, והנה שוב פורצת מלחמה, ואותו גנרל ישיש טוען בכל כוחו שיש לרכז את כל הכוחות דוקא במבצרים הישנים שבהם הצליח, למרות שעכשיו קיימות נקודות תורפה חדשות ומסוכנות יותר...

הנמשל ברור, לא זוהי חזית הקרב של עכשיו!, ואם נקבל את ההתנגדות הירושלמית כהיום הזה, קיים חשש גדול שאלפים ורבבות ילדים יעזבו את ספסלי התלמוד תורה ויעברו ח"ו לבתי ספר אחרים אשר כל באיהם לא ישוכון, זה ענין של פיקוח נפשות, ומן ההכרח לנהוג כפי שנוהגים בשעת הסכנה. מטרת ההתנגדות בשעתו היתה לחזק את התורה והיהדות – "ולא להיפך"! ועכשיו זהו החיזוק! (מפי הגאון החסיד רבי בנימין מנדלסון אב"ד קוממיות, פאר הדור ח"ב – קע"ב).

דוגמא י"ז

מצדיק רשע – ומרשיע צדיק – תועבת ה' גם שניהם (משלי י"ז – ט"ו)!

בחנוכה ופורים אנו מודים להשי"ת "על הניסים – ועל הנפלאות ועל התשועות" וכו', שהם דברים נפרדים זמ"ז כידוע, (ואין אנו דנים כאן בגדרי "נס" שהוא למעלה מהטבע ושינוי סדרי מעשה בראשית), אלא בנפלאות – ותשועות מעתות בצרה, שהקב"ה עושה עמנו כרוח חסדיו גם בזמן ההסתר, בזה אנו דנים כאן, האם הקב"ה המושיע בעת צרה (מכח ברית אבות, וזכות תשב"ר, ושאר זכויות ותפילות) מביא התשועה אפילו ע"י רשעים, או דוקא ע"י צדיקים?

והנה הדבר ברור שהקב"ה מושיע אף ע"י רשעים, כמו שמצינו מפורש במלכים ב' (י"ד - כ"ז): "ולא דבר ד' למחות את שם ישראל מתחת השמים, ויושיעם ביד ירבעם בן יואש", אף שהיה רשע מרושע חוטא ומחטיא, כי שם (בפסוק כ"ד) מפורש עליו: "ויעש הרע בעיני ד', לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל", והרי לפנינו מקרא מלא שהקב"ה מושיע את בניו בעת צרה אף ע"י רשעים גמורים.

ובגמ' מעילה (י"ז) כשגזרה המלכות על ישראל שלא ישמרו שבת, ולא ימולו בניהם, וכו'. אמר רבי שמעון בר יוחאי "יבוא הנס מכל מקום!" עיי"ש.

וכן אנו רואים עין בעין שאף צדיקים גדולים כשצריכים רופא או עורך דין בעת צרה, אינם מבקשים שיהיה צדיק רק שיהיה מומחה, ומי הוא זה שיחווה דעה להקב"ה איך יושיע לבניו, ומצינו בנס פורים שהיה ע"י תאות זימה מערל טמא בהצדקת, אף שהיו אז כמה נביאים וצדיקים גדולים [שהרי צריך זכות גדול להוושע דוקא ע"י צדיק].

אך בוויאל משה המזויף (במאמר א' - אות קל"ח) קובע שהקב"ה מושיע בניו מצרה אך ורק ע"י צדיקים וכשרים, ולא ע"י רשעים, ואת הקושיה מ'ויושיעם ביד ירבעם בן יואש" שהיה רשע, מתאמץ הוא לתרץ ע"י מציאת זכויות לרשע ולפיות פניו עד כדי לעשותו ראוי לכך ר"ל, עיי"ש היטב.

אולם כאן הראו המזייפים טפשות מופלגת, וטוב ויפה עשו, כי עיי"ז ריח זיופם נודף למרחוק, קודם כל, סתרו הם דברי עצמם, שהרי לדבריהם שהקב"ה מושיע לבניו רק ע"י צדיקים וכשרים, א"כ ירבעם בן יואש בודאי לא נכנס בכלל צדיקים וכשרים (גם אחר כל הפלפולי הבל שלהם ליפותו), וא"כ קשה לשיטתם, איך הושיעם הקב"ה בכל זאת על ידי הרשע הנ"ל?

ועוד נכשלו מרה להצדיק רשע בדברי הבל, והכל כדי להצדיק שיטתם הנכזבה, וכל זה בו בזמן שכל דבריהם בחיבור המזויף הוא רק כדי לנגח ולהרשיע את צדיקי וגאוני הדור ששתלם הקב"ה עד ביאת הגואל, (כמובא רצונם זה לעיל בדוגמא ד' וה'), עיי"ש, ועליהם אמר שלמה המלך "מצדיק רשע - ומרשיע צדיק - תועבת ה' גם שניהם!"

(ואגב, ראוי לציין בזה מה שסיפר זקן אחד מירושלים לפני שנים רבות, שפעם הראו להגה"ק המרי"ל דיסקין ז"ע, בספר דרוש אחד שמתרץ רשעתו של עשיו הרשע (שבמה שהרג לנמרוד עשה מצוה שהרג לרוצח, ומה שבא על נערה מאורסה הוא רק גנאי כי ה' קודם מתן תורה, וכו') ומיד ציוה המרי"ל דיסקין להוציא את "תועבת ה' זו מביתו ולשרפו מיד, כי "מצדיק רשע" ומרשיע צדיק "תועבת ה'" גם שניהם.)!

ועוד, שההוכחה הברורה ביותר שיש כאן זיוף חמור (בענין תשועה ע"י רשעים) שהרי האדמו"ר מסטמאר עצמו חוגג ברוב עם "נס הצלתו" מחורבן אירופה בכל שנה (בי"א כסלו), אף שהיתה תשועתו מהנאצים ע"י ציוני-רוצח (ד"ר קסטנר) המגואל בדמם של כל יהודי אונגארן, שע"י שוחד ממון שנתנו לו הסכים לצרף את האדמו"ר מסטמאר וב"ב לרכבת ההצלה הציונית למדינת שווייץ, כנודע, * ואיך ישתבח האדמו"ר מסטמאר, ברכים" בהצלה ע"י רשעים, אם היה חושב כמותם, לכן ברור לכל שנעשה כאן זיוף יסודי.

* ד"ר קסטנר האמין יותר בכסף מאשר בחלומות, כי גם את דם אחיו בהונגריה מכר בצד כסף, מהמו"ל.

והנה בויואל משה המזוייף (שם) הביא ראיה לדבריו מתנא דבי אליהו (רבה פ"ט ופ"י) שכתב: במי הקב"ה (מושיע) (נפרע) להם לישראל מן העכו"ם, בבני אדם שמשכימין ומעריבין לבית הכנסת ולבית המדרש וכו', עיי"ש. והרי מושיע רק ע"י צדיקים, עכ"ד הויואל"מ המזוייף.

אבל כל המעי' בדבר רואה מיד שאין מזה ראיה כלל, דאילו היה כתוב, בפירוש שאין הקב"ה מושיע לישראל ע"י רשעים, אולי היה זה ראיה, אבל ממה שכתוב "שהקב"ה מושיע ע"י צדיקים" זה רק אם יש זכויות לכד, אבל במקום שאין זכות לכך הלא מפורש בכתוב: "ויושיעם ביד ירבעם בן יואש" שהכתוב מעיד עליו, "שעשה הרע בעיני ה', וחסא והחטיא את ישראל כירבעם בן נבט, לכן פשוט שאין משם ראיה כלל.

ובויואל משה המזוייף (חלק שני), הוא קונטרס (על הגאולה ועל התמורה) (באות י"א) דיבר רק מניסים, ולא מתשועות ונפלאות (בלא נס), וגם ראיתיו הם מעשיית נס לרשע עצמו ובוזה אין אנו דנין כלל, ולעיקר שיטתם שאין הקב"ה מביא תשועה מצרה לבניו ע"י רשעים לא הביאו שום ראיה, והדבר ברור שבעוה"ר עדיין לא זכינו שתשועה מצרה בתבוא רק ע"י צדיקים בלבד, ויה"ר שנוכה בקרוב להתגלות כבוד ה' בעולם כולו, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצון ה' בלבב שלם.

**ברוך רחמנא דסייען להוציא לאור עולם
החלק הראשון, הכולל "טו"ב דוגמאות,
ויה"ר שנזכה לברך על המוגמר בהו"ל כל
החלקים הכוללים ביחד צ"ח דוגמאות,
אכי"ר.**

(ולענייננו ראוי להעתיק בזה דברים כדרכונות מש"כ בספה"ק אמרי חיים ח"א – עמו' קס"ז) וז"ל: כי שמעתי אומרים נלכה דתינה, ופירש"י לבקש לך נכלי דתות שימיתוך בהם, גדול אחד פי' הגמ' סוכה (מ"ה: :) כל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם, אם אחד מקנא בחבירו, שונא אותו וחולק עליו. אם הוא משתף שם שמים באומר שמחלקותו הוא למען כבוד שמים ובאמת הוא דבר אחר, נעקר מן העולם, וגם כאן, אחי יוסף קנאו בו וישנאו אותו, והשנאה סנוור את עיניהם לבקש עליו נכלי דתות שאיננו שומר הדת, נלמד מזה מוסר השכל, האיך יכולים ליתן אומר לדבריהם של המדברים על צדיק עתק. שהרי אנו רואים שגם על צדיק יסוד עולם כיוסף יכולים לבקש "נכלי דתות" השם ישמרנו משנאה ומחלוקת וישכן שלום בינינו, עכ"ל הק'. ו"דתן" נקרא כן, ע"ש שכל מחלקותיו היו ע"י "נכלי דתות".

- טוען:** מדוע אין לכם "שיטה"?
- משיב:** לכאורה שיטתנו אחת היא – דהיינו שצריך כל אחד לשמוע בקול רבו, וכי לא כך הדבר?...!
- טוען:** אבל אתם הולכים לבחירות ואנחנו לא הולכים.
- משיב:** הלא אמרתי כבר שהשיטה הנכונה הוא לשמוע לקול רבו, ומאותה סיבה אנו הולכים, ואתם לא.
- טוען:** אבל הרי אסור עפ"י התורה ללכת לבחירות.
- משיב:** האם אתה אומר כן מחמת אמונת חכמים ברבך, או בגלל שאתה בעצמך מביץ כך.
- טוען:** בגלל שגם אני מביץ כך.
- משיב:** נראה שגאוותך מעבירה אותך על דעתך, לחשוב שאתה כאילו יותר חכם מכל גדולי ישראל המובהקים מהדור הקודם ובדורינו – שציוו בחוב קדוש להשתתף בבחירות להגנת קדשי ישראל, וכי הם לא ידעו מהו חיוב ומהו אסור, שאתה בגאוותך בא ללמדם? (פוליטיק?).
- טוען:** אבל הרבי שלי אמר שאסור.
- משיב:** אבל כל גדולי ישראל עוד בדור הקודם קבעו שחוב קדוש להצביע בבחירות לאגו"י, ויחיד ורבים – הלכה כרבים. (כי לא בשמים היא, ולא מעבר לים... כמבואר בב'מ נ"ט:).
- טוען:** אבל הרבי שלי בירר שיטתו בדפוס, ואחרים לא ביררו.
- משיב:** קודם כל, מי קבע שבכל שאלה צריך בירור בדפוס, ועוד שידוע שכ"ק האדמור הגה"ק מסערעט-ויז'ניץ זצ"ל, והגאב"ד דקוממיות זצ"ל, ועוד, ביררו את הענין אף בכתב, רק שלא ראו צורך להדפיס כל זמן שלא נעשה שום בירור הלכתי אחר בענין. ומה שכתב רבך מעידים כל הת"ח שאינו בירור הלכה כלל, אלא בדרך דרוש לתלמידיו, ואני אראה לך קונטרס שנדפס מרב מופלג (גאב"ד מאנהיים) שהוכיח מתוכו בראיות ברורות שהספר של רבך זוייף בזדון בצורה נוראה ואינו בר סמכא כלל וכלל, כי הוכנסו בו דברי בורות והבל גאווה ושחיתות שלא יתכן בשום פנים שרבך כתבם. וברור שמי שמתעקש בכל זאת לייחס הדברים לרבך, הריהו בכלל מבזה ת"ח שהוא אפיקורסות ממש.
- טוען:** אמת הוא שאפשר לזייף, ולהפיץ המזוייף בשוק. ולפני המחבר להציג את המקורי, כשהמחבר אינו מתהלך בשוק, אבל אין הצליחו להעלים הדבר ממנו במשך כמה שנים? קודם שחלה (בשיתוק ר"ל).

משיב: על הצלחת זייפנים אינני מתפלא כל כך, אבל לומר שכ"ק האדמור מסטמאר זצ"ל כתב ח"ו דברי הבל בורות ושחיתות לדורות (בדפוס) זה באמת קושיא נוראה ועצומה, ומן ההכרח לתרצה כתירוץ המפורסם על נח! (שהקשו עליו - איך נכנס לתיבה, הלא היה עיור בשתי עיניו? ותירצו: שלא היה עיור כלל, ומעולם לא היתה כאן קושיה). וגם כאן פשוט שלא עלתה על דעתו אפילו במחשבה דברי שטות והבל שתלו בו. (ועי' במבוא לספר „פוקח עורים“ על מעשה נורא של זיוף כתב וחתימת האדמור מסטמאר) ע"י אחד מהגבאים שלו.

טוען: אבל מדוע בירושלים רובם ככולם מהחרדים הולכים ברבבותיהם לבחירות לאגו"י, ולא מתחשבים כלל באיסור של הרבי שלי (והבי"ד שלו שהוא הרב של ירושלים).

משיב: הרב של העדה החרדית בירושלים איננו הרב של "ירושלים החרדית", אלא רק הרב של קהילת העדה בלבד, כך קבעו כל גדולי ישראל שחייבו גם את בני ירושלים ללכת בהמוניהם לבחירות לאגו"י, ולא התחשבו כלל לא ברב העדה ולא בבי"ד שלהם, כי רק העדה בלבד קבלה אותו לרב עליהם, ושאר כל החרדים בירושלים לא קבלוהו כלל וכלל. (ושנת תרצ"ג תוכיח). וכל תקנותיו ותקנות הבי"ד שלהם אינם מחייבים את כלל החרדים בירושלים בשום דבר, ואין בכוחם לקנוס בשום ענין, רק לקהילה המצומצמת שלהם בלבד.

טוען: נכון שרבי הוא יחיד כנגד רבים מגדולי ישראל בדורינו, אבל באמת איננו יחיד, משום שכל גדולי הונגריה סברו כמותו, והם היו רבים וגדולים יותר, ולכן הלכה כמותו - מכוחם, וזאת אע"פ שאין רבי הרב של חרדי ירושלים.

משיב: נדמה שהנך חולם בהקיץ, כי מנין לך שגדולי ישראל בהונגריה

משיב: אגב, ידוע בירושלים כי הגאון ר' פנחס עפשטיין זצ"ל ראב"ד העדה - התנגד באופן כללי לקבלת פסקי רבך אפילו בעדה עצמה, כי לרב העדה נתקבל רבך רק אחר שכבר עזב את ירושלים והיה דר בקביעות באמריקה, (ובעיני ר' פנחס היה הדבר כתואר בלבד, בזכות תמיכתו הגדולה בעדה).

טוען: רבי היה מוכרח לנסוע לאמריקה כי לא היה יכול להשאיר את כל הנהגת בית סיגט ומונקאטש וכיר"ב בידי האדמ"ר מקלויזנבורג שהוא בן אחר בן מצאנו, ואת זה לא הבין ר' פנחס.

משיב: רבך שהוא בן אחר בן מסיגט ממילא היה מנהיג את אנשי סיגט, ומונקאטש (שרבם הפך מקנאיסטי-למורתיסט(אבל לשם מה היה צריך לרדת לחייו של כ"ק האדמ"ר מקלויזנבורג שליט"א?

טוען: האדמ"ר מקלויזנבורג קיבל תקציבים מהמדינה, והנהיג לימודי תול בעברית, ולכן סבל צרות,

משיב: טענה זו בשקר יסודה, קודם כל משום שהצרות שסבל מכם התחילו באמריקה זמן רב קודם שהגיע לא"י, ועוד שגם האדמ"ר מבאבוב שליט"א עשה כמותו בא"י ובכל זאת היה רבך בידידות רבה עמו: ולא הביע נגדו שום תרעומת, והדבר אומר דרשני, ובכלל מי שמכם לשופטים נגד דעת תורה של כ"ק האדמ"ר מקלויזנבורג שליט"א.

סוברים כרבך, ומיהו זה שקבע כן.
טוען: כך שמעתי מפי רבי, שבגלל איסור התחברות לרשעים הפרידו את קהילות האורטודקסים מהריפורמים (נאולוגים).
משיב: ואם אראה לך עין בעין שגדולי ישראל בהונגריה מפורש כתבו ועשו הלכה למעשה את ההיפך הגמור מדעת רבך, מה תאמר אז?
טוען: לא תהיה לי הברירה אלא להודות על האמת, שרבי הוא רק יחיד גם כנגד כל גדולי ישראל בהונגריה (תלמידי מרן החת"ס זי"ע),
אבל מהיכן תוכיח זאת?!

משיב: ובכן, ידוע לכל, וגם לך, כי [בשנת תרכ"ט] התקיים בהונגריה "קונגרס יהודי" שהיה מיועד לנהל (עפ"י חוק המדינה) את כל קהילות ישראל בהונגריה, ובקונגרס זה ישבו יחדיו 120 נציגים רפורמים ו-88 נציגים חרדים - בלבד, ולא רק שהסכימו גדולי הונגריה לכך, אלא גדולי הדור בעצמם ישבו באותו קונגרס רפורמי. [ביניהם: מרן המהר"ם שיק, הכתב סופר, רבי אברהם שאג אב"ד קויברסדורף, המחנה חיים, והמהר"א אסאד זי"ע, ועוד], ולא חששו בזה לאיסור התחברות לרשעים, כפי שאראה לך בפירוש מש"כ בזה בשו"ת מהר"ם שיק (או"ח - סי' שט) וז"ל:
על מה אנו סומכין ליישב ב"קאנגרעס", שידוע שיש בהם אנשים העוברים על התורה, וחז"ל לימדו אותנו "דאסור להתחבר עם רשע", אמנם אחרי הבחינה והעיון ראינו כי טוב וישר הוא, כי הלא ירוד ירדנו בתחילה אנוס עפ"י הדיבור לעמוד על המשמר וללחום מלחמת ה' להציל שה פזורה שלומי אמוני בני ישראל מרשת אפיקורסות והירוס הדת זו טמנו לנו, ואין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש, עכ"ל הק', והרי שלך לפניך שגדולי ישראל בהונגריה סברו שאין בישיבה בקונגרס הרפורמי שום איסור התחברות, אלא אדרבה מלחמת הדת יש כאן, וטוב וישר לעשות כן, וכן עשו בעצמם וא"כ דעתם ממש כדעת גדולי ישראל בארה"ק שיש כאן מלחמת הגנה על קדשי ישראל ולא התחברות כלל, (ועי' בדוגמאות ט"י שבספר פוקח עורים).

טוען: אבל לבסוף הרי יצאו מהקונגרס,
משיב: הנך מתעלם לחלוטין מדברי המהר"ם שיק, שכתב מפורש כי טוב וישר לשבת בקונגרס להגן על הדת, לא בדיעבד! ואין בכך שום איסור התחברות, וא"כ פשוט וברור שכל יציאתם מהקונגרס אח"כ, הוא מסיבה אחרת לגמרי, (והיינו משום שרצו למנוע את השתלטות הרוב הרפורמי על המיעוט החרדי, וזאת ע"י השגת הכרה חוקית נפרדת מהמלך גם לקהילות החרדים, ועי"ז לא יהיו

כפופים לחוקי ומיסי הרפורמים, ועי' לעיל במכתב א' ממכתבי קודש מש"כ בזה).

ועוד שגם אחר שאושר "חוק הקהילות נפרדות" בהונגריה, מ"מ היו שם קהילות חרדים (בודדות) שלא הצטרפו לאירגון האורתודוקסים כמו - מונקאטש, ועוד, ושם המשיכו נציגי החרדים ונציגי הרפורמים ליישב יחד ב"וועד הקהילה" (כמו שהיה בפולין וגליציה, ובהונגריה עד שנת תרכ"ט) ולא עלה אף על דעת האדמור ממונקאטש זצ"ל לאסור הישיבה ב"וועד הקהילה" משום איסור התחברות, וא"כ היכן היו בעלי ה"שיטה" אז?!

טוען: אבל כפי דברי המהר"ם שיק על "מעשה רב" של גדולי ישראל בהונגריה שישבו בקונגרס הרפורמי (בשנת תרכ"ט), נראה ברור שרבי טעה ביסוד שיטתו, ואיך יתכן שטעה?

משיב: דע לך כי רבינו נחמן מברסלב זי"ע אמר, כי שתי "טעויות יסוד" טועים הבריות בצדיק, א', הם חושבים שצדיק לא יכול לטעות כלל, ב' ואם קרה שטעה הצדיק, אז אין הוא צדיק יותר, אבל שניהם טעות גמורה, דהיינו שגם הצדיק יכול לטעות, ואף אם טעה נשאר הוא בצדק.

[וטעות לעולם חוזרת]!

טוען: אבל גדולי ישראל בדור הקודם ציוו לצאת מהוועד הלאומי הציוני בא"י וא"כ נראה דעתם שאין להכנס גם ל"כנסת" במדינת ישראל.

משיב: השוואת ה"כנסת" - ל"וועד הלאומי" היא טעות גמורה המעידה על ראייה שיטתית ביותר, ועומדת בניגוד מוחלט להכרעת גדולי ישראל המובהקים (שחיו בא"י בשתי התקופות), שהרי מו"ר החזו"א, הגה"ק מבעלז, והגה"ק מגור, הגאב"ד דטשיבין והגאב"ד דפרשבורג, הגרא"ז מלצר, ועוד, זי"ע, יצאו בעצמם מהוועד הלאומי, וציוו לאחרים לעשות כן, אבל בתקופת ה"כנסת" חייבו הם עצמם את כל החרדים בארה"ק להשתתף בבחירות לאגו"א, וא"כ ראייה מוכחת שלדעתם ה"וועד הלאומי" אינו דומה ל"כנסת" כלל וכלל.

טוען: מה לדעתך ההבדל בין ה"וועד הלאומי" - ל"כנסת",
משיב: ראשית, ה"כנסת" הוא מוסד מחוקק מנהלי בלבד, (שניתן בו אפשרות לנציגי החרדים להגן על קדשי ישראל). אבל אינו קהילה כלל ועיקר, - ולעומתו ה"וועד הלאומי" היה גם קהילה, וקהילה הכפופה למרותם של כופרים המרימים יד בתורת משה, ולכן היה צריך לעשות כל פעולה אפשרית כדי לצאת מקהילה כזו. (ועי' במכתב הגר"א ווסרמן הי"ד, המובא ב"פאר הדור" ח"ה - עמוד

קמ"א - אות ב' לגבי קהילת ה"וועד הלאומי".
שנית, היציאה מה"וועד הלאומי" שיחררה את היוצא ממנה ממרות ה"וועד" ומתשלוש המיסים המיוחדים לקופתו, ולכן בוודאי חוב מוחלט היה לצאת ממנו כדי להמנע בכך מתמיכה במוסד ציוני מובהק ולהנצל מהכפופות לחוקיו, ולהשאר תחת השלטון האנגלי בלבד, - ולעומת זאת הנמנעים מלהשתדל ב"כנסת" לטובת הדת אינם יוצאים עי"ז מתחת השלטון הציוני, ואינם נפטרים לא מחוקיו ולא ממיסיו בשביל כך, אלא אדרבה, מיסיהם תומכים בע"כ במוסדות הכפירה ביודעין, ואין שום אפשרות להמלט מכך אלא ע"י תביעת מיסי החרדים חזרה למוסדות התורה, (ועי' לעיל במכתבי קודש מכתב א' מהגה"ח הגאב"ד דקוממיות זצ"ל).

שלושית, בתקופת ה"וועד הלאומי" היו החרדים רוב הישוב בא"י, כידוע, ויציאת החרדים מהוועד הנ"ל הייתה עשויה להוכיח שאין לוועד זכות קיום מוסרית באופיו החילוני, - אבל ב"כנסת" שהחרדים מועטים בו, לא תזיק יציאת החרדים לכנסת כלל, אלא רק החרדים יפסידו בכך, הן מבחינת המיסים והן מבחינת חקיקה דתית, (נימוק זה אמר הגאון רבי ישראל זאב מינצברג זצ"ל לשואלים למרות שבתחילה צידד בהמנעות).

רביעית, כי מטרת ה"וועד הלאומי" בזמנו, הייתה להוכיח לעולם כולו שכל היהודים בא"י מאוחדים תחת דגל הציונות, ומנהיגיהם הם המייצגים הבלעדיים של היהדות, ובכך ישיגו שלטונם המלא בא"י, לכן המשך החברות ב"וועד הלאומי" שירתה את רצונם, והעידה על תמיכה בציונות, - אבל אחר שהשיגו את שלטונם על א"י וכל אורח במדינת ישראל ממילא תחתם בלבד - למיסים ולחוקים, מאז כל רצונם באזרח הוא רק שיצביע למפלגתם דוקא, כדי להוכיח הזדהות עם הציונות והנהגתה, ולכן אינם סובלים ב"כנסת" מפלגה "אנטי ציונית" - החפצה בשלטון התורה! (וזו הסיבה שכל המפלגות הציוניות מאוחדות בשנאתם לאגו"י), ובפרט מאז שאגו"י מהווה לשון מאזניים ב"כנסת" ומוכרחים להתחשב עם דרישותיה בפומבי, (גורם הדבר להגברת ההסתה נגדה, וטוענים הם שאסור להכנע לתכתיבי אגו"י).

לכן הדבר ברור, כי בתקופת ה"וועד הלאומי" הייתי ההפגנה נגד הציונות והנהגתה - היציאה מה"וועד הלאומי", - אבל בתקופת ה"כנסת" (המייצגת דעות פלגי העם) ההפגנה נגד הציונות ודרכיה המקולקלות היא דוקא בהצגת רשימה חרדית ב"כנסת" למען יראו כולם כי ישנם רבים המביעים מורת רוחם וסלידתם מהשלטון החילוני ורוצים אך ורק בשלטון התורה, וזהו קידוש

השם כדברי מרן החזו"א ושאר "גדולי ישראל, אבל הנמנעים מכך נותנם פתחון פה לכופרים לטעון שכל מעשיהם נגד התורה הוא ח"ו לרצון כל העם, ור"ל מחילול השם כזה.

טוען:

כל דבריק צדקו יחדיו לגבי ענין הבחירות, אבל מה תאמר בענין הכספים של הציונים הנתנים למוסדות התורה, שנאסרו בדורות הקודמים בירושלים.

משיב:

גדולי ישראל בירושלים בדורות הקודמים אסרו לקחת מרשעים רק "כסף מתנה" בלבד, כי עד שנת תש"ח חילקו הציונים מתנות מקרנותיהם – ולא מכספי מיסים, (כי מיסים שלמו אז לאנגלים – ולא להם), וזאת עשו הציונים כדי שיוכלו להשתלט על הישוב כולו בא"י.

אבל מאז קום המדינה הציונית (בשנת תש"ח) שהחלו הציונים לגבות מיסים בדינא דגזלנותא (ולקפח את מוסדות התורה) אנו מוצאים שגדולי הדור התירו וחיבו לקחת למוסדות התורה מכסף התקציבים (שהוא מכסף מיסי החרדים עצמם – ואינו מתנה כלל וכלל), וזאת בו בזמן "שכספי מתנה" ממחללי שבתות מסרבים הם לקבל בתוקף, ונימוקם עמם, שכספי מיסים שחרדים משלמים בע"כ, הוא כסף חרדי טהור, (בדיוק כמו שבדבש דבורים אין אומרים עליו דהיוצא מהטמא – טמא, אלא הוא טהור משום שרק נלקט מהטהור, ואינו מגוף הדבורה הטמאה). ואדרבה, מי שאינו תובע את כסף מיסיו מקופת המדינה, הוא תומך בידועין בכסף מיסיו במוסדות החינוך הכפרני ר"ל, ונעשה שותף להעברה על הדת בארה"ק ר"ל, (אם אינו מונע הדבר עד מקום שידו מגעת).

טוען:

דבריק אמנם מוסברים בטוב טעם ודעת, אבל רצוני לראות מקור נאמן שגם גדולי ישראל המובהקים סוברים שיש לקחת תקציבים אחר קום המדינה.

משיב:

ובכן קודם כל אראה לך דעת מרן החזו"א זי"ע באגרותיו (חלק א' – אגרת ס"ב המופנית להרב יצחק מאיר לוינ זצ"ל) וז"ל: יקרתו הגיעני, מה שרצוי הוא, שיאשרו בתי התלמוד תורה מכינות לשיבות בשם חינוך "תתמ"ל", והם יתמכו מעיריות ומועצות מקומיות! ומהמשלה! ומשכר לימוד במקצת, והם יעמדו תחת פיקוח של מפקח מוסמך, והמפקח יהיה דתי, אשר יתמנה בהסכם "האגודה" עפ"י הממשלה, "ולא יהיה צורך של הפליה לירושלים ת"ו" אלא יותן אפשרות של בתי תתמ"ל בכל רחבי הארץ, כמוכן דרבת גוונים של העם זה כבוד העם, ולא ימצאו להתנגד לזה! וזכות גדול יהיה לכבודו שליט"א אם על ידו יסתיים הדבר הגדול הזה,

וכל בתי התתמ"ל אשר יתקיימו בלימודי קודש על "טהרת הקודש" יהיה חלקו בהם נצח. ואחתום שלום וברכה שיצליח לכונן הדבר במהרה, הדו"ש אי"ש.

והרי לפניך "דעת תורה ברורה ממרן החזו"א זי"ע שהתלמודי תורה ומכינות לשיבות חייבים לקחת תקציבים "מהעיריות ומהמשלה" וכו'. וכתב ש"זכות גדולה היא לנצח למי שיזכה לסדר זאת", וגם הדגיש שהתת"ם הללו הם על "טהרת הקודש", ומלשון המכתב מוכח שכוונתו בסידור התקציבים לא הייתה רק לחינוך העצמאי, אלא גם לחדרים, שהרי כתב: "ולא יהיה צורך של הפליה לירושלים" "ולא ימצאו להתנגד לזה", וסמל החדרים בתקופה ההיא הייתה ירושלים, (כי החדר הראשון בישוב החדש נוסד בת"א רק בשנת תש"י, ע"י האדמור מבבלו זי"ע), (וגם מאשר החזו"א במכתבו את הסכמי אגודת ישראל עם המשלה על התקציבים הללו). ועוד כותב מרן החזו"א (שם - באגרת ס"א) בזה"ל: מכתבכם הגיעני, רצוני לפרש כי בגיל המגיע עד י"ד שנה כלולים בני ישיבות הקטנות, נשמת העם ואורו, וסידור של תתמ"ל ששוחחנו אודותיו, הוא יסוד היסודות ועיקר שבעיקרים, ואין ראוי להקדים הסכם פעוט לפניו, שזה יכביד על הסכם העיקרי, ויהיה ההפסד יסודי שאין תמורתו, "חובתנו לקבוע חינוך מיוחד לאלף שנכנסין למקרא שאחד מהם יוצא להוראה, ושיכירו אותו באופן חוקי", והדיני מאחל להם שיצליחו בזה, ואשרי מי שיזכה במצוה זו, הדוש"ת אי"ש. ראה עד כמה היה הדבר בנפשו...!

טוען: אבל במפתחות משמע שהסכמתו היתה רק כדי למנוע מוסדות תורה מלהכנס תחת זרמי המדינה.

משיב: פלא גדול בעיני שהנך מאמין למסדר המפתחות יותר מאשר לדברי מרן החזו"א במכתבו, והנך מפלפל במפתחות ומתעלם מדברי מרן החזו"א המפורשים.

טוען: אבל שמעתי מבן של אדמור אחד שסיפר ברבים שמרן הגה"ק מהר"א מבעלז זי"ע אסר את התקציבים.

משיב: ודאי נמנה אותו מספר על העילית של "חוג השקרנים למען השיטה", שהרי הרב החסיד המפורסם איש נאמן ביותר רבי ישראל (בוכנער) קלפהולץ שליט"א שהיה מגדולי המקורבים להאדמו"ר הקדוש מבעלז זי"ע (ונמנה על שרידי חסידיו בלבוז) כתב לפני שנים בספרו אדמורי בעלז (ח"ד - עמוד רט"ו) בזה"ל: בזמן כינון מדינת ישראל תמכה המשלה ע"י אוצר המדינה

ל"חינוך העצמאי" של "אגודת ישראל" רק ב־60 אחוז מההוצאות, באותו זמן יצאו רבנים בכרוזים לא לקבל תמיכה מהממשלה, הקפיד מרן על הרבנים, ואמר: "מה הם רוצים מה"אגודה"? מאין יקחו כל כך הרבה כסף לנהל ת"ת? מה איכפת להם שתתרבה תורה בארץ ישראל?" והמשיך: "אני רוצה לראות שהם יסעו למושבות לייסד תלמודי תורה, זו חכמה לרפות ידי אנשים העוסקים בהפצת התורה?" והוסיף: "לפני אבי (רבי ישכר דוב) ז"ל באה פעם שאלה כזאת, והוא אמר: וכי הם נותנים מכספם? הלא הכסף הוא שלנו, אנחנו משלמים מיסים והם מחזירים לנו את הכסף ששילמנו להם!" עכ"ל.

והרי לפניך "דעת תורה בהירה" מהגה"ק מהר"א מבעלז, גם בשם אביו הגה"ק רבי ישכר דוב מבעלז זי"ע, שהיה סמל הקנאות האמיתית בדורות האחרונים,

אבל הרבי שלי אסר לקבל תקציבים.

טוען:
משיב:

קודם כל רבך יחיד כנגד רבים הוא, ועוד שאף רבך נאלץ בע"כ להודות להגאב"ד מטשאבע זצ"ל בענין התקציבים שאינם מתנה כלל. כפי שסיפר זאת הגאב"ד מטשאבע למקורביו, וז"ל (חסידו ומקורבו, שהתפרסם ברבים) [בענין קצבות ממשלתיות לחינוך החרדי הבאות מכסף מיסי החרדים]! הנני להזכיר בזה מה ששמעתי ממורי האדמו"ר הגה"צ אבד"ק טשאבע זצ"ל (מגדולי חסידי בעלז) שפעם אחר דרשתו של (ידידו ובן גי'ו) האדמור מסטמאר זצ"ל - בירושלים, ניגש אליו, ושאלו, הלא שמעתוך בדרשה לומר שאסור להנות מהציונים שום הנאה, אך ימחול לי מר אלף פעמים על שאלתי, האם יודע כת"ר כמה מחסידיו עובדים במשרדי ממשלה וכל פרנסתם מהם, וכי ממחר מוכן מר לפרנסם? והשיבו האדמור מסטמאר שכיון שעבור מעשה ידיהם וזיעת אפם מקבלים הכסף, אין זה מתנה כלל - ומותר, ועל זה שאלו א"כ היות שגם תקציבי הממשלה באים מכספי מיסינו הבא בזיעת אפינו, ואין כאן בא"י דינא דמלכותא דינא, (כמבואר בר"ן וברשב"א בשם התוס' בנדרים כ"ח.). א"כ מדוע יחשב כאילו מקבלים מהם מתנה (הלא זה דומה ממש לדבש דבורים שאין אומרים בו היוצא מהטמא טמא, אלא הוא טהור, משום שנלקט מהטהור, ולא חשיב כלל כיוצא מהטמא), והשיבו דמ"מ יש לחוש שמא ירצו באיזה זמן

לשנות סדרי הלימוד היינו לדרוש תוספת בלימודי חול, ואף אם ילמדו בספרי מחברים חרדים יהיה עכ"פ על חשבון לימודי קודש, וע"ז שאלו, האם חשש רחוק כזה מצדיק תמיכה תמידית בחינוך הכופרים ע"י כספי מיסי החרדים, דהרי מה שאינו חוזר מאוצר המדינה למוסדות התורה הולך ישר מכיסי החרדים למוסדות הכפירה, וע"ז לא השיבו כלום! ובכן אם מישהו יכול לענות על כך, אדרבא, שיבוא לגדולי הדור בדברי טעם, ובודאי אם יוצאים הדברים מן הלב יכנסו ללב, אך הגישה הכללית של בזיון ת"ח המקנה תואר אפיקורס לעוסק בה (כמבואר בסנהדרין צ"ט:) רק מאשרת שדבר אין להם עם דרכם הקדושה של מייסדי העדה, הרב יעקב גלאנץ (המודיע - ו' אייר תש"מ) פרושים מיותרים...

אבל בני הגאב"ד מטשאבע זצ"ל הלא הכחישו את כל דבר הויכוח הנ"ל, על סמך שאביהם העריץ את האדמור מסטמאר זצ"ל, והיו ידידים כשבעים וחמש שנים.

טוען:

בודאי לא ראיתם שאחד מחסידי אביהם השיב להם תשובה ניצחת, וכתב (בה' תמוז תש"מ) בזה"ל: [הכחשה פוליטית!] הראוני בגליון העדה פ' שלח תש"מ מכתב הכחשה מבני מו"ר הגאב"ד מטשאבע זצ"ל, ובו כותבים שאביהם והאדמור מסטמאר זצ"ל לא דברו כלל בירושלים בענין קצבות ממשלתיות, אך ראה זה פלא שבני הגאב"ד מטשאבע (שהנני מכירם היטב מהונגריה כיהודים יקרים) דרים עד היום בחו"ל, ומעולם לא נלוו למסעות האדמור מסטמאר בירושלים, והשיחה בין הגדולים הנ"ל היתה בירושלים כפי שצויין במכתב הרב יעקב גלאנץ (בהמודיע מיום ו' אייר תש"מ) ואיך זה שבאים להכחיש מקצה העולם דבר שבאזני שמעתי ויש לו עדים רבים בא"י ששמעו הדברים מפי הגאב"ד מטשאבע זצ"ל בהזדמנויות שונות, ומה מוזרה היא ההכחשה המבוססת על סמך הערצת האדמור מסטמאר זצ"ל ע"י אביהם, וכי ממתי חילוקי דעות בהלכה או בהשקפה מונעים הערצה, הלזה הכחשה יקרא?

משיב:

אגב, בניו של הגאב"ד מטשאבע זצ"ל נמנים על חסידי סטמאר, ומשום שתשובה בהלכה לא ידעו להשיב בברוקלין ובירושלים לשאלה האחרונה (הנוכרת במכתב הרב גלאנץ)

שיצא לה הד עצום בין החרדים בכל העולם, לכן בלחץ חוגם נזדקקו להכחשה, אבל בני הגאב"ד מטשאבע זצ"ל יודעים היטב שאביהם הגדול הלך לבחירות בפקודת רבו הקדוש מבעלז זי"ע. וכו' הרב זליג פרידמן ירושלים - ברוקלין.

טוען: למרות שצדקת בכל דבריו, ושיטתך בנויה על אדני הצדק, בכל זאת מן הראוי שתהיה בקורת על אגו"י גם מבחוץ.

משיב: ביקורת עניינית מבחוץ יש בשפע רב גם בלעדיכם, והרבה יותר מבפנים, והעיקר שיש בקורת והדרכה מגדולי ישראל, אבל אתם לא בגדר מבקרים כלל, אלא בכלל קנטרנים בלבד, (וכאלה יש ג"כ הרבה בלעדיכם), ובפרט שכל כתיבתכם ודיבורכם מכוונים כנגד גדולי ישראל ודעת תורתם הק', שזה בגדר מבזה ת"ח שהוא בכלל אפיקורס; כמפורש בש"ס ובשו"ע. וא"כ איזה תועלת תוכל כבר לצמוח לאידישקייט מאפיקורסים - צבועים כאלו, [הצרה שלכם שעליכם אין שום בקורת! לא מבפנים ולא מבחוץ!].

וידוע שיתרו שמו ע"ש שיתר פרשה בתורה והיא פרשת "ואתה תחזה", והקשו, הלא קודם ואתה תחזה כתוב "לא טוב הדבר אשר אתה עושה", "נבול תיבול" וכו', ומדוע נחשבת הפרשה רק מ"ואתה תחזה"? ותרצו, ד"לא טוב" ו"נבול תיבול" וכיו"ב אינה פרשה כלל...! אע"פ שלא היה לקנטר, וכ"ש קנטרנים שאינם מן המנין כלל.

טוען: בודאי לקנטר רק מזיק, ואינו מועיל כלל, ופוגם באמונת חכמים, אבל הערצתי לרבי הוא משום שהוא היחיד שמעולם לא שינה שיטתו.

משיב: דע לך כי גדולי ישראל "דרך התורה" היא שיטתם, לא נשתנה ולא ישתנה, אבל אינם כלל וכלל כאותו גנרל זקן שהזכיר מרן החזון איש במשלו (תמצאנו בס' פוקח עורים - סוף דוגמא ט"ז) אלא הכל לגופו של דבר, והכל כפי המצב והענין, ועם כל הכבוד לרבך, מצטער אני לומר לך כי דוקא רבך הוא היחיד מכל גדולי ישראל בדור האחרון ששינה דרכו, ממש מן הקצה אל הקצה, (ודוקא בענין גזירת כפיה לעבור על הדת), שהרי בשנת תש"ה פנו גדולי הרבנים בירושלים בבקשה נמרצת למושל מחוז ירושלים - הבריטי, שלא להנהיג "מס חינוך" לאיזור ירושלים, כי המס יתמוך בבתי ספר העוברים על הדת ולא יוכלו החרדים לתמוך מרצונם בכאלה - מכספי מיסיהם, כי זה ממש, גזירת כפיה לעבור על הדת! ושם מודיעים הרבנים שלא ישלמו החרדים מס זה, אם לא בכח משרד הוצאה לפועל, עי"ש היטב, [צילום המכתב תמצא בסוף ספר מרא דארעא דישראל - חלק א'] ועליו (בין שאר

° עמלק קירד האמונה ע"י כפירה כחכמי הדור וחורשיו, שהיה אומר: "היינטיגע - כלום, רק עמלקע", וזה רמז שמו

הרבנים) חתום גם רבך, ולימים חזר בו רבך להשלים עם אותה גזירת כפיה לעבור על הדת!, וזאת אף בזמן שיש ברירה להציל את כספי מיטינו מידי הציונים (לפחות בחלקו), וכל פחדו מתלות בתקציבים שייך רק בתקציבי החזקה שוטפים, אבל לא בתקציבי פיתוח כלל וכלל, וזה מלבד מחלוקתו על כל גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע - כנזכר לעיל, אבל במקום שיש כזבנים ומזייפים אין לתמוה על סתירות.

טוען: מ"מ לא אזוז מ"השיטה" קדושה,
משיב: כבר אמרתי לך שלנו יש רק את "התורה הקדושה" הנצחית, וי"ג עיקרים, (ולא י"ד).

★★★

אחר סידור ההדפסה הגיע לידינו הלכה ברורה בענין הבחירות, ובו דברים כדרבונות למתנגדי הבחירות, שאין להם עליהם תשובה.

★★★

ב"פ

הר"ר י. פרידמן שיחי' כא אלי לשאל בענין הבחירות, וסיפרתי לו חריכות שחית בניי לבין יודי נעורי כ"ק האדמור מסאטמאר שלי"א, וציוניתי עליו להדפיס חוכן חריכות, כדי שיהיה לספרת, לאות לבני מרי המרנניס על פסקי רבנותנו, ומסיתים נגד אמנות חכמים ר"ל. ולראית כאחי עה"ח לכבוד רבנו וחלמידיהון, יום כ"ו חשרי שנה שחלי"ד

Handwritten signature
 שרצא שמואל ש"ס ז"ל

בן לאי"א הר"צ החסיד מדי"ה ברוד
 יודא זצ"ל ז"ע נהפצפצשקע
 דרשלים, דחי מאה שערי 17
 Jerusalem, 17, Mea Shearim St.

(הוא הגאון הצדיק אבד"ק מטשאבע זי"ע)

דעת תורה

בענין מלחמת ד' להצלת הדת, ובענין התחברות לרשעים!

שאלתי למו"ר הגה"צ איש מופת אב"ד ואדמו"ר מטשאבע זי"ע (שהיה מגדולי חסידי בעלזא, וידיד נעורים לאדמור מסאטמאר זצ"ל) על חוות דעתו בענין הבחירות, והשיבני: "ככל אשר ירוך - לא תסור". ושאלתי למו"ר: הלא רק האדמור מסאטמאר בלבד בירר

הענין בספר, ועל זה השיב וסיפר בפרוטרוט: שכבר נשאל בזה מידידו האדמור מסאטמאר: – איך הוא משתתף בבחירות לכנסת, הלא הוא גורם בכך שהנציגים החרדים מתחברים לרשעים, והשבתי לו: – ד'מצוה לשמוע דברי חכמים – והלכה כרבים', או שאל אותי: – הלא אני ביררתי בספר, והם רק חתמו, והשבתי: – שדבר זה הוא הלכה פסוקה, שכבר ביררו אותה גדולי תלמידי מרן החת"ס זי"ע (עוד בשנת תרכ"ט), וידוע ומפורסם שמור"ב הגה"ק המהר"ם שיק, רבי אברהם שאג אב"ד קויברסדורף, הכתב סופר, המחנה חיים, ומהר"י אסאד, ועוד, זי"ע, בעצמם ישבו בקאנגרעס הרפורמי (שרובו הניכר מינים ואפיקורסים, בשנת תרכ"ט) כדי להגין על הדת (שלא יחריבו הרפורמים ח"ו את קהילות החרדים ע"י חוקי הקאנגרעס שלהם), וביררו היטב הלכה למעשה שאין בכך משום התחברות לרשעים כלל, אלא מלחמת ד' להצלת הדת יש בכך, וטוב וישר לעשות כן, כמפורש היטב כל זה בשו"ת מהר"ם שיק (או"ח – סי' ש"ט) עי"ש, ומר"ר הגה"ק בעל זכרון יהודה אב"ד סאטמאר זי"ע (תלמיד הכתב סופר זי"ע) אמר לי שדברי המהר"ם שיק (שם) בענין ישיבתם בקאנגרעס נכתבו באופן מיוחד כדי להוציא מליבן של קנטרנים שהיו בדור ההוא, שמטרתם היתה לבנות את גדולי הדור ולהתכבד בקלונם באיצטלא דקנאות – שלא יתחברו לרשעים בבית מינים רפורמי – כביכול, (והדבר מורגש היטב למעיין בלשון המהר"ם שיק – שם), וכת"ר יודע זאת מן הסתם, ואיך בכל זאת העלים פסקם הבהיר בספרו 'יואל משה', הלזה בירור יקרא, כשהעיקר חסר מן הספר?!, – ומועצת גדולי התורה סמכו על פסק הלכה הנ"ל, כפי שסיפר לי יד"נ הגה"צ רבי עקיבא סופר גאב"ד פרשבורג זצ"ל – ודוקא כת"ר מתנגד כ"כ לדעת תורתם של תלמידי מרן החת"ס זי"ע, היתכן?. והשיב האדמור מסאטמאר: – הלא לבסוף יצאו מהקאנגרעס של הרעפורם, כי לא רצו ליישב עמהם, והשבתי לו: – דודאי מה שיצאו מהקאנגרעס אח"כ הוא לכו"ע לא מחמת שום איסור, שהרי מתחילה ישבו עמהם – וביררו להלכה שאין שום איסור בכך, (וידוע דכל מה שיצאו היה כדי למנוע מהרוב הרפורמי לכפות דעתם על המיעוט החרדי, ויציאתם הייתה במטרה להשיג אוטונומיע נפרדת לחרדים מהממשלה, מה שנודע אח"כ בשם חוק – הקהילות הנפרדות). והשיב: – שאין לדמות נציגים שהם גדולי תורה לנציגים פשוטים, ושאלתי: – וכי ב' תורות יש בישראל? וגם רוב נציגי החרדים בקאנגרעס לא היו גדולי תורה – כידוע, וגם אתם התרתם לנציגים פשוטים ליישב עם רשעים בעיריות בא"י, וכיון שלא היה יכול לסתור פסק רבותינו (משנת תרכ"ט), ע"כ הקשה במבוכה: – א"כ מדוע אסרו גדולי ישראל להשאר ב"וועד הלאומי"?. אז הקשתי עליו: – מדוע אסרו הרבנים מלפנים לנשים לבחור, ועתה כת"ר מתיר לנשים להצביע גם בארה"ב וגם בעיריות בא"י. והשיב לי: – שיש חילוק גדול בזה, משום שה'וועד הלאומי' היה גם 'קהילה', ובחירות לקהילה אין להם שום תוקף אם אינם עפ"י דין תורה, (ובחירת והצבעת נשים אסורות בקהילה עפ"י ד"ת), משא"כ בבחירות כלליות אין בכך שום נפ"מ. ואמרתי לו: – יפה אמרתם, וזהו באמת (מלבד שאר טעמים) החילוק בין ה'כנסת' ל'וועד הלאומי', שהכנסת היא רק מוסד מנהל – ולא קהילה כלל. וכיון שראה שאין טעם בסתם קושיות, לכן חזר להקשות מצד ההלכה, ושאל: – מי התיר לנציגי אגו"י ליישב בכנסת שהיא ערכאות שדנים בה בחוקי עכו"ם, הרי אסור לילך לדון בערכאות (כמבואר ברמב"ם סוף

הלכות סנהדרין), והשבתיו על זה: – דבאמת באותה הלכה עצמה כתב הרמב"ם דהאיסור הוא רק "לדון" בפניהם בסתם, אבל במקום שיש גבר אלים שאינו ציית דינא מפורש כתב הרמב"ם (שם) שכדי "להציל" ממונו מן האלם מותר ברשות ב"ד לילך לתבעו אף בערכאות, ע"ש, ובא"י צריך להציל מן האלמים לא רק ממונות הנגבים כדינא דגזלנותא, אלא בעיקר נפשות, שלא ילכדו ברשת הכפירה, ויש בזה רשות וציווי ב"ד של מועצת גדולי התורה, ואין חשש איסור בזה כלל. ושוב לא השיב בזה כלל, אלא שאל אותי: – מי התיר לנציגי אגו"י לומר בכנסת פעם בד' שנים "שהם מתחייבים לשמור אמונים למדינת ישראל וחוקיה", שזה ממש כמודה בע"ז שלהם, וקי"ל בשו"ע (יו"ד – סי' קנ"ז) שאסור לומר בפיו שהוא עכו"ם, ורק ללבוש מלבוש עכו"ם להטעותם – כדי להפטר מהמכס – מותר, אבל כשאומר בפיו ממש נראה כמודה בע"ז, ואסור – ביהרג ואל יעבור, דהוי אביזרייהו דע"ז. והשבתי לו: – שנשמט ממנו דברי הרמ"א (שם) דמפורש כתב, דאעפ"י שאסור לומר בפיו שהוא עכו"ם, מ"מ מותר לומר להם לשון המשתמע לתרי אפי (אופנים), והם יטעו לחשבו כעכו"ם והוא לבו לשמים, וכמו שהורה זקן מרן החו"א בזה (לר' זלמן ינקלביץ) שיכוין להתחייב לשמור אמונים לארץ ישראל – ולחוקיה, שהם המצוות התלויות בארץ, שהוא מותר מכ"ש דלהבריה המכס שהוא רק ענין ממונות, וכאן בדיני נפשות עסקינן, וגם בזה לא השיב דבר, והעלה זכרונות מהימים בהם למדנו בחברותא בסאטמאר בשנת תרס"ד ואילך, בהיותי לומד אצל מו"ד בעל זכרון יהודה אב"ד סאטמאר ז"ע, ושכא אצלי ללמוד אומנות המילה ולא איסתי' מילתא בידו. עד כאן דברי מו"ר – לאדמור מסאטמאר זצ"ל.

אח"כ שאלתי מו"ר: מה עם אלו המקיימים "שב ואל תעשה". והשיב לי: – דבשב ואל תעשה הוא עובר על דברי חכמים, ומתייש כח החרדים, ונותן בזה יד לפושעים, והם דומים לאנשי קהילות ה"שטאטוס"קווא" שבאונגארן, שלא הצטרפו לחרדים (אורטודוקסן), ועמדו מן הצד בשב ואל תעשה ולא באו לעזרת ד' בגיבורים, ומשום כך נאסרו קהילותיהם ע"י כל גדולי ישראל שם, ופירם: ותמהני על אלו יוצאי אונגארן שאינם נשמעים לצו גדולי ישראל להצביע לאגו"י, איך הם מתנהגים בדרך שהוא היפך הגמור מדעת תורתם של תלמידי מרן החת"ס ז"ע (כנזכר במהר"ם שיק המובא למעלה), ובפרט שזקני גדולי אונגארן שהגיעו לא"י ציוו בחוב קדוש להשתתף בבחירות לאגו"י. הגה"צ מטשאב ז"ע הורה שלא להדפיס מכתב זה בחייו מפני חשש פיקוח נפש, (כי כלל בידי אנשי ס"מ, שמה שלא יעשה השכל יעשה הכח והלחץ), והזכיר מה עוללו הם לכ"ק האדמור מקלויזנבורג שליט"א, ועוד. וביקש גם לעי' בספר "ברוך מתיר אסורים", ובפרט במכתבי הגה"ק האדמור ממונקאטש, וה"יגל יעקב" ממישקולץ ז"ע, (המצו"ב בעמוד 17).

הכו"ח לכבוד התורה וההולכים לאור פסקי רבותנו תלמידי מרן החת"ס ז"ע, ולהוציא מלב קנטרנים וספקנים (משנת תרכ"ט – ועד ימינו).

הק' יצחק פרידמן

הערה: גליון מסויים (שארן רוח חכמים נוחה הימנו) התנהג בצורה חד צדדית ביותר (בחורף תדש"ם) לגבי מכתב ה"דעת תורה" המובא בזה, כי פירסמו בצורה מוקטנת מאד (כדי להקשות הקריאה בו). ואח"כ פירסם (בגדול ובמסגרת) רק מכתב נגדי [המתחמק לגמרי מתשובה עינינית] ואת כל המכתבים שהשיבו כהוגן למכתב הנגדי לא פרסם כלל וכלל, !!!

מיהו הלוחם? ומיהו הקנאי? ונגד מי?! נא

טוען:

מדוע אין אתם לוחמים למען הדת, שלא ישרפו הציונים כ"כ הרבה נשמות ילדי ישראל בחינוכם הטמא [שזהו מקור המשך הכפירה וחילול הדת]. האם חושבים אתם שאפשר לכבות את שריפת הכפירה ע"י זריקת אבנים או קללות והדבקת מודעות? הלא את האש מכבים אך ורק ע"י מים בלבד [ואין מים אלא תורה], וכמש"כ מרן הגה"ק ר"א וסרמן הי"ד בזה"ל: ולזאת נראה לענ"ד, כי תחת ללחום באופן ישר-דירעקט – נגר זרע מרעים, טוב יותר בכל מאמצי כח להפיץ תורה בישראל. והשכם והערב עליהם לביהמ"ד והם כלין מאליהן. עכ"ל. ואיך נתפסתם ל"כוחי ועוצם ידי" לחשוב שע"י הפגנות כח תוכלו לפעול כנגד,,רשעים עריצים העלולים לשפיכות דמים ר"ל. וכבר אמר הגאב"ד מבריסק זצ"ל שהמשתתפים בהפגנות אלימות (בלי רשיון) המה ציונים בתכלית [שהרי ברוסיה בודאי לא היו מעיזים לעשות כן מפחד הריגה, ואם בא"י עושים כן הרי זה בודאי מחמת סוּמְכִין על רחמנות הציונים שלא ישפכו דם] ואמנם כשבוע אח"כ נהרג ר' פנחס סגאלוב ז"ל בהפגנת שבת ממכות הרצח של השוטרים. (אגב: יש גם לזכור שבפרשת דברים (תשמ"ג) כתבו אף רבני העדה, שעפ"י,,דעת תורה" אסור לזרוק אבנים ואסור להפוך עגלות אשפה ולהציתם).

משיב: אבל אנחנו שומרים על עצמנו שלא ניפול לרשת הכפירה של הציונים.

טוען:

אם אתם רק שומרים על עצמכם, א"כ מדוע אתם קוראים לעצמכם „לוחמים“, וכי נשמע כדבר הזה שהמסתגר ב„מקלט“ יקרא „לוחם“, הלא הלוחם לוקח נפשות מאוייבו וכובש שטחים משונאו, כמו שעושים גדולי ישראל המנהיגים את היהדות החרדית המאורגנת, שמלבד שמירתם על החרדים עצמם [ע"י התתי"ם והישיבות וכו']. עוד מצילים רבבות מחינוך הכופרים ע"י החינוך העצמאי והמתיבתות ושאר מסגרות להפצת תורה ולקירוב רחוקים – באופן ישיר או בעקיפין, וכן שוקדים ע"י שליחים לבטל גזירות וקיפוחים מעל היהדות החרדית, אלו הם הלוחמים האמיתיים (ולא הנלחמים בהם).

משיב: הם אמנם עשו בא"י, אבל אחרים עשו בחו"ל.

טוען: נכון שגם אחרים עשו ועושים, כמו כ"ק האדמור מליובאביטש

מיהו הלוחם? ומיהו הקנאי? ונגד מי?!

שליט"א. וכמו כ"ק מרן האדמור מקלויזנבורג שליט"א שהקים חלק נכבד מהיהדות החרדית שארית הפליטה באירופה מיד אחר השואה, ואח"כ בארה"ב. וגם הם נחשבים ללוחמים אמיתיים, אבל נגד כל אלה הרי נלחמתם, בכל מאדכם כמי שאינו יכול לסבול דבר טוב שעושים אחרים.

[ובעיקר הינכם כפויי טובה כנגד כ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א שרובכם חייבים לו את כל יהדותם, ורדפתם אותו בצורה נוראה (ע"י הטרדות, עלילות, ורצח אופי) עד שנאלץ לעקור לא"י, וגם בירושלים התנהגתם נגדו בטרור מחפיר (בתשכ"א). ומלבד אגו"י – בהמודיע לא היה מי שימחה על בזיון התורה הנורא, רבניכם בודאי נזדעזעו מבזיון התורה, אך לא נתתם להם למחות!...!...!]

משיב:
טוען:

כל הנזכרים באמת עשו ועושים, אבל אינם „קנאים“.
כ"ק מרן האדמור מאוז'רוב – חנטשין זי"ע אמר שבתורה מצינו ב' מעשי קנאות. הראשון – קנאות דשמעון ולוי אחי דינה המגונה ע"י יעקב אבינו שאמר: ארור אפם (כעסם) כי עז, וגו' „אחלקם“ ביעקב „ואפיצם“ בישראל. והשני – הוא קנאות דפנחס הנזכר בתורה לשבח, והחסרון בקנאות דשמעון שהיו שניים יחד, ולכן אמר יעקב אבינו – אחלקם – ואפיצם, כי לא יתכן ב' קנאים במחשבה אחת, וכ"ש כת שלימה, שהוא בכלל „ארור אפם“, ועוד שקנאות הוא רק במעשה תכליתי ולא בדיבורים, [והרי אף פנחס שהוא אליהו כשאמר: „כי עזבו בריתך וגו'“ (מלכים א' י"ט-י"ו)] אמר הקב"ה למלאך „רצוץ פה שדיבר דילטוריא על בנין, ועוד שהקנאות נזכר בתורה רק על עסקי עריות. וכבר אמר האדמו"ר ממונקאטש לירושלמים שהציגו עצמם בפניו כ„קנאים“, [איך האב נישט געוויסט אז קנאות איז אויך א-פאך, לא ידעתי שקנאות זה ג"כ מקצוע], ואם אין כוחכם אלא בפה הדובר על צדיקים עתק, ובניהול טרור נגד אדמורים ורבנים, גזיזת זקנים, דקירות ושבירת עצמות בתוספת קללות, א"כ אי"ה קנאותכם.

משיב:

מדוע אתה מאשים את כולנו בטרור, הלא את זה מבצעים רק קבוצה מסויימת ולא הכלל.

טוען:

אילו הייתם מגנים ורודפים את אנשי הטרור שבמחנכם לא היה אדם מעלה בדעתו להאשימכם בטרור באופן כללי, אבל היות שההסתה כנגד גדולי ישראל והחרדים (באיצטלא) היא נחלת רובכם והשתיקה אחר מעשי הבריונות היא נחלת כולכם, לכן ההאשמה היא כללית, וכמש"כ רש"י (בדברים כ"ט-כ"ח) ד"ה הנסתרות: אבל הנגלות לנו ולבנינו לבער הרע (של יחידים) מקרבנו. ואם לא נעשה דין בהם יענוש את הרבים, עיי"ש (וגם

מיהו הלוחם? ומיהו הקנאי? ונגד מי?! נג

ידוע שהגרמנים טענו שאין לשפוט את עמם עפ"י מעשי חיילי האס,אס, שהם היו פחות מעשירית האחוז מהעם הגרמני, וכפי הנראה סברתם נר לרגליכם).

משיב: אבל בגמ' (ברכות כ'). שואל רב פפא מדוע איתרחשו ניסים בדורות הראשונים, ואנו צועקים ולא נענים? והשיב לו אביי, משום שהראשונים מסרו נפשם על קדושת השם, כמו רב אדא בר אהבה שראה כותית שלבשה כרבלתה (בגד פרוץ) בשוק, והוא חשב שהיא בת ישראל, והלך וקרע הכרבלתה מראשה, אח"כ התברר שהייתה כותית והצטרך לשלם הנזק, עיי"ש. וא"כ רואים מכך שהתנהגות כזו היא מסירות נפש, וכך ראוי לנהוג, ואין זה סתם פראות.

טוען: אם כך ראוי לנהוג, ועי"ז נענים מן השמים, א"כ מדוע רב פפא ואביי לא יצאו לשוק לקרוע כרבלתות או כיו"ב, ולמה התאוננו על שאינם נענים מן השמים, אלא ודאי ידעו אף בדורם שחיקוי בלבד אין לו שום ערך, וכ"ש בדורינו השפל של עקבתא דמשיחא.

משיב: באופן כללי הנך באמת צודק, אבל עפ"י ה"שיטה" אנחנו צודקים תמיד.

טוען: אתה באמת צודק, אתם באמת לוחמים וקנאים ובעלי מחלוקת, אבל רק כנגד גדולי ישראל והיהדות החרדית הצועדת בדרכם, ולציונים אתם מספקים חומר לשנאה והסתה נגד החרדים בשפע, דבר המשמחם ביותר.

משיב: מה זה משנה נגד מי לוחמים, העיקר שלוחמים...! וצודקים...!

וכדי שלא להשאיר הגליון חלק, אצרף בזה מאמר החכם, ה' דרכים בנותני צדקה!

א. הנותן צדקה לש"ש ובצינעה, "הרי זה מצוה מן המובחר".
ב. הנותן צדקה כדי שינצל מן הפורענות, או כדי להתעשר, "הרי זה צדיק גמור".

ג. הנותן צדקה כדי לקבל אח"כ טובות מאחרים, "אין זה חסד של אמת" – אבל מכלל חסד לא יצא".

ד. הנותן צדקה בפירסום כדי להתגאות, "הרי זה מגונה".

ה. הנותן צדקה כדי להשתרר על הציבור, וגם מחזיק במחלוקת נגד מי שאין נכנע או מסכים לדרכו, "הרי זה צדקה לקנטר", וכמו בלומד ע"מ לקנטר נוח לו שלא נברא, כן הדבר הזה.

(קו' מאמרי החכם – אות ד"ל)

א. בענין שיגור נציגים חרדים (ברשימה נפרדת) לכנסת להצלת "תקציבים" הבאים מכספי מיסי החרדים, ושאר הישגים וסידורים לטובת הדת!

ט"ו כסליו תשמ"ב

ב. ובענין "דעת תורה" מממשיכי דרך החת"ס זי"ע על "הבחירות"!

אמרתם בדעת הרמב"ם, שכדי "להציל" ממונינו "מהאלימים" מותר לילך לערכאות ברשות בני"ד, ולכן את שולחים נציגים לכנסת "להציל" מהם "מעות מיסינו" "ברשות בני"ד הוא מועצת גדולי התורה", כדי שלא יתמוך כסף מיסינו במוסדות הכופרים, (וזה מלבד סידורים שונים לטובת הדת עד כמה שאפשר).

וציין (הרב מקוממיות) כי האדמו"ר מסטמר זצ"ל כשנינונו התחמק בדרך הלצה, ושאל, אם גם ר' איטשע מאיר לוי סובר כך... ומיד ניגש "הגבאי" לדלת ורמז לממתניים להכנס יחד לחדר הרבי, ואז נפסקה השיחה.

ובנוגע לדעתם של גאוני הונגריה ממשיכי דרך החת"ס זי"ע בענין הבחירות בא"י סיפר הגאב"ד קוממיות:

ב'

בשם הגה"צ הגאב"ד מפרשבורג שאמר לו בהחלטיות שכלי ספק שתלמידי מרן החת"ס זי"ע שחירפו נפשם להלחם למען זכויות החרדים ולהעמיד הדת על תילה, אילו היו כאן בא"י היו בעצמם הולכים לפרלמנט ללחם מלחמת הדת, כמו שעשו "בקונגרס" (שהיה רשות מחוקקת ומנהלת לקהילות היהודים בהונגריה, מטעם הממשלה), וכל מה שפרשו אח"כ משם היה רק בשביל למנוע השתלטות הניאולוגים (רפורמים) על קהילות החרדים בעזרת חוקי הקונגרס (שהיה כולו מיוסד על תחיקה קהילתית בלבד) ושם היה שאלה גורלית, או נצחון מוחלט לחרדים, או התאבדות מוחלטת לקהילות החרדים שהיו מפסידים את שלטון הקהילה בכל רחבי המדינה, כמבואר בשו"ת

מהר"ם שיק (או"ח-שי"ט). אבל במקום שסברו שיש הצלה לחרדים בלא הפסד הסכימו לשבת יחד אף עם כופרים גמורים למען המטרה, וראה ברורה לכך שבתחילת הקור' נרס התיישבו יחד גדולי הרבנים ופרנסי הקהילות עם פושעים גמורים כל זמן שחשבו להשיג השגים לטובת הדת, והרב מפרשבורג הראה בשו"ת מהר"ם שיק (או"ח-שי"ט) שכתב בזה"ל: על מה אנו שומרים מן לישב "בקונגרס" שידוע שיש בהם אנשים העוברים על התורה... וחז"ל למדו אותנו "דאסור להתחבר עם רשע... אמנם אחרי הבחינה והעיון ראינו כי טוב וישר הוא, כי הלא ירוד ירדנו בתחילה אנוס עפי" הדיבור לעמוד על המשמר וללחום מלחמת ד' להציל

שה פזורה שלומי אמונה בני ישראל מרשת אפיקורסות והירוס הדת זו טמנו לנו, ואין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש... עכ"ל מהר"ם שייק. אח"כ הראה דברים בגורים ובהירים בשאל ספרי שו"ת ואינם תחיי למצוא מקור הדברים, וסיים הרב מקוממיות שאין שום הבדל בין דרך הגדולים בהונגריה, גרמניה, גליציה ופולין, כי בכל מקום התבדלו החרדים באירגון מיוחד לחיזוק הדת, רק שבהונגריה וגרמניה קבלו עזמאית מוכרת עם תקציבים ממשלתיים, ובשאר מקומות שא"י היה לקבל הכרה, היה ארגון החרדים בצורה אחרת ומה שלא הושג ע"י הכרה והבנה הושג ע"י עמדת תימרון פוליטית, ובכל מוסד ציבורי שאפשר היה לתבוע זכויות החרדים עשו זאת גדולי ישראל בעצמם כמו מרן הג"ר רבי שמעון סופר גאב"ד קראקא. ובדור הקרוב לשואה ישבו בפרלמנטים הגאב"ד דקישנוב, הגאב"ד דרישא, הגאב"ד דלובלין, והגאב"ד דפוניבז', ועוד, זכר כולם לברכה, גם נשיא האו"ר שתודקסיה ההונגרית הג"ר קאפיל ריין גאב"ד בודפשט היה ציר בפרלמנט, אח"כ האריך הרב מקוממיות בברור הלכה בענין הישיבה בכנסת, וצריך אני לחפש ברשימות את תוכן הדברים, בינתיים יש רק לציין שכל החולק על דרכם של גדולי ישראל בענין הבחירות הוא גם חולק על דרך החת"ס ותלמידיו זי"ע, וכל מגדף את גדולי ישראל עבור אגתם לכלל ישראל הריהו לא רק מגדף דרך מרן החת"ס ותלמידיו אלא מגדף התורה ונותנה.

כ"ד הכו"ח לכבוד התורה וישראלים

האם יש חשש איסור בהתחליות חרדיות ביהודה ושומרון (פסנואל, יחיב,) או מצוה
ועריפתו על שאר ערי א"י ? ! (הוצ' סירושלים תעתיק, עיר הקודש והמקדש).

בזמן האחרון אנו שומעים הרבה את הכיסוי "שלא יתגרו באומות העולם" כאילו
עובדים על איזה איסור שכנע המור כשה עוסדים כ"י להתחיל ישובים חרדים מעבר לקו חירוק(כמו
עמואל, רבני מוויצקין). והיות שכפיין זה המכריז שרובים יהודים מועדים לכן כאחי
כזה להשיב לשאלה רבים הרוצים לזעזע רעה חודתנו הקרובה, ולכרז הענין כקצרה. כדי שכל אחד יוכל
לראות בדור שאין שום יסוד לכל הפיקוקים הנזכרים.

א) כי כנס' שלא יעלו ישראל כחומה (ס' הפסוק והשקפה אחת וכו', למר רבי יוסי כרבי חנינא חב' שבו
ענה. אחו, שלא יעלו ישראל כחומה (ס' הגולה. מדרש). ומירש"י: יחר כיר חזקה. עכ"ל. וכן פירשו
כל המפרשים הראשונים והאחרונים כאין חולק. ונסמך דאף ורק בשעולים כיר חזקה או עובדים על
השכונה, אבל בשעולים לא"י (יחזיקים או רכילים) כרשות האומות השולמות כא"י, אין כאן שום איסור
(וירכזי שאר אומות העל וריק). וארצות קיימים כזה מצוה רבה וישוב א"י השקולה כנגד כל חסות
גם בזמן החורבן, כמבואר בספרי פ' ראה (דברים י"ב-כ"ט).

וסמ"כ בספר אהבה והגנה (הפסוק והאמת) דאף כרשות אמור לעלות יחר, בכר כחכ. כזה הגאון
כשו"ת אבני נזר (יו"ד-טו' תנ"ן) וכו'; ובכרזו העיר שכנסת אהבה והגנה כחכ ראפילו כרשות
אמור, וכרי דרשה הם ואלו כרשות כהם לא יזיזו וכרי רש"י מפורסם, והגאון סוחר והגאון ז"ל
כעצמו לרינא לא היה זז מפירוש"י. עכ"ל האבני נזר.

(ואלו הוושבים שאם ישארו רק יהודים יחידים כח"ל, והשאר יעלו לא"י, יהיה ככך עבירה על
גזירת הגלות, הוא הגלות, כן כרשות אמור, כי כרשות רבה(שיר כ"ג) סמורש שאפילו רק אחד מירושלם גולה
לכרביה ואחר לספסריה (לכרביה, פסיקתא וילקוט) רותה כמי שגליהם כולבם לשם. פיי"ש) ועוד שגזירת
הגלות אינה מצוה, אלא גזירה ועונש, שא"כ מצוה ישוב א"י שהוא לכר"ע מצוה(כר"ע סנהד).
ב) (השכונה השנית כנס'). ואחת. שהשיע חקביה את ישראל שלא ימדרו באומות העולם. ופי'
כעץ יוסף (שיר רבה כ"ג-ח); שלא ימדרו על המלכות. היינו כארץ גלותם עצמם יהיו נאמנים, ולא
ישחמפו עם סוררים כמלכות. עכ"ל.

(והשכונה השלישית כנס'). ואחת שהשכיב הקב"ה את העכו"ם שלא ישחבערו בהן בישראל יוחר
מדי, (ורבים המה על שכונה זו, אך עפ"י המה"ל כהמשך דברינו יחורף שפיר).

ובסדרש רבה (שיר כ"ג-ח) הביא ר' שוכוה, היינו ב' שכונות הנ"ל, והוסף עוד. ושכונה
שלא ירחקו את הקץ. ומירש"י כהחוכמה, שלא ירכו כחוננים על כך יוחר מדי. עכ"ל.

ב) וענין כלל השכונות פ"י המה"ל כמפורש נצח ישראל (מכ"ד) שהוא לקיום הגלות בלא דוחק
עו ביאח הגואל. ושכונה ראשונה שלא יעלו כחומה הוא כדי שלא יצאו מן הגלות כבח חזרו"ל לילך
ולתחתור כא"י קודם חזון. והשכונה השנייה, שבגלות עצמה לא ימדרו כמלכות עולם השולמות
עליהם. וגם לאומות העולם השכיב חקביה (לש' שלחם כ"ח) שלא ישחבערו בישראל יוחר מדי. כי
קושי השעבוד גורם להקדמת הקץ. וכן שלא ירחקו ישראל עצמם הקץ ע"י חוננים יוחר מדי. וזוהו

כוונה הכותב (כשיר השירים) השכונה אחת... אם העירו ואם הקוררו את האהבה ע"י שחמץ? אכל
(כאמור באות א') ענין גזירת הגלות אינו סחירה כלל למצוה ישוב א"י, כי כל האיסור שכונה כזה
הוא רק כוונה הברך "כיר חזקה" אבל כרשות השלטון הנכרי שבא"י סותר מצוה לעלות לא"י. וגזירת
הגלות מקיימת שפיר ע"י יהודי אחד כלכר ככל מדינה כמבואר להדיא כמדרש רבה הנ"ל.

ר) ולענינן הנכר כרוב כי אתר שא"י נשארה ללא שלטון עכו"ם א"כ אין כהתחליות שום
סדרת בשלטון נכרי. וגם אין כאן עליה כחומה, שהרי אין באים עכשיו מהגולת לא"י ככח חזרו"ל.
כסמ"כ מהנחלים כשם העולם סמילא כרשות ישראל, ונקמה כרמים מיר עליהם הערבים. וגם שאין חכר
מוצא חן כעניניהם לא קולמוס ומוזריו כלום, כי חרי כל המציאות שלנו כא"י ומציאותנו ככלל אינו מוצא
חן כעניניהם.

(ומה שזעזענו שיהורה ושומרון היה כשלטון הערבים, ובכשר מהם כעלמח שש הימים כחשכ"ז.
הנה כאמא אם היו עושים כהם הצלחת כסחם, היו עובדים על השכונה שלא ימדרו באומות, שאמור לסרוד
כשלטון נכרי. אולם מאחר שחם הצטרפו וכאו למצרים ומוריה כדי להשמידו, והחזרת אמרה "הבא להרוג
השכם והרגו", א"כ הם המסירו לעצמם, וכרור שתשכח והרגו נוהג גם כזמן הגלות, ק"ו מדין נכרים
שזרו על עיריהם ישראל, הכמבור כנס' ערובין (ס"ה). וכשו"ע (או"ח-ש"ס), שמחללין את השבת לצאת ככלי
אין עליהם את אס כאור רק על עסקי חבן וקש, כשצרו בספר, דאף כזמן הזה, דאף כהו"ל כמפורש להדיא
כרוק(ס' ע"ו), וכך כהג' אשור(ערוכין פרק ד' ס' ו'). ואם היו כאמא נחלים המסורה

יהודה ושומרון, היה צריך להכריז הענין כמני גדולי המוסקים להכרעה, אולם מאחר דהם לא רוצים אף
כשולם מןמה, ורק מצחצים הכרוביהם להשמידו, כלי סמך שאמור (שום מיקר"ל) לחזור להם אלו השטחים,
החל זהו מסר רין המסר, שאף על עסקי חבן וקש יוצאין עליהם ככלי זין אפילו, כשבת, וכמשי"ר רש"י(ס'
המסע, כדי שלא חתא הארץ נחון ליכבש כענייהם, ע"ש,
ומס"כ בערוך השלח(או"ח-ש"ס-סוף ע"י) אינו שייך כלל כמקום שאין בו שלטון עכו"ם).

וענין הציוה או אי ציוה להכרעה של אר"י, (שסדינה ישראל הלזיה כחמר לאומים שלה), הוא
רק ענין של כדאיות(שלא כראי לנחש לחסרה פי חומבו), ולפעמים עושים הישראלים לכיסום הישוב(כפי
הבנתם) ואינו כחפץ מדיניות אר"י, ובכל זאת משיכה אר"י לחסרון כפדינה, אחר שמסכרים להם הצורך,
אכל אין כזה ענין של התגרות באומות כלל ועיקר, כי התגרות נזכר כחזרה רק לענין מלחמה, כמס"כ
(דברים כ"ג) ולא חתבם כמלחמה. והחיישכות ביהורה ושומרון אין כה מלחמה כלל. (ויש
לציין, כי כשו שאיכפת לערבים ישיבחנו ביהורה ושומרון, כך היה איכפת להם ישיבחנו כא"י ככלל,
שהרי רצו להשמידו גם קודם לכן, כשיהורה ושומרון היה עדין כיריהם).

ה) ובאמת קנין דירה כעמואל, רבני מוויצקין, הוא מצוה גדולה יותר מקנין דירה כשאר ערי ארץ
ישראל, משום שכשכל קנין דירה הכיח הוא מירושלם, אבל כמקומות הנ"ל חקרקע נגאלה מיר הנכרים ומצוה
גדולה היא ולכן חזרו חז"ל לכתוב עליו אונז שכנע ע"י נכרי, אף שהוא כאיסור שבו, ומשום שרוב
א"י לא גזר דכנן כמבואר כנס' גיטין (ח) וכשו"ע (או"ח-ש"ו-סעי' י"א) ע"ש, ובגיטין מירש"י: שום
ישוב א"י, לגרש עובדי כוכבים ולישב ישראל כה. עכ"ל. וכשו"ת הריב"ש(ס' ק"א) כה: דלקנז
קרקע כא"י מיר הנכרים הוא מצוה רבה וחזעלה גדול לכל ישראל שלא השקע ביר סמאים, עכ"ל.
ועוד שיש ירוזר כין חרדים לכרז, ולא ישחבערו כחוכמה עזומים כי"כ כמז כריכוזים החרדים של

עכשיו.
ולכן פשוט שכל הדיבורים אורות איסור שכונה שלא יתגרו באומות הוא מסוסי חכל, כי חתגודתי
הוא כמלחמה (כנ"ל אות ר') ובכלל מדינה כאומדה, ושכונה "שלא ימדרו באומות" לא שייך כלל כמקום
שאינו בו שלטון נכרי.

חורתנו הקרובה שומרי שמרת הקודש. ולגאול אותה מיר סמאים.
א"י המצפה לישועת ה' כהרף עין וגאולת עולם כקרוב

הרב בצאלל שפרן

רבנות קראלי

מכתב 16

שנכנסים ולנצח נצחים איך אהובי תלמידי היקר הרבני הגדול התמיד המפורסם לשבח ולתהלה מימי יקר רוח ולב סהוד מעופר במעלות ומדות טובות וכו' מיה משה שאיאוויטש ניי

אחד שהיה מכתב קבלתי - ועממה עלי נסתי על סידור לבנות השורה בקראלי - אולם מה שבקשה שאתערב בדבר - אהובי תלמידי היקר ניי הקשית לשאול להתערב ולננוץ בקצה המחלוקה רק יען שכתבת שעריו יש מבוזש לקרב השלום שיכריחו את צד המתנגדים לעמוד לדיית לפני כ"יד שאין להם נגיעה כמבואר בש"ע ח"מ - ודאי שכל כחבו בענין זה רבנים נאונים ודוקים גם ממדינתנו כמו יריגים הגאווה מצערלו

הם ומאד אני תמה על ש"ב הרביצ משאסמך שליט"א אשר לו יהא בדבריו מים מי לנו גדול מצדן הגביאים משה רבניה שהקריב משפט כנות צלמחד לפני ה' משום שראה אשר בנות צלמחד חושדין אותו דנטר נואה לאכיהם בדאיחא כוהיק ס' בלק ע"ש. ובדואי לא עלה על זכרוננו ועל זכרון הרבנים לפי שעה דבריו הוהיק אלו ובלתי ספק כשיזכירו זאת יאמרו הדרי כי מעתה כיון שאין כ"דס לבוף לרון לפנייהם ובהדרגה וקהלתו טובנים לעמוד לדיית - וזון ביכולתם לאסור את תרואות כתררה - ובהדרגה שליט"א בחוקתו בחוקת רב ואב"ד דקראלי - כי אמילו לו יהא שמעצמו נגד כדבנות בלי חוק התמנות כבר ספק הרמיא בסי' רמ"ה רהוי עממה וזכר האריך אדומחויק הנקון רשבבנהג מוהרש"ם ז"ל בכמה תשובות שא"צ חוקק נ' שנה - ע"כ ע"ד שישוב כקאות למשפט כדהרגו בחוקתו והראונו בקרובה והשובי' דלא טרים למשמעתו ריגום כטבחי דלא סר סבני' קב"ל חכם ומי' שהשלו' שלו יספות שלום עליכם ועכ"פ.

נ' לסדר ולא חתנינו את הארץ אשר אתם בת כו' יודו הרושית כאהבה

אומדערהערטער סקאנדאל און מאקאווא!

די מדרסים בעפאלען דעם רב און טעראריוזרען אוהם צוריקציען דעם בריעף וואס עהר האט געשריבען וועגען רבנות קראלי

מכתב 17

ב"ה שלמים רבים ונסגבים לכבוד האי גברא רבה ויקרא ש"ב הרב הגאווה ח"מ שלשלת היחסון כו' מיה אגרהם אביש שליט"א אנדוקיי קראלי יע"א.

את המכתבים מגדולי ישראל בדבר הרבנות דבר כהר"ג שליט"א קבלתי ולא חשתי חיבך להשיבו כי מי אנכי כי אחוה דעי ולעמוד במקום גדולים אבל ענה לעשות רצון צדיק חפצתי כי כמעט רעה אחותי כראיתי עד היכן הרבנים מניעין כוהידי שכיב גברה בח' המ"א והמחלוקות וכוהידי לא על תנס נמשך ביב הגלות וצער הסכנה כביכול כי החורה מנחון בקרן וזית. ועוברים על הגי' הלחש דנחריב בהסאים בית ראשון ובית שני - י"ס אנשים לומדי תורה ועוסים מעשים טובים ופודקדים כאר כמעות אבל נכרה אצלם שואת תנם וזוהבה הבכוד (ע"י ירושלמי יומא) וע"ז נחריב בית שני דחמיר לן ארי ואבוי' אין תקות לשנאי דיהוראי מה אומר ומה אדבר ה' ירחם על כבוד שמו אנטי ובנוף ענין הרבנות פשוט וזא ותי' ספק ליון שאין לנו ב"ד הגדול כוהיז אין רשות לשום כ"יד לחת ספק בלי שמיעות סענות ב' הצדדים או להכריח לקבל את השליש או את החמש בלי הסכמות הבוררים שנגררו משני הבע"ד וסמילא שמעינן שגם להקאנצלי' אין לה רשות לכוף לקבל את החמש שיבחר

הגני כזה כיהודא ועוד לקרא להסבים עם הגאונים הצדיקים המפורסמים אדמוריים שליט"א ושני גדולים המוכרים בקונטרס. ברוך סחיד מפורסם אשר ע"ש דהוהיק צדין להיות רב החמש איש כזה שאין לו שום נסוי' לשום צד וכפי אשר נודע לכל אשר הקאנצלי' היחה מחלילה נגד קבלת הרה"ג החסיד בנשיק ר' אברהם אביש וטורחן שליט"א לרב אב"ד בקיק קראלי ועביר אינש לאחוקי דיבורי ע"כ אין להם עוד כח להיות דיעות בבירור רב החמש כי הם נגעים כדבר כמבואר בש"ך סי' י"ז סק"ט

צבי הירש קלינבערג

אב"ד בקיק לאנשין והגליל

מכתב 18

ובנתיבות כשם החומים דאילו נתרצה מקורם בלא ענין יכול לחזור בו ע"ש. ומובא דעה צבדח הגרשוני בס"ח י"ג סק"ב דאם הגתב ידעה לציח דינא כובליא וכו' רק כנתיב שהשליש יבדד גם מרעת הבע"ד, או הרין עמו. והגם שבתשובת שבות יעקב שדי ב"י נרנא עפ"ד הרע"ב והלבוש. אבל הגויב סי' ב' מצדד לומר דרעה הביח כובליב מונרה להיות החמש מרעת הבע"ד ובניד נראה שהכל מורים שאם הנד שכנגד הרה"ג הגיל אינם רוצים שיהי' רב החמש שאין למדינתם שלא יהי' לו שום נסוי' לשום צד זה הוא האות הבירור על רצונם להשמים הדבר ולהחויק במחלוקה ולא שיקב הרין את

היה ביניהם. וע"כ הם הנקראים סטריין לדין
ועתידין ליתן את הדין וחתיב ד' אביש הגיל
הוא בחוקת כשרותו במאז ומקום. וכל האיטורים
שהדפיטו עליו הם כחן אשר תדפנו רוח אין
בהם ממש. ויאכלו עגוים וישבעו מהרואה הרהיג
הגיל כי הוא חרב אכיר בק' בקראלי כמבואר
ברמ"א י"ד סי' רמ"ח. ע"ד עמדם למשפט לפני
ב"ד המרובה לפני הצדדים.

אכן מה מאוד יראב לב ובמסתרים תבכה
נפשינו על גזול חילול השם וחודו הקדושה
בעת כזאת שבעה"ד קטן יעקב ורל. וישראל ניתן
למשיטה ולבח. מחן חשכל חרב השגאה והמשטמה
של שונאי ישראל הרוצים לקעקע עין יעקב ח"ו
ומביתם של מנינו וכמריה האורב מכל
פינה ועבר. לשבור ולתקן מסרות חורה ומצות.
להשטיל בגזו תהי"ק ולסודי ולגולל בעטר קרנה
ועל כל זה אין איש שם על לב אשר מעשה
שטן הצליח להפריד בין הרבקים צדיקים וגדולי
ארץ. ע"י בעלי רוע ובעלי לשון האומרים יריגו
דמה וכו' וכל מנסחם רק לצוד דגים במים
עזורים של המחלוקת שדוחה ק' פרנסת ח"ו
וגורמים למסור ממון ישראל ביד עכורים ורבים
חללים הפילה וכו'. ע"י מלשינות שונות בערכאותיהם
וגורמים באיבהים וכו'. ולהיות לשיחה בפי עמי
הארצות ואומות העולם. וע"י יסיונו בגזול ישראל

רעתם מלקמוד על השמיר לגדור טרעות ולשום
כל מעינם רק להתאחד ולשכם עצות להגן בעד
הצנן הנידחות. אי לנו שכן עלתה בימינו וע"י
גריש ס' חרדים טרק ו' ח'.
אשר על בן אליבם גדולי צדיקי מדינת
רוסעניץ נקרא תנו כבוד להשיית ותהי"ק גרש
לך ויצא מרון הסידור מסוה הבושה להודות על
האמת קבלו האמת מפי שאמרו כי כוסכ להתבייש
בעוה"ז ולא בעוה"ב' בולט סיכס בשעת מדינה
בפי' הקדוש כלובלין דיל ותנו כבוד לצבוח"ק.
כי הלא יעקב אבינו לא יצא שיכר שמו במחלוקת
ולדעת החרדים הוא לית מי שסתויק במחליקת.
או אז תהי' נקראים צדיקים יסודי עולם שעליהם
העולם קיים על הידין ועל האמת והשלום. ועל
הכולם פ"ז בשעת מריבה כגיל. או פ"ז תחיו
כזאת השמש בגבורתו. כ"ד הכותב למען האמת
והשלום כמאריך אמה וממטם ושולום שפטו
בשעריכם.

ה"ק מאיר הלוי לאנדא

רב ואב"ד דפה נדבורנא

ה"ק זאב וואלף ל'וסטהויז

דומ"ץ

ב"ה כ' אלול חרצה זאטטאוונא יע"א
לאשר אני נאחו בסכן טרדות נקטינא נפשאי
בקצה. בדבר סחלוקה הבודעת בק"ק קראלי נגד
הרב הגאון נבשי"ק מו"ה אביש הורו"ח שליט"א
הרב דקל ידע"א רש"מ. אשר גילה דעתו שהוא
רוצה להתדין עם המעוררים בזכ"ל"א בנב"א—
והבוררים בברו אח"ב את החמש—והצד שכנגדו
רצוים וקא שהלשכת הארטאדאקסית מקלוחש
יעמדו את החמש—הנה לעני' הצדק עם הרב
ר' אביש שליט"א כי הדין פשוט כשיע חו"מ ס"ר
י"ג ששני הדיינים הנבררים בוררים להם את השליש
ומנה לא תמוע. וע"י בתשי' עה"ג ס"י ק"ח שמתיק
שיכל התבצע לומר שהגא השליש גם בדעת
הבע"ד. וידועים לדברי הרע"ב בפירוש המשנת
בתחילת טרק ז"ב. ודברי אהומיר בעל החי"ס
זייט שם בזה—אבל לומר שהחמש יהא נבדר
מהלשכה—שאינה לא בע"ד ולא דיין—לא שמענו
כזאת כלל. והרא נגד הדין ונגד הסבא. ע"כ
לאשר הרב הגיל גילה דעתו שהוא עוכן לעמור

לדיית וסירוס רעתו בזה ע"י עתובים וקיל קורא
ע"כ אין לו דין מס רב כלל וכלל. במה שאינו
רוצה לקבל עליו חמש ונבחר מהלשכה מקלוחש
אורבא. אורבא קודם שילך לדיית יברוד הצד
שכנגדו את סעויתריים לפני גדול בישראל שיראה
אם יש ממש בטענותיהם כמבואר בשו"ת מ"ן
הח"ס או"ח סי' ר"ו. וע"י שי"ך חור"פ סי' י"א
סק"א בשם הגאון שבע. וחת"כ ידעו בנב"א
ובנ"א. ושני הנורדים יברוד הכס אשר דיין
דין אמת לאמתיה. כנלע"ד ע"י הלבה והעושה
שלוס בפרומיז יעסם שלו עלינו ועל כל דייתי
ישראל. לבל ישפילו ברוך התורה ולהשי"ת. ולא
יהיו לביזה ולחרפה בעיני שונאנו כי בא עת
לחננה.

ה"ק יעקב הלוי גאטעסמאנן

אב"ד דק"ק זאטטאוונא הגליל.

בן אחר בן נכד מ"ן בעל החי"ס זייט וצ"ל

א מחאה פון דע"ש געגען די מהרסים וואס פאלשען

בריעף און נאהמען פון דעשער יראים
והייתם נקיים מה' ומישראל כתיב

דגה ראינו את החו"ש אשר עשו איזה
בריונים מהבת חפוט"ס עדת ק"ח שהדפיטו דברי
גזו על גדולי אדור כדרכם מימות קדם. רק כעת
המציאו חרשות ללקט דברים אשר ברו מלבס
ולהרשי"ס. כהואר לבב אנשים שפוט"ס. בחשכס
בחו"ש—כ"י להסעות לבב אנשים שפוט"ס. בחשכס
אולי ימצא שמי אחד מני אלף אשר יתן אומן
לדבריהם: ויען כי עשו זיוף אחד זיוף וחתמו
עליו יראים. ויען כי עשו זיוף אחד זיוף וחתמו
לבן מצאנו איך סתו"ים לפרסם בי יריגו לא
שטכס את הרם הזה ויחן לנו חלק ונאלה עמדם.
וחקרנו לנד מ"י יצא העול הזאת. ודרשנו
וחקרנו בביהר"ם דמה ונהבדר לנו כי לא נעשתה
התקופה הזאת בנבולינו ואין לתלות האשמה בעירינו
הביטו ודאו עד היכן הדברים מגיעים כי

כדי למאות תאותם ולכתוב דבר עזות ודברי
ריבות שאולי יעלה בידם להרכות עוד מחלוקת
בישראל. לא בושו ו שלהעין פנים גם נגד רב
גדול דמדינתנו לכחוב גם עליו כעזות אף כי
גודע ומפורסם צדקתו ושאיין דרכו להגניס ראשו.
במחלוקת. מזה תרשו בי מצח אשה וונה להם.
והם עומדים להרים חרב נקמתם נגד כל אשה
אשר אינו משתתף עם השקר במותם. יהי' ס'
שיהי' אף אם הוא גדול במרעיה.
אנחנו את נפשינו הצלנו. וה' הטוב ירחם
על עמו ויחן בלבם ובלב כל יקראל לשוב אליו
באמת. ויודיש סוכת שלום עלינו בניאנו"צ בב"א
רע"י יום ג' מנחם תרצ"ה לסי'ק.

עדת יראים דק"ק דע"ש

דמעות עשוקים

מספר נחמסונו הדברים על החייה וכו' מרוב חושם לך חן לבקש
 מניסם בקרבם לבוא בדמותו דברים כאלה ולו בעמלה המלו ופשוט
 והזיוו לו כדרכו ונרובנו מקדו ונהרסנו דף י"א לגמרי ודף י"ב
 וחזרו והדמינו בשביל והזיוו היות מלה כי יהי איך שיהי על
 מבטו של הרה מביטיריך ימי היום תהיה לי שורא נגד האמת והדין
 והגימטו על חקלקוק לשונם על אלה האנשים שהיו אצלו וישפחו
 בניהם ובלשונם יכבו לו ואין דבריו בזה הלכה בדורה כמשה מפי
 הגבורה ולקניה ו' חטו מקונן דף המדט מס בנחמ הרטלי לו רק
 כאר ←

דפת יאר נרדחת אלל מה תעשת
 רובו תעלותו נהקס ספק קוטס
 נור עטו נאמחר התחל על כל גל
 וכל עשירי ל' אלס חירול להטב
 נידו על כזה היטט אלמין התערה
 הגל כנידל על אלה ריקון הדין
 אל הרה הקהה עוד טרס הניחיה
 מתקטט על הרה חכמטרין כי יא
 כי שן דביו בזה הלכה בנחה
 נכמט טע הנהרה אלל אלל הלה
 סנה להיוו עיי' יורד הגמח
 הגרל בה ובס' חקר עיי' אלל
 שאל עורה חל עיי' להחירה גם
 חירשו בזה אלל ויבלו החיי' קריט
 להחמר עליכם כי חזי אלל נדשהק
 קטמס אל תעשיכם כי א' דרס
 אל אל לבקש עלילה לט עמרי היחיק
 והילסס והמולו בזה נסחחו אל חטט
 נכסר הכי וטבו יחייבו חוט כסחוו
 אל חולס אשר דקיס לו דרים אלל
 יעמו חזי יבס אחת הדברים
 כחתיבו כיו אל רמס מרקס כי
 טורח גדול היה לטור נל
 טורי הסכים כנכס וסח' יח
 הדרים נפי השני כי יו' יעטו
 חמלוק נעל לחטן טע.

ב

דמעות עשוקים

גד הרה אל חירה נעולי חסר למעט
 לט אלס הרה כתיב אל חירה נבר
 מס כדח אל חירה והנה כיון סביר
 מסרו נערמאל והיבט פירוט אלון
 רטנס נדח רק סמכירו סנרמל
 אלס חסור נכשר חזו כי ידו אלון
 חקקן נבר אל חרף נכס דברי אלל
 יסו נכס דבר טע שייחוו לפני דרס
 ומן י' טעשטס ברודא מרמל
 עכתודי לחזור מזה שורא כלשנגה
 שיבא מלפני השלום וידוע סמכין
 חיר וטקן העיב נה אל הסיס
 והייט חסי נכיס נכסי ויחסי חמלי
 סכיש ומכיריטס כי חכו כרטיט
 סמקין סכמסס כי יו' כמין יו' ח
 בסה חרי' ויכיס כנכס חור נכס
 ססח דף מ' יוס' ח' יועט י'
 סחח חיה כסי. סכר החלס חלס
 יסור ח'ר'ג יחמט נכחו לס' חלס
 טו ורמחט נכחו לס' נטו סחיס
 סכיש ומכיריטס וכל ונחל חן חסה
 יו' נג' ד' גל חקס סח חיה חן
 חמלון נכד ט'ר ואל לו יסור חן
 חקיסס כלל כי עיקר האגלגילס אלל
 להיח הקס אלל עיי' חוק' ורל
 חד אברהם יהושעי פריינד
 חד ידיו חמלס לטעה וסחיה
 סכסה רט'
 חק' יאר טי'סלבריס

ומחזור
 למניינו לכה דמקן כלה כי חיל נדידתו המזנע גדולי הדור
 עקן חטו הוודעים לנכודו עוניה לרין חורה נכסי סמלכו
 נכרכחמות אנפסיכס נטנטן חולטס הגלון הושי' לכסך סמכילכו
 יי' נכלו לעוקס השואל' לרזן כנצליל חולילס ויכיס' י' כריס'
 עליסס כחולר רכסי' חניד' וסחמט כנושיט' סמחו על אכר העטו אל'
 עקטעס חקר קטנט טכח מנינו כי חלי יחסי חן לכו להקסס וסמלכון
 דיטו

דמעות עשוקים

והחולצין (כמל לרזין חנו להודיע כי נשעטס החסרה ונשעטס נמר
 ו'ן לך חלק נעשק הבידי חר' והעירמלסעסר'ר' בכמיר גיכ
 ענליט. ללד כי יי' הח' ה' ונתקטטס ונאל עיב אל ח' נכחלו
 לצוה קודס חמו ונענדו לס לר' להכטיט יענה סביד ר'ס אחר
 חמק עיב נכלו להכוח' עסם חס חק'ן חל חכד ונעטרעסעס וספרו
 רק נידו על חמקה) ויח' כנוקד חלפס חלפסו ככל חלפס חר'ג
 ונרלשטי חל גינה חוליל חר'ג חלש'ן חל כמיו חמחטס וסמט
 להיג' ונרלשטק סחיסטס גם חוו' וסלטו חלל סמחיס סקלרסס
 י' עוד יי'ג כנחט סמנוה' על סלמח'ן ויח' ונעט' סמכרע' סרין
 כן חלל סכלר'ט כחכע' חמ' על חלל' ונה' חמ' סח'ס העעס'ס
 ויחוסקס סלכס. ועכ' ח'י' לכס חלפ'ן וליט' ויח'ן גם עני' ור'י'
 סמחוס חס'קליטס כריל' י' חול ספק' חל חמלון וס' עש'ר'ן. חל'
 יחוס' חוט' כריל' חוט' נכ' סלח'ט ע'ר וכלי' ספכנו' וסמח'ט. וסח'
 לכס יחמק' מכתח חר'ג חלון חקר' ע'רלשטי ע'ריל'ט' סככע'
 לט על נה רלס ככה עלל לחסוס חמ חמק'ן:

ג

דמעות עשוקים

ידיו ללח אל המנוחה. וכל החתונה להבין ככלות למשפט. וחי'
 פי וקנה החמל נוסק כחיר' וכל נט' חל' חר'ג חר'ג חר'ג
 סמכר'ט' כ' ח'דק'י' נרלשטק'ט' וסח'י' ל' ויקטעל יכ'ר' חר'ד רקה'י'
 ח'מ'ט' ל' ע'נ'ר'ט' ונענד'ט' כחור חר'ג ויח' חל'רסס סלמ'ט' ח'דק'ן
 ריקק'ט'ט' ויח'ר' קו'חול' יח'ר' נכלק' ח'דק'ן כ'ד'מכ'ט' וסל'ס'ט' ח'נה'
 חר'ג חמל'ט' ח'ר'ר' ע'מ'ה'ר' חלש'ן ח'מ'ט' ח'מ'ט' כ'לפס' סמח'ט'
 'ט'ע'ט' ח'ר'י' י'ר'ט' לרעט' ח'מ'ט' כ'ד'ר'ט' נ'ר'ח'ל' ו'פמל'ט' ס'דור'
 כי חר'ט' ח'יס'ט' לרנוח חל'ר'ט' ח'ר'ט' ע'לל' כ'ט'י'ח'ט' ח'ע'ט'ט' חל'
 ח'י' ח'יס'ט' ח'מ'ט'ק'ס' ו'חמ'מ'ח'ט' ס'ק'ק'ס' דר'ס'ס' אלל' ח'י'
 וכל נדלל סח'ט'ט' ע'נ'ר'ט' ו'סמ'ט' לטק כ'מ'כ'ר'ס' ח'ע'ט'ט' על'ט' חר'ג
 חמ'ט' חר'ד' ח'מ'ט'ד' ח'מ'ט'ד' ח'ר'ט' ש'ט'ל' י' א'ר'ד'ק'ק' ר'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 ח'מ'ט' חל' לט'ט'ט' נדכ'י' ח'ק'ק' אלל' ס'ט'י'ח'ט' ח'ע'ט'ט' ע'ס'ט' ח'ח' נ'ר'ח'
 ל'ע'ן כל ו'הנכר ח'י'ט'ט' ע'כ' ח'ר'ג ח'ר'ג ח'ר' ע'ל'לה ח'ר'ג ד'ר' ח'ר'ג
 ע'ט'
 ל'ע'ן ע'ד'ן ח' ח'י'ד'ט'
 ו'כ'ח'י' ר'ח'ה ח'ל'ס'ט' כ'ח'מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 ניד יחכנט חל'ן לטוס חר'טס ויח' חמ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 סכנה וידוע מכוו של עולם ועיי' פיה ס' סק' ו' טקס הרכי' יוסק
 ו'כ'ר' ע'ל'ט' נקטט ע'ש'ט'ק ח'ניד' כ'ח'י' ח'מ'ט' ו'ינכ'ר'ט' ח'ס' כ'ט'ט'ט'ט'
 נידס רוב דעט' (ו'כל' ע'י' עליס' כ'ח'י' ח'ק'ק' ח'ה'ר'ט' ח'י' ח'ט' נקטו'
 ח'ר'ט' כ'ח'י'ט'
 ח'ל'כ'י' ח'ט' כ'ח'ר'ל' ח'ק'ק'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 עליס' ח'ר'ט' ד'מ'ח'ט' לרע'ט' כ'ח'מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' נדכ'י' ח'ק'ק'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 ו'כל' ו'סמ'כ'י'ט' כ'ח'ר'י' ו'סמ'כ'י'ט' כ'ח'ר'י' ח'מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 כ'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'
 ח'ק'ק'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'
 ח'ח'י' ח'ר'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט' ח'י'ט'

ביה כי נהר כיה למביי פה בראשטא יט"א
 ור'ני להשיכ על מבחנס הנה אמש בא לכאן ביא של חר'ג גיי
 מואלמין כשליחור ובמכתב נקשה ממנו לחתום את המסך
 חר'ג ירד' עמר גם המיחין דתני והסחרי כקצרה במכתב וגם כפיר
 כי לא אוכל לעשות ברצונ בני ח'ן כי הרגה לי שאני מחייל לחותט
 כמבורא כפית חר'ט' ס' י'ט' ס'ד' י' בשט חשוכת ח'י' והסחרי לו
 שיעורי היטב בחושי וחי' ט'ט' ח'מ'ט' ח'ר'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 מלכו שהעשמיט ויטוקיס שלחם ח' ח'ול'סיטס מ'ח'ר' י'ט' ט'ט'
 וסכה גדולה ע'י' ח'ר'ט'י'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 שאולי אכתוב עוד להרה'ט' מואלמין באר'י'וה' כ'ה' ח'ר'ג' ח'ר'ג'
 אוח'י' לקח' ח'ל'ב' כ'ח'מ'כ'י'ן ד'מ'ט' מלכו חמ'ט'ר'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 כקשר ע' ח'ק'ר'י'ח'ה ח'ר'ט' אור'י' כ'ח'י' ח'ב'י'ח'ה

יחר אכע נהודיע כלתי שלום דברח והצלחה
 ח'ד'ש'ט'

חק' רוד שפטירער
 ח'ד'ק'י' ח'ג'לש'ט'
 ע'מ'ט'

שופטים כארץ ולא יאמרו רבנו מחנפי אהרדי וכי אוליגן מהאי עלמא חתי לי דאפילו גברא רבא דכווחוך לא הגפתי עכיל הקדוש

ההגה, לנו בתקומתו שלמעות העשוקים אינם שנים ריקים הלמפי רתשי אלפי מרחל גלופי הודו ויחנדרו ויחלננו הדברים, ויקתרו גם עינים עזרות לרלוח נאר הלוהה דחטו לספליטו לרק ועל פים יקומו כל דברט וזכה לרלוח נאשיב שופטינו כנחחילה ולכונן שלום גירנו על חלה. בתלמיכי כי אתו לחכס לשט ולתחלה כיד נכפות האלמים והגלקים הממכים לשענע קול מנער שלום מטייני ישובת.

חבל מאד מאד על
שסיבכו אח הרב
מסאטמאר זצוק"ל
במחלוקות רבוה
כל כך, והוחחס
שם צדיק בחינם.

קאמוי-הולנע (סאקמיל) ופשיק לקרד } שנה ולא תהדר יי גדול לטיק
ועטרו אלך הגשיאם רופשי אלפי ישראל }

קדל ערת ישורין ארטה

דקק מאט-מאט יע"א

וכדי לא להשאיר הגליון חלק גביא בזו מחכב קודש בענין: יידיש ולשרי ן הקודש ושינוי המבטאים, ושמות קודש. ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

כס"ד

הצחק מבחב קודש מהגאון הצדיק רבי רפאל ברוך. טולידאנו זצ"ל אכיד מקנס, כענין הדיבור כלשון הקודש.

כבר הנכר רבי יוסף גר"ו
סה שחריוז כב' לכבר הדיבור בשפה אידיש על פני לשון הקודש, הן סתם הזהירות כלשה"ק עצמו, והן כהפלגתו בחשיבות האיריש. וכמסר בעה ליסור בחורה. הגני מהפלא סאר על כב' כזה, כי גם ערובה(שכה מ:)מוחר לרבר כלשון הקודש אף כביה הסרחץ, וכן נמסר להלכה כשו"ע"או"ח-פ"ה-ב'), ואף שכמסר חסידים(סי' הקצ"ר)בבס רסידת חסידות שלא לרבר כ"עבודיה" (היינו לשח"ק)כביה הסרחץ, מ"ס בגס'(ש-מ"א).מפורש שרבו יהורה ריבר כלשה"ק גם כביה הסרחץ, עיי"ש, ומי לנו גרול בחסידות סרב יחורת. זה מצד אחר.

וסצו שני לשון איריש הוא רק דיעבר סצו אונס, כמ"כ הגה"צ רבי יוסף צבי רושינסקי זצ"ל גאב"ר ירושלים(כיום כ"ג אב תרצ"ג, ומבוא בספר מעשה אבות) וז"ל: הרי גזרו על לשונם בכלל י"ה רבר, כמסבאר כירושלמי פ"ק רשבתי(ה"ד), ועיי"ש כרבנן הערה הסעם, שלא יתיה רגיל לרבר עם בניו של עב"ם, והוא כעין פתן ריינן, ועי' כהת"ס(אתע"י סעס קרבן הערה חני"ל לא ידעתי סה חיקנו כזה, יונ"ראה דעפ"י ארנס" כיון והוצרבו לשון האיריש), ועפ"י סעס קרבן הערה חני"ל לא ידעתי סה חיקנו כזה, יונ"ראה דעפ"י ארנס" כיון והוצרבו מכה מתייחס להיות בין האומות לישא וליהן עמסח, ולא סגי שלא לרבר עמסח, עכ"ם רצו שלא לרבר צוחו שלא יתיה לכבר אס ירבר סה העבוי"ם.עכ"ל. דוח נ"כ סעס לשון "לא"ינו" כהו"ל. ולכן כאי"י אין לרבר כמסר "דיעבר מחמת ארנס" אלא כלשה"ק דוקא, ויפה עשו אחינו האשכנזים שהנתינו ככל החלפורי תורה ובחי סטר לכנות הליסור כלשה"ק, שהיה רבו הטה לבל, ובכפרם שכני עדות המדרה חס חרוב כאי", ואחינו בני אשכנז שוקדים סאר לחיקון סבב החיקון של בני עדות המדרה, שמרחיקום מרשיעי בדיח מדרה, ישלם להם ד' כפעלם על חסר נפלא זה.

וסה ערבו לחיכי רברי הגאון רבי עקיבא איגר(כמכתבו-גארת ב') וז"ל הסחור : ואם קצתם אינם מכיני לשון הקודש ולא הרגילו בניהם כח, זחו כעצמו רע ומר סאר, לכזוח לשונינו הסחור וחיפת, להשליו אותה לאחר גיוום, אסר לא לומר אותה לבניהם, והרפת היא לנו בין העמים, כי כל אומה ואומה סרבחה כלשון עמה ואובהת לשונה, ואנחנו נעזרב לשוננו הקודש? מלמדים בניהם לשון צרפת, לאסיין, ובדומה, ועוזבים לשון הקודש אלה! וכי זה הכסחה ובינתם לעיני העמים? עכ"ל הגאון רע"א זי"ע.

וסה ערש איזה אשכנזים בירושלים תרוצם למסלל ההבחה הספודית, דוק ההבחה האשכנזית יחשבו ללה"ק, יסלה השם למפרסם, שהרי גם בין האשכנזים עצמם יש ככה הכרחה שרונה, וכולם כלשה"ק יחשבו, וסרוע זה ימסלו דוקא ההבחה הספודית סכל חכמי הספרדים ככל חרורות רברו כה. וסה שהוסיפו הציונים חירבה מלש כבדים כמל מעיטור, וברצוני לעורר באופן כללי גם על עיני סמור אנשים ונשים חלקוחים מלשונת כבדים, שאינו כשורה, ונתקורותי על כן מקונטרס ישן על קף, אסר יש"ס ישראל" יכונת, וכו סמאונן סאר על כסח מאחכ"י חררים כאשכנז ששינו סעם לשון כבדים, וז"ל הסהור : ורע עלי המעשה שנותנים אנשים לכנוניהם סמור שונים ומסונים כשפה לאסיין או כשפה רייניש, שלא כשם אמונתו חצוקניות סרורות עולם, ועושים זאח כרי לסתוח עצמם ונכרדים כשסם ובלשונם, וערוד סאין וזכיים להסתיין כשפה ישראל לכנוניהם, כי לשם אחרס יש קשר אל וסחטו כנרוע בספת"ק, וכשונוניהם קם כשפה לאסיין או ריינס מסטיכים לבנוחיתם לבסות רייניש ולסיין ר"ל, וערוד סכמקום לקרנה קם אחר אמונתם, סחוא חיקון לנשחטם, עוזבים סטר של אסח וה, והולכים אחרי ההבל, וגם סרובים סחס, אסר נזרחים שלא ליהן קם בלא סקור כלשון הקודש, אלא סחרגים השם קודש ללעז, גם כזה לא יפה עושים, ואף סאין סחרגין מסח לבכרדים כשסם, אבל מספירין כסו חראשונים חני"ל, וכל כן סחח מסחכשים כזה ער שהושכיים סאסור לשנות סוח, באילו היה קבלה סחראשונים, ר"ל סתה"י.

וביותר סקללים, סטרביים ככך סטולים בנימינן ר"ל, כי אין יודעין אח"כ אין לחכוב כנס ססוח חש"ים הסוונים כהלכתן, ער שהוכרחו ספוסקים לסור סחרדים ועדיין כסח מחלוקות כזה, לכן אחי אל נא סרעץ, וסחוברו קצמח גם לבכרדים, ונס לבנוחיתם כשם ישראל וקא, כסח אכונתו וסאוחרתו סרורות עולם חשיבוש, ואל חרמו עצמכם לבכרדים כשוס דבר, ומצינו סמרדש ויקאר רבה(ל"ב-ה') שכזכוח י' רברים נבאלו אכונתו ספודים, שלא שינו אח סמם-ולשונם... ולא חיר סרודים כערוה, עיי"ש. וכזכוח אלו נגאל גם עחה כקרבו כמחדה כיימינו אמן. עכ"ל הסחור.

כה רברי הצעיר (-) רפאל ברוך טולידאנו מלפנים אב"ר מקנס-סרורק

דעת תורה

א

פסק דין מפורש-הלכה למעשה-סגורלי חלמידי מן החתם סופר ז"ע-בענין מלחמת הרח בקונטרס הרפורמי!
 כשנת חרביים, (דהיינו-עשרים וחמש שנים אחר פטירת מן החת"ס), הצליחו כירוע הרפורמים לקבל (במסגרת שוריון הזכירות) אוטונומיה חוקית לניהול קהילות היהודים בהונגריה, כאשר כראש הוועדה נציג הסופר החוקק, הוא "הקונגרס" היהודי (הירוע לשימעה), בו השיגו הרפורמים רוב מוחץ כנגד החרדים (אורטודוקסיים) ויתם הכוחות היה עגום ביותר, (88 נציגים לחרדים, ו-120 לרפורמים), ובין נציגי החרדים היו מרן ורבנו גדולי חלמידי מן החת"ס הספורמים ביותר, ה"ה: המהר"ם שיק, הכתב סופר, המחנה תיים, רבי אברהם שאן אב"ד קויבנסבורג (רבו של חזו"ת וזנופלו), והמהר"י אמאן, ויער, ז"ל, שישבו בקונגרס כדי להגן על הדת, ולבטח הצליחו לקבל אוטונומיה חוקית נפרדת לקהילות החרדים, ועי"ז סולק מהם השתלטות חרוב הרפורמי, וכל זה ידוע מאז ועד היום בשם "חוק-קהילות הנפרדות", (השתלטות המצב ע"י בהר"ם שיק [או"ח"ש]).

ומנה באותו דור היו ג"כ באלו שחשכו עצמם יותר חכמים סגורלי ישראל, ודיננו על אותם גדולי חרוב הנייל שישבו בקונגרס, כאילו הם מתחברים לרשעים, בכית מונים רפורמי ר"ל, ובפרט אחי (שכנח חרביי והיינו רק ג' שנים קודם לכן) אסקוד כל גדולי ישראל בהונגריה-באסיפה סיכלוביץ-שלטרסר"ם יש דין של מונים ואמיקורטים.

אל מן המהר"ם שיק חשיב להם כהיחור, ובכיר חנינו להלכה כמסרו(שו"ת מהר"ם שיק או"ח-סי' ש"ם) שם כותב כזה"ל: על מה אמתנו סובסין ליט"כ בקאונטרעס שירוע שיש כחם אנשים חסידים על חחרה וחז"ל למרו אותנו ראסור להחמיר עם רשע, ? אמנם אחר הכתיבה והקירון דאינו כי סוד יושר הוא, כי חלל יורד יודנו בחתימה אנו עפ"י חזיכור לעמוד על המשמר וללחום מלחמת ה' להציל את מוצרנו ישראל מרשע אסיקורטות והירוד חרוב זו ממנו לנו, ואין לך רכב עומד מפני טקוה נפש. עכ"ל המהר"ם שיק.
 והרי שמסקן הלכה למעשה שכל זמן שיש חועלת לרע כשישיכחם בקונגרס אין בכך שום החחרה לרשעים, אלא יש בכך מאלמות ר', וסוב יושר לעשה בן ולא כריע"ד! אין כאן בית מדינה אלא מלחמה ר' וכירור זה כח מן המהר"ם שיק אחר שכבר יצאו מקונגרס במפורש(שם) מיד בחתול דבריו, והיינו שחורב נשאר כדור אצלה גם אחר המרישה מקונגרס, והמרישה עצמה נודעת כדי להשבו את חתמרת המיוחלת ולמק מהם באופן חוקי את השתלטות חרוב הרפורמי.

ומנה אותם המהר"ם התבירוח בא"י כאמנו, כחשכם כי ישינת נציגי החרדים כנחם להגנת הרח, נחשב כהתחברות לרשעים, הם עושים זאת כוראי מחוסר ידיעה כי בכך הם למעשה לא רק חורמים את מסקם המפורש של גדולי חלמידי מן החת"ס ז"ע המפורש במהר"ם שיק, אלא הם בעיקר מבזים את אותם ארזי הלכנון ויארזי רי חחרה שהעמידו חרוב על חילה ככל רחמי הונגריה הגדולה וחרצו דינם של רכוחינו(לורוח עולם)כמחשברי ו לרשעים כפועל בכית מונים רפורמי ר"ל, מיס חוצפה ועזות גורלה מוזל ולכל זה הם קוראים, רעת חורח" וכו"ו, ולכל ההתנגדות חזו הם עור מניונים לקרוא בשם ר"ך חת"ס... אזי לאוניים שכן שומעיה, שיבשו העזות נורא כות, של עיקתאח דמשיחא,

והנגנו להודיש כוח שכל המהר"ם שחכתו וגר הכתיחה התעלמו לגמרי מסקם המפורש של רכוחינו, הנוכח למעלה, אם מחמם שיכחח ופעוה, וואולי אף כבורנה חחילה, אכל מי שיש בו יר"ש יכול לראוה האמת חכרורה,

ב

מה דינם של הפורשים מהערכה כסענת-שב ואל תעשה-ופסק רכוחינו-גדולי חלמידי מן החת"ס-כו"ה!

ירוע ומפורש כי בזמן שנמרו(עפ"י החוק)קהילות החרדים(אורטודוקסים)מהרפורמים(גאולונים), היו או קהילות של שומרי חרוב ומצות שנשארו במצב הקודם דהיינו-שב ואל תעשה, ולא הצטרפו לשום צד, ולכן שם ג'קרא קהילות ה"הסאטום-קרא",אך מכיון שכשכ ואל תעשה-נה ברחו מן המערכת,לכן חרצו גדולי ישראל את דינם כדון הכופרים מהריבי חרוב מס,ואסרו את קהילותיהם מכל וכל,בדיוק כמו שאסרו את קהילות הרפורמים עצמם,אפילו אם היו קרושים ומחורים(כלשון המהר"ם שיק),ואפילו גברא רכא כמ"ל.

וכן כותב עליהם מן המהר"ם שיק(כשו"ת של-יו"ד-סי'שלי"ג):אכל ה"הסאטום-קרא"אפילו הם קדושים ומקוריים,אין אני יודע איך הם יוצאים ירי חובתם מהם יושבים בכתיבה ובסבאוחיהם ולא איכפת לתו כלל כם שרואים כיום שכות ורזי חיל ר', ואין הם אינם יראים מאמרת דברח הנביאה שאמרה וקילת את האנשים אשר לא באו לעזרה ר'בניבירום,כנאמך(שופטים ה'-כ"ג)אורז מרדו וגו', ואסרו חז"ל(מ"ו)מרז"ל גברא ה"קאנרעט-לער" ובין שירוד עם ה"שומרי הדת",עכ"ל המהר"ם שיק,
 וכשו"ת מהר"ם שיק(או"ח-סי' ש"ה)כותב עליהם כזה"ל: ואם אש אחוז בעיר כדחובות קרית,היעמדו אחריים מ"ג גר חלא גרזה הארץ!,ואם כסכתה הגוף כן,ק"ו בענין נמשוחינו,חלא כל ישראל בית אחר,ואש האסיקורטות אחת גבית ישראל,וחוה סכת מלכות,ואיך יוכל איש יחודי לעמוד סגור כ"הסאטום-קרא",והחורה אמרה השמר לך כעני נ"ג גוף,וישמר נפשך מאד, ואין במסמטום-קרא חקוה להשמר,אלא להחליט בת ר"שומרי הדת",וכל המחליט כוחם הוא מסייק ידו עוברי עבירה-בעלי הקונטרעם-ר ד י ב ר כ מ ו ה ס ! ! ! ועוד שנית,חרי חכתוב אומרי(ובריס כ"ו-כ"ז)אורז אשר לא יקים את רכבי חחרה הזאה,ופירשו חז"ל כמפורי-והורכ כדמ"ב בחומש שם דה קאי על כל מי שיש ביור לעשות קיום וחיווק וגרר לחורה ואינו עושה-הוא ככלל זה!, ועל השלישית אני לא אוק איר ולא יתחדו בעלי הסאטום-קרא אסרו ראסר כרס,אורז אורז מרז אסר מלאך ד' כי לא בא לעזרה ר' להצלה הנפשית,ק"ו להצלה הנפשית,ואסרו חז"ל(שבועות ל"ו).שב"ל מאוח שיפורי(שופרות) שמחיה כעל למרו,ואיך ראשון לעמוד סגור כיום שכות זריס חיל חחרה המורש לנו.עכ"ל המהר"ם שיק, ומנה כי מסייק רכוחינו אינם צדיקים למורשעים... והכוחר יכוחר אם רצונו כררר חחרה המסרת לנו סודו דור ולא יהיה ככלל אררר וככלל מהריבי חרוב,

חכמי ורכני השיבונו

א' אירגוני החרדים הם פירות הזהב של שיטת ההתבדלות! אחד הרבנים

א'. מאז ירדה מכת הרפורמים, נאולוגים, ומשכילים, ואחריהם הציונים, לא פסקו רשעי עולם אלו מלהתנכל בכל הדרכים, לחינוך הטהור, ולרבנות המקודשת, בכל מקום, מצד אחד (מבפנים) ע"י הריסת האמונה בעזרת דיעות כוזבות שהפיצו בעיתונים וספרות כפירה-ליצנות-ותועבה, ומצד שני (מבחוץ) ע"י הלשנות או הצעות חוקים זדוניים לממשלות עכו"ם כדי להגביל ולשבור את מעוזי הקדושה והטהרה בתפוצות ישראל, ולהפכם ר"ל למוקדי כפירה והתבוללות, כידוע לכל יודעי ההסטוריה.

ומאז כינוס הריפורמים בברונשווייג שבגרמניה (בשנת תר"ה) שביקשו להשתלט על קהילות ישראל בעזרת חוקי הקונגרס והרעיבנים שלהם, הלכה ונתחדדה מלחמת הדת בין היראים לכופרים והפשרנים, והתפשטה בכמה מקומות באופנים שונים. גדולי ישראל - שליחי ההשגחה, בכל מושבותיהם ממש, לא מצאו תרופה טובה יותר מאשר „אירגון החרדים" בלב אחד, לחיזוק „החינוך והדת" בכל מקום לפי מצבו ואפשרותו, ולנתץ דעות כוזבות של מתקנים, מסלפים, ופשרנים, [ע"י עיתונות חרדית]

המקומות היחידים שזכו להכרה ממשלתית נפרדת לקהילות החרדים (אורטודוקסים), במסגרת החוק, היו הונגריה וגרמניה, (שמצב החרדים שם היה רע ביותר), בהונגריה [משנת תר"ל, כמבואר בשו"ת מהר"ם שי"ק (אר"ח-ש"ט) מצב החרדים, וסיבות ההכרח לאירגון הנפרד עבורם], ובגרמניה [בשנת תרנ"ט]. ובשאר מקומות שלא הכירה הממשלה בזכות ההפרדה לקהילות החרדים) היה בעצת גדולי הדור אירגון החרדים [לחיזוק החינוך והדת] בעל זרוע פרלמנטרית ועיתונות חרדית (כדי לפעול למימוש זכויות החרדים, וללחום בדיעות כוזבות), ובס"ד „בכח הרבי"ס" זכה אירגון החרדים בכל מקום להצלחה גדולה, וזכויות החרדים שלא הושגו ע"י הכרה רשמית מתוך הבנה, הושגו ע"י עמדת כח פוליטית, עיתים בגלוי ועיתים מתחת לשלחן בזמן הצבעות הפרלמנטים השונים, בדרך שמור לי ואשמור לך, וכי"ב.

בגליציה נקרא אירגון החרדים בשם „מחזיקי הדת" [שנוסד בשנת תרל"ט], ועמדו תחת הדרכת גדולי גליציה, ובראשם הגה"ק מהר"י מבלז זי"ע, והגה"צ מהר"ש סופר [בן החת"ס] זצ"ל אב"ד קראקא, [שהיה נציג החרדים בפרלמנט]. וכן ברוסיה נקרא אירגון החרדים בשם „מחזיקי הדת" [שנוסד בשנת תר"ס] ע"י הגה"ק מהר"ש מסלונים זי"ע, והגה"ק הרשב"ב מלובאביטש זי"ע, וכן בעוד מקומות. ואח"כ האירגון העולמי „אגודת ישראל" [בשנת תרע"ב] בהדרכת גדולי התורה והחסידות (שבמדינות א"י פולין-רוסיה-ולייטא-גרמניה-אוסטריה-רומניה-ועוד), שמטרתו [לפתור את כל בעיות כלל ישראל העומדים על הפרק ברוח התורה והמסורה] כשבראש וראשונה הוא חיזוק הדת - והחינוך לתורה ואמונה - לבנים ולבנות, והצלתם מפגעי הזמן הרוחניים, וכן הגנה פרלמנטרית על זכויות החרדים מפגיעה ומהפליה, כשכמה מגדולי הרבנים משמשים בפועל כנציגי החרדים בפרלמנט שבארצם, (כמו הגאב"ד דקראקא, הגאב"ד דלובלין, הגאב"ד דקישנוב, הגאב"ד דרישא, והגאב"ד דפוניבז', ועוד, זכר כולם לברכה), (ובספר מרא דארעא דישאל ח"ב - מעמוד קי"ב ואילך, מבואר ענין אירגוני החרדים השונים - כיסוד שיטת ההתבדלות), וכל ההתנגדויות בענין זה היו רק בפרטים בלבד, כמו שיתבאר להלן.

חילוקי דיעות וסיבתן!

ב. והנה רוב גדולי ישראל באירופה תמכו באגודת ישראל, דהיינו, גדולי רוסיא - פולין - ליטא - גרמניה - אוסטריה-ורומניה-ועוד. שהיו רבותיהם של רוב מנין

ובנין החרדים באירופה, [חרוץ מגדולי א"י שתמכו כולם באגו"י] ואף הרבה מגדולי הונגריה, ממשיכי דרך מרן החת"ם זי"ע, (כמו מרן הגרי"צ דושינסקי, והגאב"ד דפרשבורג, הגאב"ד דנייטרא, הגאב"ד דטורדא, והגאב"ד דפישטיאן), אולם ידוע ומפורסם שהרבה מגדולי הונגריה התנגדו לאירגון אגודת ישראל בארצם וזאת משלש סיבות; האחת, משום שבהונגריה היו כבר קהילות החרדים (אורטודוקסים) מוכרות מטעם הממשלה, כארבעים ושתיים שנה קודם לכן, ופחדו שאם יתקבלו לאגו"י במדינתם חברים שומרי תורה ומצוות מקהילת „הסטטוס־קבו" – הפשרנית תשכר בכך מחיצת הפרדה בין החרדים לפשרנים שעשו קדמוניהם במדינתם, ולכן התנו קבלת האורטודוקסים בלבד לאגו"י, וכל זה למרות שגם מטרת אגו"י, וגם מטרת האורטודוקסים היתה לאחד את כל שומרי התורה והמצוה תחת דגל אחד, אך הפחד מפני שכירת מחיצת הפרדה [המקודשת] בין היראים לפשרנים, הוא שיצר את הניגוד, [כמבואר היטב בכמה מכתבים מגדולי הונגריה].

והסיבה השנית, שהיות ואגו"י הוא אירגון עולמי, ולאחרדי גרמניה היה בו השפעה גדולה, על כן חששו שמא דרכם בעירוב חול בקודש (שנקרא בפייהם: תורה עם ד"א) יתפשט גם בהונגריה, ויגרורם אצלם חורבן התורה והיהדות, [עי' מזה ב„אוסף מכתבים" להאדמור מגור – מכתב כ"ז – ד"ה „ובנוגע לאגו"י בחו"ל].

והסיבה השלישית היות וגדולי ישראל ראו בעין שכלם את מצב היהדות המתהווה בא"י ובדאגתם לשוב החרדי בארה"ק שקדו על שמירת צביון קדושת ארה"ק בעיר ובמרחבות בכל האופנים. ובעיקר ע"י הקמת ישובים חרדים על טהרת הקודש, כדי לחזק בכך כח ומעמד היראים, אך חלק מרבני הונגריה חשב זאת כחיקוי לרעיון הציוני, ולכן דחו כל עשייה בא"י מלבד הכוללים ע"ש רמבעה"ן.

אבל מלבד סיבות אלו הכירו כולם בגודל ערך התארגנות החרדים, וראיה חותכת לכך, שאפילו האדמו"ר ממונקאטש שאירגן בזמנו את כל ההתנגדות לאגו"י. [כתב להרבה מגדולי ישראל שהמתיבתא בוורשא שתחת אגו"י הוא סמינר לרבנים שלומדים שם ב' שעות לימודי חול, * * * ומזה נולד אח"ז ספר הלעז, „תיקון עולם". מלבד חצאי דברים הגרועים משקר – המוכאים שם]. מ"מ הציע לאדמו"ר בעל אמרי אמת מגור [בשנת תרפ"ב] לשנות שם האגודה, (שיכלול כנראה רק את האורטודוקסים במדינתו), ושלא ילמדו לימודי חול בהמתיבתא בוורשא, (כי אם ילמדו בוורשא ב' שעות, ילמדו בפעסט עשר שעות), ושבעניני ארה"ק יתרכזו הכל תחת יד ממוני הכוללים, (כי הוציאו לעז שנתבטלה קופת רמבה"ן ע"י האגודה), ותמורת זה יצטרף ויכניס כשישים אלף חרדים לאגו"י, [עי' היטב מכל זה באוסף מכתבים להאדמו"ר מגור – מכתב כ"ז] (שיובא להלן בזה).

ובארץ ישראל שלא היתה קהילה אורטודוקסית מוכרת, והיה הכרח להפרד מהציונים וליצור את ארגון החרדים, הצטרף ליסודה של אגו"י דוקא המיוחד שבגדולי הונגריה (עי' מרא דארעא דישראל ח"ב – עמוד קל"ב), ה"ה מרן הגאון הצדיק רי"ח זוננפלד זי"ע [תלמיד הכתב סופר שהיה ממיסדי הקהילות האורטודוקסיות בהונגריה], וזאת למרות התנגדות ידידו ורעו הגאון מהר"י גרינוולד זי"ע, (עי' בספר מרא דארעא דישראל ח"ב – עמוד קל"ז, במכתבו של הגה"ק ר' שאול בראך אב"ד קאשוי, מש"כ בזה). אך מרן הגרי"ח זוננפלד ראה שאין א"י דומה כלל להונגריה שזכתה כבר לקהילות נפרדות (החוצצות בין היראים לפשרנים), ובא"י אין שום חשש לקלקול מחיצה קיימת, אלא אדרבה אירגון אגו"י בא"י הוא „צו השעה" – למען יצירת „מחיצת הפרדה החיונית בין היראים לציונים", ולכן עודד הקמת אגו"י בא"י, ונעמד כצור איתן בראשה.

← * * (הלימודי חול ב' שעות היה עפ"י חוק הממשלה, לנערים עד גיל שש עשרה, עוד מתקופת אביו בעל השפת אמת, קודם שנוסדה אגו"י, כפי שכתב האדמו"ר מגור זי"ע במכתבו הנ"ל)

ד. מתנגדי אגודת ישראל בהונגריה (שהתנגדות לאגו"י הפכה לחלק מישותם), ראו שאין די בהתנגדות מטעמים טכניים המנויים לעיל, (ומה גם שחרדי א"י פולין רוסיא וליטא שבאגו"י גדרו שלא תתפשט שיטת תורה עם ד"א מגרמניה למקומות אחרים. וגם בענין צירוף חברים לאגו"י בהונגריה, הוסכם שהכל יתנהל על עפי"ר צון האורטודוקסים שם, עד שהרכבים הגאונים מראשי האורטודוקסים כמו הגאב"ד דפרשבורג - הגאב"ד דנייטרא - הגאב"ד דטורדא - והגאב"ד דפשיטיאן, ועוד, קבעו שאין שום סיבה שתמנע יהודי ירא ושלם מלהצטרף לאגו"י), לכן בשביל לפסול את האגודה, נזדקקו מתנגדיה להטיל דופי בגדולי ישראל המובהקים שעמדו בראש אגו"י, ולומר עליהם שסמכו ידיהם כאילו: על יסוד הציונות ר"ל, בכנסיה הגדולה השלישית [שהתקיימה במרינבד - תרצ"ז], שהסכימו בהחלטות מועצגדוה"ת על הקמת המדינה הציונית, רק שיהיה עפי"י התורה, אולם השקר המכוון בולט כאן מכל צדדיו, ראשית, משום שידוע לכל, שכל הקמת אגו"י היתה כדי להלחם בציונות. [שכפרה בקדושת ארץ ישראל, ובקדושת ישראל ויחודם מכל העמים, כאילו היו ח"ו עם - ככל העמים, וארץ ככל הארצות, ופרצו בחומת הדת והאמונה בכל מקום שבאו]. עד שגם הציונים עצמם ראו באגו"י את האויב הגדול נגדם, וא"כ איך יתכן שבבת אחת יתהפכו דוקא גדולי עולם לתמוך בשונאייהם בדבר שהוא יסוד השנאה, שנית, כי כל איש ואשה יודעים שאגו"י דגלה תמיד בשלום עם שכניהם הערבים, וברחו מכל יצירת מתח שכולו נזק בלבד, כמוכן לכל בר דעת. ומעולם לא העלו על דעתם להקים בכח, שלטון יהודי בא"י, נגד רצון הערבים, וכל דבר „השלטון“ בכל מחיר, הוא רעיון ציוני בלבד, וזר בהחלט בכרם היהדות הנאמנה, אולם מאחר שבניגוד לרצון היהדות החרדית שקדו הציונים להשתלט על א"י, והשיגו בממשלת לונדון את „הצהרת בלפור“ המכירה בזכות היהודים על א"י, מאותו רגע החל חשש עצום בקרב גדולי הדור קברניטי האומה בא"י, ובחור"ל, שמא ישתלטו הציונים על א"י ויחניקו בה את שומרי התורה והמצוה עפי"י גזירות שונות, לכן בגודל אחריותם לכלל ישראל השתדלו לפחות לחזק היהדות בא"י, והשתדלו בכל כח שעכ"פ התורה תשלוט בפלטרין של מלך, אבל לומר שיש בכך הסכמה לעצם הרעיון של המדינה הציונית הוא רשעות וטפשות, יש לציין שגם מרן הגרי"ץ דושינסקי זי"ע שהשתתף בכנסיה הגדולה השלישית הנ"ל בתור גאב"ד העדה החרדית - ואגודת ישראל בארה"ק, היה אז שותף מלא „להחלטות מועצגדוה"ת - בענין א"י“, שאותם מכנים מתנגדי אגו"י [ברוב חוצפתם] כהסכמה ל„מדינה ציונית“ עפי"י התורה!

ולגודל חשיבות החלטות מועצגדוה"ת בכנסיה הגדולה השלישית בשאלת א"י, ראינו להעתיקם כלשונם הטהור: (1) מועצת חכמי התורה מצהירה: ארצנו הקדושה נתונה לנו מאדון העולם בשבועה וברית עולם, למען נשמור בה חוקי התורה ומצוותיה ולחיות בה חיי התורה, עם ישראל קשור בארץ זו בכל נימי רוחו ונשמתו לנצח נצחים, אחרי אשר מפני חטאנו גלינו מארצנו - הבטיח לנו השי"ת עפי"י נביאנו הקדושים, שישוב ויגאלנו עפי"י משיח צדקנו, האמונה בהבטחה זו היא אחת מעיקרי דת קדשנו המחייבת את כל בן ישראל, זכותו של עם ישראל על ארצנו הקדושה יסודה, איפוא, בתורתנו הקדושה וכיעודי הנביאים שליחי ד', קיומה של מדינה יהודית אפשרי רק אם חוקת התורה מוכרת בתור החוקה היסודית של המדינה ושלטון התורה מוכר בהנהגתה, מדינה של יהודים מבלי שתעמוד על יסודות התורה וחוקיה, היא התכחשות למקור ישראל, - שלילת מהותו וצביונו האמיתי של עם ישראל - וחתימה תחת יסוד קיומו של עמנו. מדינה כזו אי אפשר לה שתקרא בשם מדינה יהודית. (2) מועצת חכמי התורה מצהירה: שגבולותיה של ארצנו הקדושה הוצבו עפי"י ד' בורא הארץ והותו בתורתנו הקדושה לדורות עולם, ואי אפשר איפוא שהיה שום ויתור שהוא מצד עם ישראל על גבולות אלה, וכל ויתור כזה אין לו שום ערך. (3) מועצת חכמי התורה קובעת עפי"י דעת התורה, שא"א לנהל מו"מ ולהחליט על דבר גורלה

של א"י, נחלת עם ישראל כולו, בהיעדרה של ביאת כח היהדות הנאמנה והחרדית שומרת התורה והדת, כל מו"מ כזה המתנהל בלי השתתפות שליחי היהדות החרדית הוא נגד הצדק והמשפט. (4) מועצת חכמי התורה פונה לכל בני ישראל בכל ארצות תבל בקריאה עזה חוצבת להבות אש לעזור בשעה חמורה ואחראית כזו להסדרות,,אגו"י" בעבודה לבנין ארצנו הקדושה ברוח התורה והאמונה, ולסייע לה במלחמתה להצלת קדושת א"י וטהרתה, לחינוך הישוב החרדי ולהטבעת חותם התורה והאמונה על כל החיים בארצנו הקדושה, למען תשאר ארץ ד' אשר עיניו בה תמיד ואשר הננו מקוים שבה תופיע שכינתו ויתגלה כבוד מלכותו לעיני כל העמים, עכ"ל ההחלטות.

המסקנה מהמציאות הקיימת!

ה'. והנה אחר חורבן אירופה הנורא, שהקהילות האורתודוקסיות המוכרות נחרבו יחד עם כל בני ישראל באירופה, ות"ל השאיר לנו ד' שריד ופליט, ונתרכו בא"י ספסלי החדרים - הישיבות - והכוללים על טהרת הקודש לאלפים ורכבות כ"י, נתבטלו עתה כל הטענות שהיו לאותם גדולי אונגרון על אגו"י, ולא נשאר שום סיבה עקרונית להתנגד אליה, וגם כ"ק רשכבה"ג הגה"ק מבלו זי"ע שלא נמנה על תומכי אגו"י בגליציא, מ"מ בא"י ראה באגו"י צורך השעה (כמו באירגון,,מחזיקי הדת" בגליציא) וכבר בשנת תש"ט חייב להצביע בבחירות למענה (יחד עם אחיו הגה"ק מבילגוריי זצ"ל), וכן גדולי רבני האורתודוקסים מהונגריה שעלו לא"י, כי אדרבה חברי אגו"י באר"י בראשות רבותיהם הם המה שהקימו את עולם התורה והחסידות בארה"ק, ועם כל מה שיש עוד לתקן, מ"מ הם היחידים הנלחמים בחינוך הכופרים (המכונים ציונים) ע"י שהקימו את החינוך העצמאי - והמתכתות שעל ידו, שהצילו ומצילים רכבות ילדי ישראל לתורה ואמונה - מצפוני חינוך הכופרים, וכן מסגרות נוספות להפצת תורה ולקירוב רחוקים, הם היחידים הדואגים שכספי מיסי החרדים ישובו לתמוך במוסדות החרדים, ולא יתמכו חלילה בחינוך הכפירה ושאר קליפות, הם היחידים הנלחמים בחוקי הרשע המפריעים לשמירת התורה, ובכך ממשיכים בנאמנות דרכם הקדושה של גדולי עולם - מייסדי אגו"י העולמית!

אגודת ישראל בא"י בעקבות חלמידי מרן החתם סופר זי"ע!

מתנגדי אגודת ישראל שנפגמו כאמונת חכמים, [כהעדר חסענות הישנות הנ"ל] כחרו שוב כדרך הנלוזה של הסלת דופי בגדולי ישראלי, על שתייכו לכל החרדים להצביע לנציגות החרדית (אגו"י) המגינה על קדשי ישראל-בכנסת, כאילו ציוו ככך (לנציגים) לעבד ור על איסור החתכרות לרשעים-בכנסת, והם (המסטיפים) מחעטפים ב' איצטלה של חלמידי מרן החת"ס זי"ע, למען תעזע בתמימים, אך פיהם ריבד שוא וימינס ימין שקר, כי הלא גדולי חלמידי מרן החת"ס זי"ע ישנו כעצמם (בשנת חרכ"ט) בקונגרס יהודי בעל רוב רפורמי מוחלט, כרי להגן על הדת (כל זמן שחשבו הרבר לחועלת), וקבעו בדורות אחד העיון והכתינה, כי אין ככך משום התחכרות לרשעים כלל, אלא אדרבה מלחמת הגנת הדת יש בכך, כי מכוראי היטב כשו"ת המהר"ם שיק (ולשונו הסהור חמצא לעיל כמ' כחכ הגאב"ד רוקמסיות),

ואותם המטיפים אינם שמים על לב שבועזותם כנגד גדולי ישראלי כדור העבר וההורות (בענין הכחירות) המה מלעיבים בעיקר בגדולי חלמידי מרן החת"ס זי"ע שישבו כעצמם בקונגרס הרפורמי הנ"ל, כאילו היו הם ח"ו מתחכרים לרשעים בפועל...! וכראי מאד שהציבור החרדי ישים אל ליבו ויראה עד היכן מתרדרים כסאין שומעים בקול חכמי וצדיקי הרור,